

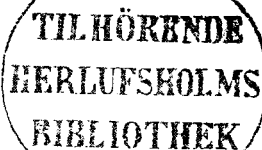
Fransk Stiløvelse

af

S. Broberg,

Adjunkt ved Odense Kathedralskole.

TILHØRENDE
HERLUFSKOLMS
BIBLIOTHEK

Kjøbenhavn.

Forlagt af J. H. Schubothes Boghandel.

©. S. Wibes Bogtrykkeri.

1872.

Forord.

Særegent ved denne Stiløvelse er, at Ordforraadet i Hovedsagen er opgivet, ikke i Skikkelse af løse Ord, heller ikke som forudgaaende sammenhængende Læsestykker, men i Skikkelse af en enkelt Sætning, en Fremgangsmaade der synes mig at have adskillige Fordele. Den gjør det lettere for Eleven at overskue det forelagte Stof end den sidstnævnte, og tilsteder en lettere og friere Anbringelse af ejendommelige Udtryk og Bendinger end den førstnævnte af de andre Metoder; den giver jevnlig Lejlighed til at fremdrage de forskjellige ensbetydende Udtryk i Danst, som svare til en og samme Betegnelse i Fransk, og til at paavise Overgange og Afstigninger i de franske Ords Betydning; ligesom ogsaa den (modificerede) Gjentagelse af et og samme Udsagn, som denne Fremgangsmaade medfører, turde have sin Nytte i pædagogisk Henseende.

Dette til grammatisk Behandling forelagte Materiale, saavelsom de Exempler, der, navnlig i den sidste Del af Bogen, som Mønstre ere stillede i Spidsen for Øvelserne, er for Størstedelen taget af Prosper Mérimée, *Colomba suivi de la Mosaïque* (d. v. s. *La Venus d'Ille, Mateo Falcone, L'enlèvement de la redoute, Tamango, Lettres d'Espagne, Les Mécontents*). Mærket R, ledsaget af Datum og Sidens Nummer, betyder *Revue des deux mondes*.

I hvad der angaar Ordføjningen har jeg henviist til min franske Grammatik (Kjøbenhavn 1867. Schubothes Forlag); men for ikke at gjøre nærværende Bogs Brug afhængig af nogen særlig Grammatik har jeg ved Overskrifter og vejledende Antydninger sørget for at tilvejebringe en let Oversigt. Et Par Steder er der fremsat en Regel, hvor det syntes hensigtsmæssigt at have en saadan umiddelbart under Øje (saaledes Nr. 61—63); andre Steder har jeg ment at lette Overblikket for Eleven ved at optage en vis Del af Ordforraadet i den forud gaaende Antydning af Stykkets Bestaenhed (s. Ex. Nr. 117—119; 124; 130 b). Den tabellariske Opstilling for Berbernes Bøjning, som jeg alt har brugt i min Grammatik og som her paa sit Sted vedsejes i en yderligere bearbejdet Skikkelse (Side 17—19; sgl. Side 22 og 59), er kun i Formen noget Nyt, i Realiteten ikke Andet end den fra gammel Tid kjendte og endnu stedse i Grammatikkerne almindelig fulgte Fremstilling.

Denne Bog lader sig let, om man vil, afdele for to parallelle Kursus, idet man den ene Gang kan følge de ulige, den anden Gang de lige Tal, som fra Nr. 24 af i Reglen forekomme i ethvert Overfættelsesstykke. Paa Grund af sit Anlæg turde den, foruden at være

egentlig Stiløvelse, tillige kunne gjøre Tjeneste som Haandbog ved at afgive samlede Rækker af Sideslykker til de under den daglige Læsning forekommende Sprogfenomener.

Bog i Bogen er aftrykt og ledsaget med Oversættelse et Stykke af *Gil Blas*, beregnet paa Udenadslæren, eller begyndende Indenadslæsning. Præpositionerne, hvis Brug man, i Frankf som i andre Sprog, mindre lærer igjennem Regler end ved stadig Sagttagelse, har jeg, med Undtagelse af de gængse Regler for de og å, ikke gjort til Gjenstand for Stiløvelse, men fremstillet i et noget rigeligt Antal Exempler, beregnede paa lejlighedsvis at efterjes, alle (undtagen de mellem Klammer) tagne af det ovenfor nævnte Værk af Mérimée. Ved de sammenhængende Oversættelsesstykker (Side 128—137) har jeg i Reglen undladt at opgive saadanne Ord, som med Lethed vilde være at finde i enhver Ordbog.

Med Hensyn til Fremstillingens Folgeorden ser jeg Intet, som væsentlig skulde afvige fra almindelig Brug; det skulde da være, at Brugen af Præp. de og å her falder paa to forskjellige Steder, alt efter som disse Præpositioner med deres Hovedord, paa den ene Side afgive en Bestemmelse til et Substantiv eller til et Adjektiv, paa den anden Side til et Verbum. Dette er slet for at faa de sammensatte Substantiver i Danst med iblandt de andre Substantiver, og det synes naturligt her at lade Adjektiverne følge med Substantiverne. Vil man sammenfatte det Hele under Et, behøver man blot at flytte Nr. 6—10 og 18—20 hen foran Nr. 126. Til disse samme Stykker og til Nr. 2, 4, 16, 17 har jeg ogsaa indskrænket Benyttelsen af den saakaldte Delingsartikkel, der i somme Grammatikker opsettes til senere.

S. B.

Rettelser.

- Side 17 Linie 3 f. n. Istedetfor: ai-mions læs: aimions
 — 23 — 5 f. n. Istedetfor: da BARNET traadte ind læs:
 da BARNET traadte ind
 — 23 — 1 og 2 f. n. Istedetfor: Udgangsverbet læs: Omfangsverbet
 — 31 — 10 f. n. læs: Han har slet ikke solgt, han har kun kjøbt
 — 35 — 5 f. o. Istedetfor: N'est ce pas læs: N'est-ce pas
 — 61 — 1 f. n. Istedetfor assassin læs: assassin
 — 78 — 5 f. n. Istedetfor: n'était læs: n'était

Tilføjet Note til Nr. 135, Anm. I den tredie Linie Side 94 betegner Præp. å, ikke Bevægelsens Udstrækning (der vilde udtrykkes ved de, henhørende til Nr. 126), men dens Endepunkt (= jusqu' å).
 Paa given Foranledning bemærkes, til Doersigbighed, at den sidste Linie Side 37 er en Note, ikke en Anmærkning; Misdrykket findes i Nr. 94, det 2det Exempel.

Ordsforraad til Nr. 1—21.

Hovedreglen for Funktiondannelse: Funktionnet dannes ved at lægge e til Funktionnet, f. Ex. grand, grande. (Ender Funktionnet paa e, tilføjes intet e i Funktionnet).

Hovedreglen for Flertalsdannelse: Flertallet dannes ved at lægge s til Enkelttallet. (Ender Enkelttallet paa s, x eller z, er Flertallet lig Enkelttallet).

(Hvor Funktion- eller Flertalsdannelse afviger fra Hovedreglen, er den nedenfor anført).

A.

Åa, la rivière.
 Ånd, un esprit.
 Åar, un an.
 affældig, caduc; Funct. caduque.
 affindig, fou (sol¹); Fu. folle.
 al, tout; Flertal tous.
 Ålen, une aune.
 alvorlig, sérieux; Fu. sérieuse.
 Anklager } accusateur;
 anslagende } Fu. accusatrice.
 anslaget, accusé.
 Antal, le nombre.
 Anstrengelse, un effort.
 Arbejde, le travail; Flt. travaux.
 Arm, le bras.

B.

Barn (Drenge-), un enfant.
 Barn (Pige-), une enfant.

Baron, baron.
 Baronesse, baronne.
 begjærlig, avide.
 behage, plaire.
 behagelig, agréable.
 Beskjæring, le souci.
 Ben, la jambe.
 Bestytter } protecteur;
 beskyttende } Fu. protectrice.
 Bjerg, la montagne.
 Bjørn, un ours.
 blå, bleu; Flt. bleus.
 Blad, la feuille.
 blid, doux; Fu. douce.
 Blik (Sjefast), le regard.
 Bog, le livre.
 Bonde, paysan.
 Bondelone (ell. -pige), paysanne.
 bred, large.
 Brødt, la planche.
 Brodersøn (ell. Søstersøn), neveu;
 Flt. neveux.

¹) Foran et Hovedord der begynder med en Vokal eller et flumt h.

Brug, un usage.
 Dryft, la poitrine.
 brandt, brûlé.
 Brød, le pain.
 By, la ville.
 Banc, le banc.

D.

Damp, la vapeur.
 drifte, boire.
 Dronning, reine.
 Dukat, le ducat.
 Dynge, le tas.
 Dør, la porte.

E.

Efterretning, la nouvelle.
 effet, aimé.
 engelt, anglais.
 Enté, veuve.
 Entemand, veuf.
 Erhvervelse, une acquisition.
 Erindring, le souvenir.
 evig, éternel; Su. éternelle.

F.

Faar, la brebis.
 Faber, père.
 falsk, faux; Su. fausse.
 Familie, la famille.
 fattig, pauvre.
 Fare, le danger.
 Farve, la couleur.
 Feber, la fièvre.
 fed, gras; Su. grasse.
 Fisser, pêcheur.
 Fiskerlone, pêcheuse.
 Fiende } ennemi;
 fjendtlig } Su. ennemie.
 Fjer, la plume.
 Flaade, la flotte.
 fladtrykt, écrasé, aplati.
 Flaske, la bouteille.
 Flest, le lard.
 Flint, le fusil.
 Fod, le pied.
 Folket, le peuple.
 forbigangen, passé.
 Forbrudelse, le crime.

Forderver } corrupteur;
 fordævelig } Su. corruptrice.
 Forfølger } persécuteur;
 forfølgende } Su. persécitrice.
 Forsøfer } séducteur;
 forførende } Su. séductrice.
 forheret, enchanté.
 Form, la façon.
 Fornøjelse, le plaisir.
 Forraad, la provision.
 Forræder } traître;
 forræderist } Su. traîtresse.
 Forræderi, la trahison.
 Forstyrret } perturbateur;
 forstyrrende } Su. perturbatrice.
 Fortryller } enchanteur;
 fortryllende } Su. enchanteresse.
 Foraring, le cadeau; Fst. les ca-
 deaux.

Franc, le franc.
 fransk, français.
 Fraværelse, une absence.
 Fred, la paix.
 frejdig, franc; Su. franche.
 frisk, frais; Su. fraîche.
 Frugt, le fruit.
 frugtelig, affreux; Su. affreuse.
 fuldstændig, complet; Su. com-
 plète.
 Fyrste, prince.
 Fyrstinde, princesse.
 Fangsel, la prison.

G.

Gade, la rue.
 gammel, vieux (vieux); Su. vieille.
 Gjenstand, un objet.
 Glas, le verre.
 Glæde, la joie.
 god, bon; Su. bonne.
 Grad, le degré.
 grave, creuser.
 Greve, comte.
 Grevinde, comtesse.
 Grund, la raison.
 græst, grec; Su. grecque.
 grøn, vert.
 Gud, dieu; Fst. dieux.
 Gudinde, déesse.

H.

Haand, la main.
 Haandsfuld, la poignée.
 Haandværk, le métier.
 Hale, la queue.
 Hals, le cou.
 Handling, une action.
 Hat, le chapeau; Fst. chapeaux.
 Have, le jardin.
 hel, tout; Fst. tous.
 hemmelig, secret; Su. secrète.
 Herre, Herster, maître.
 Hersterinde, maîtresse.
 Hertug, duc.
 Hertuginde, duchesse.
 Hest, le cheval; Fst. chevaux.
 Himmel, le ciel; Fst. cieux.
 Honning, le miel.
 Horn, la corne.
 Hoved, la tête.
 Hovmester, gouverneur.
 Hovmesterinde, gouvernante.
 Hud, la peau; Fst. peaux.
 Hur, le bonnet.
 Hund, le chien; Su. chienne.
 hvid, blanc; Su. blanche.
 hvissen? quel; Su. quelle.
 Hæder, la gloire.
 Hær, une armée.
 Hæv, la vengeance.
 Hævner } vengeur;
 hævnende } Su. vengeresse.
 Hø, le foin.

I.

italiensk, italien; Su. italienne.
 Jern, le fer.
 Jord, la terre.
 Juvel, le bijou; Fst. bijoux.

K.

Kaarde, une épée.
 Kaffe, le café.
 Kaff, le coup.
 Kat, le chat; Su. chatte.
 Kejser, empereur.
 Kejserinde, impératrice.
 Kejsersomme, un empire.

Kjæde, la chaîne.
 Klæde, le drap.
 Kniv, le couteau; Fst. couteaux.
 knækket, cassé.
 Konge, roi.
 Kongerige, le royaume.
 Korall, le corail; Fst. coraux.
 kostelig, précieux; Su. précieuse.
 Krig, la guerre.
 Krone, la couronne.
 Krumme, la miette.
 Kulde, le froid.
 Kunst, un art.

L.

Lam, un agneau; Fst. agneaux.
 Landsby, le village.
 lang, long; Su. longue.
 ledsager, le compagnon; Su. com-
 pagne.
 Leg, le jeu; Fst. jeux.
 Lidenstabs, la passion.
 lignende, pareil; Su. pareille.
 lille, petit.
 Liv, la vie.
 Lovgivning, la législation.
 lykkelig, heureux; Su. heureuse.
 Lys, la lumière.
 Læbe, la lèvre.
 Læder, le cuir.
 Løgn } menteur;
 løgnagtig } Su. menteuse.
 Løve, le lion; Su. lionne.

M.

Maaned, le mois.
 Magt, la puissance.
 Mand, l'homme.
 Mark, le champ.
 Mening, une opinion.
 Mennekte, l'homme.
 Mester, maître; Su. maîtresse.
 Mildhed, la clémence.
 Moder, mère.
 moderlig, maternel.
 Morder } meurtrier;
 morderisk } Su. meurtrière.
 Mundfuld, la bouchée.

Musik, la musique.
 Mængde, la quantité.
 Møjsommelighed, la fatigue.
 Mølle, le moulin.
 mørk, sombre.

N.

Naal, une aiguille.
 Nabo, Naboerste, voisin, voisine.
 Nation, la nation.
 national, national; *Fft.* nationaux.
 naturlig, naturel; *Fu.* naturelle.
 Navn, le nom.
 Neger, nègre.
 Negerinde, négresse.
 ny, nouveau, (nouvel¹); *Fu.* nouvelle; *Fft.* nouveaux.
 Nød, (*Frukt*), la noisette.
 nærmest, voisin.
 Næse, le nez.

O.

offentlig, public; *Fu.* publique.
 ondartet, malin; *Fu.* maligne.
 Opfinder } inventeur;
 opfindende } *Fu.* inventrice.
 opmærksom, attentif; *Fu.* attentive.
 Ord, le mot.
 Orm, le ver.
 Overenskomst, la convention.

P.

Papir, le papier.
 Penge, argent (*Hantf.*).
 Pose, le sac.
 Punkt, le point.
 Preussier } prussien;
 preussist } prussienne.

R.

raadden, pourri.
 Regering, le gouvernement.
 Rejse, le voyage.
 Republik, la république.

rig, riche.
 Ring, un anneau; *Fft.* anneaux.
 Ror, le gouvernail.
 Roman, le roman.
 Rose, la rose.
 Russer, russist, russe.
 rød, rouge.

S.

Samlings, la collection.
 Samvirken, la coopération.
 Sang, la chanson.
 Sejl, la voile.
 Sejlsads, la navigation.
 Seng, le lit.
 Silke, la soie.
 Staber } créateur;
 stabende } créatrice.
 Stast, le manche.
 Skje, la cuiller.
 Skib, le vaisseau; *Fft.* vaisseaux.
 Skinsyge, la jalousie.
 Skive, la tranche.
 Skjøn, beau (bel¹); *Fu.* belle;
Fft. beaux.
 Skjønhed, la beauté.
 Skole, une école.
 Skov, la forêt.
 Skrig, le cri.
 Skrue (paa et Dampskib), la hélice.
 Skud, le coup.
 Skyldig, coupable.
 Slag, le coup. Feltslag, la bataille.
 Slags, une espèce.
 Slave, un esclave.
 Slavinde, une esclave.
 Slot, le château; *Fft.* châteaux.
 smuk, joli.
 Sne, la neige.
 Snæs, la vingtaine.
 Snor, le cordon.
 Sol, le soleil.
 Soldat, le soldat.
 følger, vendu.
 Sommer, un été.
 sort, noir.

Sou (= 2 Stilling), le sou.
 Sprog, la langue.
 stakels, pauvre.
 Stat, un état.
 Stemme, la voix.
 Sten, la pierre.
 Stif, le coup.
 Stof, le bâton.
 stor, grand.
 Storm, un orage.
 Straa, la paille.
 Straf, la peine.
 strikke, tricoter.
 Struds, une autruche.
 Strømpe, le bas.
 Stykke, le morceau; *Fft.* morceaux.
 Støb, le coup.
 Suffer, le sucre.
 Sultan, le sultan.
 Sultantinde, la sultane.
 Sum, la somme.
 Sværd, le glaive.
 Synder, pécheur.
 Synderinde, pécheresse.
 sød, doux; *Fu.* douce.
 Sølv, argent (*Hantf.*).
 Sørgespil, la tragédie.
 Sørgmodighed, la tristesse.
 Søster, la sœur.
 Søsterbatter (eller Broderbatter), nièce.

T.

Taarn, la tour.
 talrig, nombreux; *Fu.* nombreuse.
 The, le thé.
 Tid, le temps.
 Tillid, la confiance.
 tillidsfuld, confiant.
 Titnavn, le surnom.
 Titel, le titre.
 Tjener, serviteur.
 Tjenestepige, Tjenerinde, servante.
 Tomme, le pouce.
 tøstet, sot; *Fu.* sotté.
 truende, menaçant.
 truet, menacé.
 Træ, un arbre.

Tusind (et), un millier.
 tyk, gros; *Fu.* grosse.
 tyrkist, turc; *Fu.* turque.
 Typ } voleur;
 tyvagtig } *Fu.* voleuse.
 Tyvert, le vol.
 tør, sec; *Fu.* sèche.

U.

Udsalg, le débit.
 Udseende, la mine.
 Uhr, la montre.
 Ulv, le loup.
 Uvinde, la louve.
 ulystelig, malheureux; *Fu.* malheureuse.
 Ungdom, la jeunesse.
 uskyldig, innocent.

V.

Vane, une habitude.
 Vej, le chemin.
 Ven, un ami.
 Veninde, une amie.
 vigtigst, principal; *Fft.* principaux.
 Vin, le vin.
 Vind, le vent.
 Virkning, un effet.
 Vrede, la colère.
 Vært, l'hôte.
 Værtinde, l'hôtesse.

Y. W. Z.

Yndling } favori;
 yndet } *Fu.* favorite.
 Æble, la pomme.
 Æren, l'honneur (*Hantf.*).
 ærefrygtindgydende, imposant.
 Æsel, un âne; *Fu.* ânesse.
 Ø, une île.
 Ødelægger } dévastateur;
 ødelæggende } *Fu.* dévastatrice.
 Øje, un œil; *Fft.* yeux.
 Øl, la bière.
 Ønske, le désir.
 Øre, une oreille.
 østerrigst, autrichien; *Fu.* autrichienne.

¹) Foran et Hovedord der begynder med en Vokal eller et flumt h.

Artiklerne. Navneords og Tilføgsords Flertals- og Hunkjønsdannelse.

(Derunder Præpositionerne de og à som Forholdsord mellem Hovedord og Hovedord, og mellem Tilføgsord og Hovedord.)

Nr. 1.

Sammen- trækning.	de le til du. à le til au.	de les til des. à les til aux.
----------------------	-------------------------------	-----------------------------------

Frugten, le fruit.	Frugterne, les fruits.
Faren, le danger.	Farerne, les dangers.
Krigen, la guerre.	Krigene, les guerres.
Skjønheden, la beauté.	Skjønhederne, les beautés.
Virkingen, l'effet.	Virkingerne, les effets.
Banen, l'habitude.	Banerne, les habitudes.

(Af, de). Af Frugten. Af Frugterne. Af Krigen. Af Virkingen. (Synet, la vue.) Synet af Frugten. Synet af Faren. Synet af Krigen. Synet af Farerne. Synet af Virkingerne. Virkingerne af Banen. (Til, à.) Til Faren. Til Farerne. Til Skjønheden. Til Banen. Til Banerne. (Vant til, habitué à.) Vant til Faren. Vant til Krigen. Vant til Krigene. Vant til Synet af Farerne.

Nr. 2.

Ølet, la bière. Øl, de la bière. (Af, de.) Af Øl, de bière.
Frugten. Frugt. Af Frugt. — Frugterne. Frugter.
Af Frugter.
Faren. Fare. Af Fare. — Farerne. Farer. Af Farer.
Krigen. Krig. Af Krig. — Krigene. Krige. Af Krige.
Skjønheden. Skjønhed. Af Skjønhed. — Skjønhederne.
Skjønheder. Af Skjønheder.
Virkingen. Virkning. Af Virkning. — Virkingerne.
Virkinger. Af Virkinger.
Banen. Bane. Af Bane. — Banerne. Baner. Af Baner.
Bekymring. Solen. Sol. Stormene. Kunster. Af Kunster. Farve. Af Lidenstab. Magterne. Krige. Stemmerne.

En Stemme; Stemmer. En Fare; Farer. En Storm; Storme. En Lidenstab. Farven af en Frugt. Virkingerne af en Krig. Virkingen af en Bane. En Virkning af Glæde. En Virkning af Sol. Virkingerne af en Storm.

Nr. 3.

Vinens Farve (oversat; Farven af Vinen). Krigens Farer. Kunstens Skjønhed. Skjønhedens Magt. Lidenstabernes Storme. Banens Magt. Glædens Stemme. Bekymringernes Virkning. Frugternes Skjønhed. Solens Magt. Stormens Stemmer. — En Vins Virkninger. En Krigs Farer. En Banes Magt. — En af Stormens Virkninger. En af Krigens Farer. En af Krigens Baner. En af Kunstens Skjønheder.

Nr. 4.

(Han har, il a.) Han har Vin. Han har Magt. Han har Bekymringer. Han har Stemme. Krigen har Farer. Stemmen har Virkning. Frugten kræver (demande) Sol. Virkninger af Vin. Strig af Glæde. Virkninger af Bekymring. Stemmer af Lidenstab. Han har et Forraad af Vine og af Frugter.

Nr. 5.

Langt fra, loin de. Nær ved, près de. Omkring, autour de. Lige indtil, jusqu' à. Ligeoverfor, en face de.

Langt fra Solen. Nær ved Jorden. Omkring Frugten. Lige indtil Solen. Lige indtil Krigen. Ligeoverfor Faren. Langt fra Stormen. Nær ved Krigens Fare. Lige indtil Krigens Tid. Ligeoverfor Kunstens Virkninger. Omkring Solen.

Udenfor, ude af, hors de. Ovenover, au-dessus de. Nebenunder, au-dessous de. Dennesides, en-deçà de. Hindsides, au-delà de. Ligeoverfor, vis-à-vis de. Hvad angaar, quant à. Langs, le long de. Hen imod, du côté de. At gaa imøde, aller au-devant de.

Udenfor Slottene. Ude af Legen. Hestene. Hestenses Halse. Ovenover Hestens Hals. Nebenunder Hestens Hals. Dennesides Stoven. Hindsides Himlene. Ligeoverfor Slottet. Hvad angaar Børnens Lege. Hestens Dje. Hestenses Djne. Ovenover Børnets Dje. Nær ved Koret. Hvad Korenes Form angaar. Langs Stoven. Hen imod Slottet. At gaa Faren imøde. At gaa Dronningen imøde.

Nr. 6.

De betegner den, hvem Noget tilhører; det, hvoraf Noget er en Del, en Ytting; det, hvorunder Noget henhører; Gjenstanden.

1. En Hestehals (oversæt: en Hals af Hest). 2. En Børneleg (oversæt: en Leg af Børn). 3. En Børnestemme. 4. En Bondehest. 5. Et Hestesøje. 6. En Løvehud. 7. Løvens Hud. 8. Udselskuden. 9. Udslets Hud. 10. En Fængselsdør. 11. Et Rosenblad. 12. Et Flinteskud. 13. Et Knivstik. 14. Et Stokkeslag. 15. Et Djekast. 16. Et Bindstøb. 17. En Lysvirkning. 18. En Skolemester. 19. En Krigsmand. 20. En Stridshest (oversæt: Krigshest). 21. Familiegæder. 22. Soldaterhaandværket. 23. En Kunstgjenstand. 24. En Sommerrejse. 25. En Fornojelserejse. 26. Rejsehuer. 27. Kosttilbevejen. 28. Austerligslaget. 29. Tilstiftreden. 30. Et Mudsalg. 31. Rejseerindringer.

Nr. 7.

De betegner Stoffet. — (Gr. § 173).

1. Et Fyrrskab, une armoire de sapin. 2. En Sølvske. 3. Silkesnoren. 4. En Jernring. En Jernvej. 5. En Løderpose. 6. En Brødkrumme. 7. En Straahat. 8. Et Hornfast. 9. Et Soluhr. 10. En Papirhat. 11. En Negerstat. 12. En Stenbænk.

Nr. 8.

à betegner det, hvortil Noget bruges; det, der frembringes; den drivende Kraft; en Tilsatning eller Tilbehør. — Gr. § 192—195.

1. Et Rinnebskab, une armoire à linge. 2. En Tefste. 3. Silkeormen. 4. Et Bært (o: en Fabrik), une usine. Et Jernværk. 5. En Sypose (oversæt: Arbejds¹⁾pose). 6. Sukkerørret, la canne à sucre. Brødfrugttræet (oversæt: Brødtræet). 7. En Hjerhat. 8. Hornbæg, des bêtes à cornes. Hornbægget. 9. Et Repeteruhr, une montre à répétition. Repeteruhrenes Opfinder. 10. En Papirmølle. En Kaffe-mølle. 11. En Slavestat. 12. Et Gevær med Stenlaas, un fusil à pierre. Geværer med Stenlaas. 13. Et Dlglas. En Vinsflaske. 14. En Fobrejse. 15. Et Dampskib. Et Skrueskib. Et Sejlskib. 16. En Vejrmølle (oversæt: Bind-

¹⁾ ouvrage.

mølle). En Haandkværn, un moulin à bras. Haandkværnens Brug.

Med Artikel: 17. En Flekkelage, une omelette au lard. Flekkelager.

à foran Infinitiv: 18. Et Drikkehorn. 19. En Drikkesang. 20. En Strikkepind (oversæt: Strikkemaal).

Nr. 9.

De foran det Maalet, f. Gr. un verre de vin. — Gr. § 174.

a.

En Flaske Vin. Et Glas M. En Haandsfuld Rødder. En Mundsfuld Brød. En Sum Penge. En Dynge Hø. En Alen Klæde. Fem Grader Kulde. En Snes Uebler. Et Tusind Menneker. Et Stykke Brød. En Stive Flek. En Mængde Uebler. Et Par, une paire. Et Par Strømper.

b.

Meget, beaucoup. Lidet, peu. Ligeaa meget, autant. Not, assez. Mere, plus. Mindre, moins. Altfor meget, trop. Hvormegget? combien? Uendelig meget, infiniment.

Han har megen (oversæt: meget af) Vin. Han har mange (oversæt: meget af) Venner. Faa¹⁾ Krige. Ligeaa megen²⁾ Glæde. Ligeaa mange³⁾ Betyrninger. Han har Betyrninger not⁴⁾. Moderen har flere⁵⁾ Betyrninger end Faderen. Mere⁶⁾ Magt. Han har mindre⁷⁾ Glæde end [af] Betyrning. Han har færre⁸⁾ Glæder end [af] Farer. Han har altfor megen⁹⁾ Magt. Altfor mange¹⁰⁾ Heste. Hvormegen¹¹⁾ Tid? Hvormange Penge har han? combien a-t-il d'argent? Uendelig mange Penge.

Anm. Bien har den bestemte Artikel efter sig: megen Fornojelse, bien du plaisir. Force bruges uden Artikel: mange Wildsvin, force sangliers.

Pas og andre Nægteord. Que. Comme.

Il n'y a pas de justice en ce pays. Je veux que personne ne me donne de conseils. Je ne puis lui envoyer de lettres. Des

¹⁾ oversæt: lidet af. ²⁾ oversæt: ligeaa meget af. ³⁾ oversæt: ligeaa meget af. ⁴⁾ oversæt: not af Betyrninger. ⁵⁾ oversæt: mere af. ⁶⁾ oversæt: mere af. ⁷⁾ oversæt: mindre af. ⁸⁾ oversæt: mindre af. ⁹⁾ oversæt: altfor meget af. ¹⁰⁾ oversæt: altfor meget af. ¹¹⁾ oversæt: hvormegget af.

misérables qui n'ont de courage que contre des animaux. Ces caporaux n'ont jamais eu de galons sur leurs habits. Sans perdre de temps. C'est ce qu'il y a de plus beau en Italie. Qu'y a-t-il de plus dégradant que le mensonge! Quoi de plus odieux! Que votre père aurait de joie s'il était ici. Que de belles choses! Vous n'avez pas d'idée comme on a d'appétit ici.

c.

De følgende Udtryk:

1. Une navigation de trois jours. 2. Le silence d'un moment. 3. Une trêve d'une demi-heure. 4. Une élévation de cent pieds. 5. Une profondeur de quinze pieds. 6. Une absence de quinze mois. 7. Une reclusion de six semaines. 8. à une distance de trois pas. 9. Il a une avance de cinq minutes. 10. Une chaleur de vingt degrés. 11. Les travaux de bien des nuits.

kunne ogsaa gives saaledes, at man sætter de foran det, der maales, nemlig Sejladsen, Tavsheden, Vaabenstilstanden o. s. v.

1. Tre Dages Sejlads (oversæt: tre Dage Sejlads), trois jours de navigation. Paa samme Maade: 2. Et Djeblifs Tavshed. 3. En halv Times Vaabenstilstand. 4. Hundrede Fods Højde. 5. Femten Fods Dybde. 6. Fem Fjerdingsaars Fraværelse. 7. Sex Ugers Indespærring. 8. I tre Stridts Afstand. 9. Han har fem Minuters Forspring. 10. Tyve Graders Varme. 11. Mange Nætters Arbejder.

Ligeledes: jeg har nu en Fjende mindre, j'ai maintenant un ennemi de moins. Han har en Fjende mere. Hun har tre Dukater for meget. Hvormegget har hun for meget? — Il a la tête de plus que moi, han er et Hoved højere end jeg. Han er tre Aar ældre end jeg (oversæt: han har tre Aar mere end jeg). Han er et Hoved mindre end jeg.

Nr. 10.

De i Franst — Samstilling (Apposition) i Dansk. — (Gr. § 180.) Januar Maaned, le mois de janvier. August¹⁾ Maaned. Maaneberne Juni²⁾ og Juli³⁾. Kejserdømmet Østerrig⁴⁾. Kongeriget Italien⁵⁾. Republikken Venedig⁶⁾. Byen Paris. Byen Mainz⁷⁾. Byen Bordeaux. Byerne Neapel⁸⁾ og Genua⁹⁾.

¹⁾ août (udtales ou). ²⁾ juin. ³⁾ juillet (t høres). ⁴⁾ Autriche. ⁵⁾ Italie. ⁶⁾ Venise. ⁷⁾ Mayence. ⁸⁾ Naples. ⁹⁾ Gênes.

Byen Genf¹⁾. Republikken Mexico²⁾. Byen Mexico³⁾. Den Cypern⁴⁾. Ørdet Havn. Titlen Kejser. Navnet Brusco. Tilnavnet Stor. Sørgespillene Esther og Athalie. En Slags Overenskomst.

Infinitiv med de: den Kunst at behage. Den Bane at drille.

Nr. 11.

Den lille Forræder. Hundens Herferinde. Baronessens Bærtinde. Bærtens Søsterdatter. Brodersønnens Bært. Dronningens Yndling. Uboens og Uboindens Drer. Fjendens Hær. Hævnerens Haand. Ublæggerens Sværd. Ungdommens Fordærver. Tydens Glæde. Opfinderfens Liv. Ungdommens Forsørere. Løgnerens Anklagerinde. Lovens Forsølgere. Regerindens Herre. Fortryllerfens Stemme. Fyrstindens Levsagerinder. Fiskerkonens Nabo. Synderindens Liv. Bøndernes Beshytter. Himlens og Jordens Slaver. Glædens Fortryrre. Morderens Kniv. Løgnerfens Beshytter.

De Abjektiver, som ere betegnede med en Stjerne, stiles bag deres Substantiver.

Nr. 12.

Den store Fare. Den store Sten. De store Lidenskabber. De store Glæder. De smukke Forælinger. Den skønne Sol. Den skønne Jord. De søde Baner. Det blide Lys. En lang Bane. De falske Efterretninger. Den søde Frugt. Det *evige Liv. De evige Beshyninger. Den *forbigangne Tid. Den *forbigangne Krig. De stakkels Heste. De *offentlige Lege. Den *offentlige Mening. Det *græske Sprog. Den *græske Kunst. De *hvibe Heste. De toskede Forælinger. Hvilke Forælinger? En lignende Bane. Hvilkens Bane? Den *italienske Himmel. De hemmelige Glæder. Den *fede Jord. De *røde Koraller. De *tyrkiske Slaver. Den *tyrkiske Hær. De *tørre Dine. De gode Vine. De *hvibe Vine. De *nationale Lege. De *nationale Farver. De *vigtigste Punkter. De *vigtigste Byer.

Den hvibe Sne. De forte Beshyninger. Markernes hvibe Lam. De *hvibe Lam ere talrigere⁵⁾ end de *forte

¹⁾ Genève. ²⁾ le Mexique. ³⁾ Mexico. ⁴⁾ Chypre. ⁵⁾ oversæt: mere (plus) talrige.

Lam. De fattige Fiskere. De *fattige Fiskere ere talrigere end de *rige Fiskere.

Nr. 13.

Et *opmærksomt Dre. De frygtelige Storme. En frygtelig Lidenstaf. Den *røde Hud. Det *forberede Slot. Det mørke Fængsel. De *tørre Blade. Den *grønne Flaske. Det *raadne Væle. De *naturlige Virkninger. De *hvide Vine og de *røde Vine. Den gode gamle Tid. Den nye Ven. Den nye Vej. De affindige Lidenstaber. Den gamle Konge. Den gamle Dronning. Et gammelt Væsel. Den *tyrkiske Hær og den *græske Hær. En *fuldstændig Hær. Den *ondartede Feber. Den nye Kejserinde. De tykke Læber. Under-, *inférieur. Underløben. Luft-, *aérien. Lustsejlskibet. Den kostelige Frugt. Den kostelige Sten. De alvorlige Efterretninger. De *affælbige Stemmer. Den *moderlige Jord. De frejdige Stemmer. De friske Farver. De hemmelige Stemmer. De lykkelige Enter. Det *tørre Brød. De *blaa Bøger. Vælets lange Dren. Al Vinen. Alt Vælet. Alle Stenene. Alle Slottene. Hele Byen.

De *truende Krige. De *truende Sværd. De *trueede Landsbyer. De *trueede Der. Den *elskede Dronning. De *fulgte Uhre. De *fulgte Slotte. Den *tillidsfulde Enke. Grevens *ærefrygtindgydende Udseende.

Nr. 14.

Den *forræderiske Stemme. Hundlingshunden, le chien favori. Hundlingsfultaninden. Tvillingbroderen, le frère jumeau. Tvillingnegrene. Tvillingsøstrene. De *fjendtlige Hæere. Den *hævnenende Haand. Det *ødelæggende Sværd. De *fordærvelige Romaner. Den *opfindende Mand. De *forførende Stemmer. Den *anklagende Stemme. Det *fortryllende Blik. En *fortryllende Stemme. Den *nærmeste Landsby. Den *beskyttende Himmel. De *beskyttende Himle. Den *beskyttende Magt. Den *forstyrrende Haand. Den *morderiske Krig. En *tylvagtig Tjenestepige. Skaberordet, le Verbe créateur. Skabermagten.

Nr. 15.

(Flere Adjektiver følgende efter og hørende til samme Substantiv, og et Adjektiv sættes for flere Substantiver.)

Les langues grecque et latine. Les services postal et télégraphique. — La littérature et la poésie anglaises. Un siècle et une nation civilisés.

Det *franske og det *italienske Sprog. Den *tyrkiske og *græske Hær. Den *preussiske og *østerrigske Regerings Samvirken. Den *engelske og den *italienske Lovgivning.

En *fransk Hær og Flaade. Den *italienske Nation og Regering. De *græske Guder og Gudinder. De *brændte Byer og Slotte. Den *knækkede Arm og det *knækkede Ben.

Nr. 16.

(God Vin, de bon vin. Af, de. Af god Vin, de bon vin.)

Han har gode Vine. Han har gode Grunde. Et Forraad af gode Vine. En Samling af gode Grunde. En Samling af smukke Foræringer. Nye Venner. Erhvervelsen af nye Venner. Store Lidenstaber. Fraværelsen af store Lidenstaber. En Samling af behagelige Erindringer. Med¹⁾ gamle Venner. Med gamle Veninder. Uden²⁾ Farer. Uden store Farer.

Nr. 17.

Tillægsord brugt som Hovedord: il y a des riches et des pauvres.

Der gives Gode og Onde³⁾, Lykkelige og Ulykkelige, Ustydige og Styldige. Et stort Antal Anklagebe.

Naar derimod i Dansk et Adjektiv staar neutralt som Substantiv, gjengives det for det meste i Fransk ved et Substantiv, f. Ex.: Det Kejtede i hans Væsen, la gaucherie de ses manières. Det Behyndelige, det Urimelige, det Plumpe i hans Opførelse, l'étrangeté, l'absurdité, la grossièreté de sa conduite. Det Søgte i hans Væsen, la recherche de ses manières. Det Ensomme i hans Liv, la monotonie de sa vie.

Dog kan Adjektivet bruges ved Omfærdning: ce qu'il y a de gauche dans ses manières, og saa fremdeles med Adjektiverne étrange, absurde, grossier, recherché, monotone.

¹⁾ avec.

²⁾ sans, uden paafølgende Artikel.

³⁾ méchant.

Nr. 18.

(Et Substantiv med de foran som Gjenstand for et Adjektiv. — Gr. § 179.)

Magten. Magt. Begjærlig efter¹⁾ Magten. Begjærlig efter Magt. Bjørnen er begjærlig efter Honning. Bondepigen er begjærlig efter Sølvbret. Dronningen er skinsyg²⁾ paa Hertuginde. Greven er forelsket³⁾ i Dronningens Hovmesterinde. Den franske Nation sværmer for⁴⁾ Hæderen. Negeren er forgabet⁵⁾ i Grevens Søsterdatter. Søsterdatteren er forgabet i Musikken. Et Ord uden (oversæt: tomt for⁶⁾ Mening (le sens). Ratten er berøvet⁷⁾ Halen. Kongerne ere hersøvede Magten. Byen er befriet⁸⁾ for Fjenderne. Grevinde er skyldig⁹⁾ i Tyveri. Tjenestepigerne ere anklagede¹⁰⁾ for Tyveriet. Hestene ere istand¹¹⁾ til store Anstregelser. Greven er værdig¹²⁾ til Tillid. Dronningen er Kronen værdig. De ere ikke istand¹³⁾ til Forræderi. Han er Kongens Tillid uværdig¹⁴⁾. Hertuginde er modtagelig¹⁵⁾ for Skinsyge.

Nr. 19.

(Adjektiver med Præp. à.)

Han er Kongen tro¹⁶⁾. Jaaret er nyttigt¹⁷⁾ for Mennesket. Kongen er tilbøjelig¹⁸⁾ til Brede[en]. Dronningen er tilbøjelig til Sørmodighed[en]. Straffene ere aspansede¹⁹⁾ efter Forbrødelserne. Kongens Handlinger ere overensstemmende²⁰⁾ med Folkets Duffer. Preussenerne ere allierede²¹⁾ med Russerne. Kongen er besvogret²²⁾ med Kejseren. Solen er lig²³⁾ et Dje. Djet er lig²⁴⁾ en Sol. En Franc er lig²⁵⁾ tyve Sous. Hundrede Sous ere lig²⁶⁾ fem Francs. En til Krig[en] skiftet²⁷⁾ Hest. To med Naen parallelle²⁸⁾ Gader. En til Arbejde[t] og til Møjsommeligheder[ne] skiftet Hest. Hertugen er tilbøjelig²⁹⁾ til Vilddom[en]. Fred[en] er at foretrække³⁰⁾ for Krig[en].

1) avide de. 2) jaloux de. 3) amoureux de. 4) oversæt: er forelsket i. 5) fou de (Huntj. folle). 6) vide de. 7) privé de. 8) délivré de. 9) coupable de. 10) accusé de. 11) capable de. 12) digne de. 13) incapable de. 14) indigne de. 15) susceptible de. — 16) fidèle à. 17) utile à. 18) disposé à. 19) proportionné à. 20) conforme à. 21) allié à. 22) semblable à eller pareil à. 23) égal à. 24) propre à. 25) parallèle à. 26) porté à. 27) préférable à.

Nr. 20.

Et Substantiv med de som Maalsbestemmelse for et Adjektiv: à son entrée à Paris, la Seine est large de 165 mètres et de 136 à sa sortie. — Gr. § 177.

Sengen er sex Fod bred¹⁾. Sex Fod brede Senge. Sengen er syv Fod lang. En to Fod lang Kaarde. Taarnet er hundrede Fod højt²⁾. Naen er femten Fod dyb³⁾. Barnet er ni Maaneder gammelt⁴⁾. Brødtet er to Tommer tykt⁵⁾. Sengene ere en Fod for⁶⁾ brede.

Mon frère aîné est plus grand que moi de toute la tête, min aîné Broder er et helt Hoved højere end jeg. Il est mon aîné de trois ans, han er tre Aar ældre end jeg. Il est riche d'un million, han ejer en Million.

Nr. 21.

Den bestemte Artikel foran et Substantiv, der er bestemt ved et Adjektiv, som angiver et væsentligt Tilbehør. Elle avait un visage accentué, vigoureux, le nez aquilin, les yeux très noirs sous des sourcils arqués et touffus, le front haut et d'admirables cheveux (R. d. d. m. 18/11 67, pag. 412), hun havde et udbræget, kraftigt Ansigt, en Ornenæse, meget mørke Øjne under hvalvede og buffede Øjebryn, høj Pande og dejligt Haar.

Øslet har lange Ører. Ratten har små Ører og lang Hale. Strudsen har et lille Hoved og lang Hals. Negeren har tykke Læber og slattrykt Næse. Han har et bredt Bryst. Han har tykke Arme og brede Hænder. Han er tunghør (oversæt: han har Øret haardt⁷⁾). Ratten er sejlblivet (oversæt: har Ribet sejgt⁷⁾).

Il a le vin gai et expansif, han er fornøjet og meddelsom, naar han har drukket.

Yderligere Brug af den bestemte Artikel i Fransk. Avoir le temps de diner. Avoir la fièvre, le mal de mer. Donner l'exemple de courage. Donner l'ordre d'atteler. Prêter l'oreille. Vous dites vrai, monsieur le lieutenant! Partir au galop, au trot. Aller à la chasse, à la guerre, à l'école. Rentrer à la hâte. Mettre le feu à la maison. Soyez le bienvenu! Apprendre l'anglais. Holà, l'ami! Hejda! min Ven!

1) large. 2) haut. 3) profond. 4) âgé. 5) épais. 6) trop. 7) dur.

Verberne eller Udsagnsordene.

Nr. 22.

Første Bøjningsmaade.

1. at oplive, animer.	32. at udfflette, effacer.
2. at undffylde, excuser.	33. at true, menacer.
3. at borttage, ôter.	g foran a og o bliver ge.
4. at forlade, abandonner.	34. at spise, manger.
5. at forsøge, augmenter.	35. at rejse, voyager.
6. at beffjæstige, occuper.	36. at sfaane, ménager.
7. at tøve, hésiter.	e foran en flum Stavelse bliver
8. at glemme, oublier.	è (je lève, ils lèvent ¹).
9. at underfføge, examiner.	37. at løfte, lever.
10. at fornemme, éprouver.	38. at faa, semer.
11. at tilberede, préparer.	39. at rejse op, relever.
12. at ønske, désirer.	40. at ffjøre, acheter.
13. at spare, épargner.	41. at fryffe, geler.
14. at vække, éveiller.	I og t fordobles foran en flum
15. at angribe, attaquer.	Stavelse (j'appelle, tu jettes ¹).
16. at spotte, railler.	42. at falde, appeler.
17. at samle, rallier.	43. at faste, jeler.
18. at fuldfaste, renverser.	44. at fornø, renouveler.
19. at væde, mouiller.	é foran Mærtebogstavet bliver è,
20. at retffærbiggjøre, justifier.	naar Mærtebogstavet begynder en
21. at bagtale, calomnier.	flum Stavelse, men beholdes dog i
22. at forffaffe, procurer.	Fremtid og i betinget M. (je sèche,
23. at befri, délivrer.	ils sèche; men il séchera).
24. at raade, conseiller.	45. at tørre, sécher.
25. at udmatte, fatiguer.	46. at ordne, régler.
26. at ophidsse, exciter.	47. at aabenbare, révéler.
27. at vove, risquer.	48. at fliffe, lécher.
28. at tegne, dessiner.	y foran flumt e bliver i (il aboie,
29. at betegne, désigner.	ils aboieront ¹).
30. at glimre, briller.	49. at ffjøre, aboyer.
c foran a og o bliver g.	50. at underfføtte, appuyer.
31. at tvinge, forcer.	

Nævneaaide	Tillægsn.	Tillægsn.	Fremfætt.	Passé défini
<i>Nutid</i> at elffe aimer	<i>Nutid</i> elffende aim ant	<i>Fortid</i> elffet aim é	<i>Nutid</i> jeg elffer j'aim e tu — es il — e	jeg elffede j'aim ai tu — as il — a n. — âmes v. — âtes ils — èrent
	Fremfætt. <i>Nutid</i> (i flertal) vi elffe nous — ons vous — ez ils — ent			
	Fremtid jeg vil (el. flal) elffe j' — ai tu — as il — a nous — ons vous — ez ils — ont	Fremfætt. <i>Imparf.</i> jeg elffede j' — ais tu — ais il — ait nous — ions vous — iez ils — aient		
	Betinget jeg vilde (el. flulde) elffe j' — ais tu — ais il — ait nous — ions vous — iez ils — aient	Foreftill. <i>Nutid</i> — jeg elffer — j' — e — tu — es — il — e — nous — ions — vous — iez — ils — ent		af p. défini anden Person i Enteltallet (tu) aimas bannes Foreftill. <i>Datid</i> — jeg elffede — j' — se — tu — ses — il — t — nous — sions — vous — siez — ils — sent aimast bliver til aimât.

Blydende Maade: **Est! Lader os elffe! Estter! aime! aimons! aimez!**

Antydning af Brugen af den foreftillende Maade eller Subjonctif. Quoique (endffiont) j'aimasse. Quoiqu'il aimât. Il doute (tvivler om) que nous aimassions. Il est juste que nous ai-mions nos frères. imparfait og passé défini (begge svarende til Datid i Dansk). Le roi aimait la bergère; il la rencontra souvent dans ses promenades. — Le roi aima la bergère la première fois qu'il la rencontra.

¹) Mærk! Infinitivendelsens e bliver flumt i Fremtid og i betinget Maade, f. Ex. j'aim[e]rai, nous aim[e]rions; alffaa: je lèverai, osv.

Suldstændig Konjugationstabel for

Nr. 23. Exempler.	INFINITIF <i>présent</i>	PARTICIPE <i>présent</i>
51. knuse, briser.	I. at give donner	givende donn ant
52. træffe, tirer.	II. at ende finir	endende finiss ant
53. fløde, heurter.	III. at sælge vendre	selgende vend ant
54. gribe, saisir.		
55. helbrede, guérir.	(INDICATIF) <i>futur</i>	INDICATIF <i>présent</i> (i Flertal.)
56. adlyde, obéir.	jeg vil (eller skal) give, ende, sælge.	vi give, ende, sælge.
57. hange, pendre.	je tu il	nous vous ils
58. bide, mordre.	nous vous ils	INDICATIF <i>imparfait</i>
59. svare, répondre.		jeg gav, endte, folgte
60. berige, enrichir.		je tu il
61. stige ned, descendre.		nous vous ils
62. velsigne, bénir.	CONDITIONNEL <i>présent</i>	SUBJONCTIF <i>présent</i>
63. smelte, fondre.	jeg vilde (ell. skulde) give, ende, sælge.	ais ais ait
64. bryde, rompre. (han bryder, il rompt.)	je tu il	- jeg giver, ender, sælger.
65. flaa, battre. (jeg flaar, je bats, tu bats, il bat.)	nous vous ils	- je - tu - il - nous - vous - ils

Verbernes regelmæssige Bøjning.

PARTICIPE <i>passé</i>	INDICATIF <i>présent</i> (i Entelttal.)	(INDICATIF) <i>passé défini</i>
givet donné endt fini folgt vendu	je giber je donne je ender je finis jeg sælger je vends	jeg gav je donnai jeg endte je finis jeg folgte je vendis
		tu as is il a it nous âmes imes vous âtes îtes ils èrent irent
	I Du giber tu donnes II Du ender tu finis III Du sælger tu vends	
	I han giver il donne II han ender il finit III han sælger il vendit	
		af <i>passé défini</i> anden Person i Entelttal dannes:
		SUBJONCTIF <i>imparfait</i>
		- jeg gav, endte, folgte.
		donnas finis vendis
	Impératif laaner sine Personer af Indicatif <i>présent</i> :	- je se - tu ses - il *) t - nous sions - vous siez - ils sent
	giv, donne! Iader os give, donnons! giver, donnez!	
	end, finis! Iader os ende, finissons! ender, finissez!	
	sælg, vends! Iader os sælge, vendons! sælger, vendez!	
		*) s'et foran t forandres til accent circonflexe over den nærmeste Vokal: donnâ, finît, vendît.

Nr. 24.

1. Ratten fangede Spurven, le chat attrapa le moineau.
2. Røven spiste Kyllingen, le renard mangea le poulet.
3. Moderen straffede Barnet, la mère punissait l'enfant.
4. Solen modner Frugterne, le soleil mûrit les fruits.
5. Brændhuggeren kløver Beddet, le bûcheron fend le bois.
6. Taleren spildte sin Møje, l'orateur perdit sa peine.

Quoique (Sjont, endsjont) styrer Subjonctif.

1. Jeg fanger Spurven. Jeg fangede Spurven. Jeg vil (eller skal) fange Spurven. Jeg vilde (eller skulde) fange Spurven. Sjont jeg fanger Spurven. Sjont jeg fangede Spurven.

2. Du spiser Kyllingen. Du spiste (vil spise, vilde spise) Kyllingen. Sjont Du spiser (spiste) Kyllingen.

3. Moderen straffer (straffede, vil straffe, vilde straffe) Barnet. Sjont hun straffer (straffede) Barnet.

4. Solen modnede (vil modne, vilde modne) Frugterne. Sjont den modner (modnede) Frugterne.

5. Vi kløve (kløvede, ville kløve) Beddet. Sjont vi kløve (kløvede) Beddet. Kløv Beddet! Lader os kløve Beddet! Kløver Beddet!

6. Taleren spilder sin Møje. Han vil (vilde) spilbe sin Møje. De spildte deres Møje. Sjont de spildte deres Møje.

Nr. 25.

Naar Objektet (Affusativen) og Hensynsbetegnelsen (Dativen) ere af lige Længde, staar Objektet først.

1. Enken betroede Brændhuggeren Barnet,
la veuve confia l'enfant au bûcheron.
2. Greven rækker den Faberløse Haanden,
le comte tend la main à l'orphelin.
3. Gartneren gav Barnet et Æble,
le jardinier donna une pomme à l'enfant.
4. Postbudet bragte Greven et Brev,
le facteur apporta une lettre au comte.
5. Greven paalagde Børnene Tavshed,
le comte imposa silence aux enfants.

1. Enkerne betroede Brændhuggerne Børnene. Lader os betro Brændhuggeren Børnene! Sjont de betroede Brændhuggeren Børnene.

2. Greven rakte de Faberløse Hænderne. Vi ville række de Faberløse Haanden.

3. Giv Barnet et Æble! Jeg tænker, at Gartneren vil give Barnet et Æble. Jeg tænkte, at Gartneren vilde give Barnet et Æble.

4. Postbudet vil bringe Greven et Brev. Lader os bringe Greven Brevet! Sjont I bragte Greven Brevet.

5. Greven vil paabyde Barnet Tavshed. Sjont I paabød Børnene Tavshed. De paabød Børnene Tavshed.

At betro En Noget, confier quelque chose à quelqu'un. Betroende En Noget. Jeg betror En Noget. Jeg betroede En Noget.

Nr. 26.

Naar Objekt og Hensynsbetegnelse ere af ulige Længde, staar det korteste først. — (Ejstebordene se Gram.)

1. Karlen forbyder Børnene Afgangen til Hestestalden,
le valet défend aux enfants l'entrée de l'écurie.
2. Troldkvinden aabenbarede Kongen de Ting, som skulde komme, la magicienne révélait au roi les choses à venir.
3. Hun bebrejdede Broderen hans Mangel paa Forsigtighed,
elle reprocha au frère son peu de prudence.
4. Kongen tilstod Hertuginde den Gunst, som hun bad om,
le roi accorda à la duchesse la faveur qu'elle demandait.

1. Karlene forbød Barnet Afgangen til Staldene. Forbyd Børnene Afgangen til Stalden! Sjont I forbød Børnene Afgangen til Stalden.

2. Troldkvinderne aabenbarede Kongerne de Ting, som skulde komme. Sjont hun aabenbarede Kongen de Ting, som skulde komme. Lader os aabenbare Kongen de Ting, som skulle komme!

3. Jeg vil bebrejde min Broder hans Mangel paa Forsigtighed. Bebrejder Eders Brødre deres Mangel paa Frimodighed (la franchise)!

4. Kongen tilstaa Hertuginde den Gunst, som hun beder om. Han vil tilstaa Hertuginde den Gunst, som hun beder om. Lader os tilstaa Hertuginde den Gunst, som de bede om!

Nr. 27.

Sammenfatte Læser.

at have avoir	havende ayant	haft eu	jeg har j'ai	jeg havde j'eus
			tu as il a	tu eus il eut nous eûmes vous eûtes ils eurent
futur jeg vil (skal) have j'aurai tu auras il aura nous aurons vous aurez ils auront	présent de l'Indicatif vi have nous avons vous avez ils ont			
Conditionnel jeg vilde (skulde) have j'aurais tu aurais il aurait nous aurions vous auriez ils auraient	imparfait de l'Indicatif j'eg havde j'avais tu avais il avait nous avions vous aviez ils avaient			
	présent du Subjonctif - jeg har - j' aie - tu aies - il ait - nous ayons - vous ayez - ils aient			imparf. du Subjonctif - jeg havde - j' eusse - tu eusses - il eût - nous eussions - vous eussiez - ils eussent

Impératif. Hav! Haber os have! Haver! aie! ayons! ayez!

at være être	værende étant	været été	jeg er je suis	jeg var je fus
			tu es il est	tu fus il fut nous fûmes vous fûtes ils furent
futur jeg vil (skal) være je serai tu seras il sera nous serons vous serez ils seront	présent de l'Indicatif vi ere nous sommes vous êtes ils sont			
Conditionnel jeg vilde (skulde) vær. je serais tu serais il serait nous serions vous seriez ils seraient	imparfait de l'Indicatif jeg var j'étais tu étais il était nous étions vous étiez ils étaient			imparf. du Subjonctif - jeg var - je fusse - tu fusses - il fût - nous fussions - vous fussiez - ils fussent
	présent du Subjonctif - jeg er - je sois - tu sois - il soit - nous soyons - vous soyez - ils soient			

Impératif. Vær! Væb os være! Været! sois! soyons! soyez!

(Ordbjoraaad se under Nr. 24).

1. Ratten har fanget Spurven. 2. Ræven havde spist Køl-lingen. 3. Da (lorsque) Moderen havde straffet Barnet. 4. Solen vil have modnet Frugterne. 6. Taleren vilde have spildt sin Møje. Umagen vilde have været spildt.

Du er rig. Vi have været rige. De vilde have været rige. I vilde have været rige. Skjønt de ere rige. Hun vil blive (oversæt: vil være) rig. — At være bange, avoir peur (ordret: at have Skræk). Du er bange. Du har været bange. Min Moder vilde have været bange.

Skjønt Rattene have fanget Spurvene. Skjønt Modrene have straffet Børnene. Skjønt vi have spildt vor Møje. Skjønt Umagen er spildt. Uagtet Umagen har været spildt.

Nr. 28.

L'enfant joue. — La mère déjeune. — La mère embrasse l'enfant. — Le père entre. — L'enfant est sage.

Medens, pendant que. Da, lorsque. Naar, quand. Hver Gang, toutes les fois que. Derksom, si. Neppe, à peine.

De Datiber, som ere opførte med ubhøvet Tryk, sættes i passé défini, de ovrigt i imparfait.

Barnet legebe, medens Moderen spiste Frokost. Da Moderen havde spist Frokost, kysede hun¹⁾ Barnet. Moderen kysede Barnet hver Morgen (tous les matins). Moderen spiste Frokost, da Faderen traadte ind. Naar Faderen faar (oversæt: vil have) spist Frokost, vil han lege med (avec) Barnet. Da Faderen havde spist Frokost, legebe han med Barnet. Han legebe med Barnet hver Gang Barnet havde været artigt. Han vil lege med Barnet hver Gang han har (oversæt: vil have) spist Frokost. Moderen vil kysse Barnet hver Gang det er (oversæt: vil være) artigt. Han legebe med Barnet, naar han havde spist Frokost. Moderen legebe med Barnet; da (alors) traadte Faderen ind. Faderen vilde have leget med Barnet, dersom Barnet havde været artigt. Neppe havde hun²⁾ spist Frokost, før (que) Faderen traadte ind. Moderen var ved at spise Frokost (oversæt: M. spiste Frk.), da Barnet traadte ind. — Barnet var bange (oversæt: B. havde Skræk). Barnet blev bange (oversæt: B. havde Skræk).

¹⁾ Subjektet sættes i Franst foran Udsagnsverbet. ²⁾ Efter à peine sættes Subjektfordret efter Udsagnsverbet.

Nr. 29.

Participe présent.

A. Ibet Enken betroede Brændehuggeren Barnet, gav hun efter for sin Families indstændige Bønner, la veuve en confiant l'enfant au bûcheron cédait aux instances de sa famille.

B. Adlydende Hjertets Røst rakte Grevinden den Faderløse Haanden, la comtesse, obéissant à la voix du cœur, tendit la main à l'orphelin.

(Ordsforraad se under Nr. 25).

A. Part. présent med en.

Ibet Greven rakte den Faderløse Haanden, aflød han Hjertets Røst.

Gartneren havde, idet han bragte Æblerne, givet efter for Børnenes indstændige Bønner.

Gartneren vil, idet han bringer Greven Brevet, adlyde Grevindens Befalinger¹⁾.

Greven havde, idet han paalagde Børnene Tavshed, givet efter for Grevindens indstændige Bønner.

At møde, rencontrer. Postbudet mødte Enken, idet han bragte Greven et Brev.

B. Part. présent uden en.

Givende efter for Familiens indstændige Bønner havde Enken betroet Brændehuggeren Barnet.

Efter at have givet efter for Børnenes indstændige Bønner bragte Gartneren Æblerne²⁾.

Adlydende Grevindens Befalinger havde Gartneren bragt Greven Brevet.

Givende efter for Grevindens indstændige Bønner paalægger Greven Børnene Tavshed.

Postbudet mødte Enken bærende³⁾ Barnet i sine Arme⁴⁾. Enken mødte Postbudet, da han bragte⁵⁾ Greven et Brev.

Nr. 30.

Intransitive Verber. — Upersonligt Verbum.

1. Le gamin est entré en courant.

2. Il est tombé tout de son long.

¹⁾ les ordres. ²⁾ oversat: Gartneren, havende givet efter for . . . bragte Æblerne. ³⁾ porter. ⁴⁾ le bras. ⁵⁾ oversat: bringende.

3. Il a hésité à se relever.

4. Le père est arrivé tout en colère.

5. Le petit drôle a réussi à s'échapper.

6. Il était resté neuf pommes à la mère.

1. At komme løbende ind. Snægten var kommen løbende ind.

2. Han faldt (var falden) saa lang han var.

3. Han nøler (havde nølet) med at rejse sig op.

4. Faderen (Moderen) var ankommen ganske vred.

5. At have Held, réussir. Det var lykkedes den lille Stjelm (oversat: den lille Stjelm havde haft Held til) at slippe bort. Det vil lykkes den lille Stjelm at slippe bort. Det er lykkedes ham at slippe bort. Det er lykkedes hende at slippe bort.

6. Moderen har beholdt (vil beholde) ni Æbler tilbage.

Passiv eller Ridesform.

Nr. 31.

	Danst.	Omfattes til:
<i>présent.</i>	jeg bliver rost	jeg er rost ¹⁾ .
<i>imparfait.</i>	} jeg blev rost	(jeg var rost).
<i>passé défini.</i>		
<i>passé indéfini.</i>	jeg er bleven —	(jeg har været —).
<i>plusqueparfait.</i>	} jeg var bleven —	{ jeg havde været —.
<i>passé antérieur.</i>		
<i>futur.</i>	jeg vil blive —	(jeg vil være —).
<i>futur passé.</i>	jeg vil være bleven —	(jeg vil have været —).

Santjon.

¹⁾ je suis loué,
tu es loué,
il est loué.
nous sommes loués.
vous êtes loués.
ils sont loués.

Suntjon.

je suis louée.
tu es louée.
elle est louée.
nous sommes louées.
vous êtes louées.
elles sont louées.

CONDIT.	<i>présent.</i>	jeg vilde blive —	(jeg vilde være —).
CONDIT.	<i>passé.</i>	jeg vilde være ble-	(jeg vilde have
		ven —	været —).
INFIN.	<i>présent.</i>	at blive —	(at være —)
INFIN.	<i>passé.</i>	at være bleven —	(at have været —)
IMPÉRATIF.		bliv roft!	(vær roft!)

Nr. 32.

(Ordsforraab se under Nr. 24).

Spurven bliver fangen. Kyllingen blev spist. Spurven fangedes. Kyllingerne spistes. Barnet er bleven straffet. Beddet var bleven fløvet. Møjen vil blive spildt. Frugterne vare blevne modne. I vilde være blevne straffede. Derfom Barnet havde spist Frugterne, vilde det være bleven straffet.

Nr. 33.

1. L'ennemi incendiait les villages. (Le village.)
2. Le maire organisait la défense de la ville.
3. On enleva la ville de vive force.
4. Les assiégés avaient infligé aux assiégeants les pertes les plus sérieuses.

1. Landsbyerne stiftes i Brand. Landsbyerne bleve (ere blevne, vare blevne, ville blive, ville være blevne) stufne i Brand af (par) Fjenden.

2. Byens Forsvar var bleven ordnet af Borgmesteren. Medens han ordnede Byens Forsvar, blev der stukket Ild paa Landsbyerne af Fjenden.

3. Byen toges med Storm. Skjønt Byen toges med Storm. Skjønt Forsvaret er bleven ordnet, vil Byen blive tagen inden en Maaned (avant un mois).

4. De alvorligste Tab tilføjedes Belejrerne af de Belejrede. Skjønt de alvorligste Tab ere blevne tilføjede Belejrerne.

Pronominale Verber.

Nr. 34.

A. Usammenfattede Tider.

1. Le roi s'amuse. (Amuse-toi!)
2. L'espace s'élargit. (Un espace.)
3. Le géant se redresse de toute sa hauteur.
4. Je me refuserai ce plaisir.
5. Les adversaires se tendent les mains.

1. At more sig. Morende sig. Jeg morer mig. Jeg morede mig. Mor Dig! Lader os more os! Morer Eder! Kongen morede sig. Skjønt Kongerne morede sig.

2. Rummet vil udvide sig. Skjønt Rummet udvider sig. Skjønt Rummet udvidede sig.

3. Kjempen rettede sig saa høj han var. Jeg vil rette mig saa høj jeg er. Ret Dig saa høj Du er! Skjønt vi rettede os i vor hele Højde.

4. Du nægtede Dig denne Fornøjelse. De vilde nægte sig denne Fornøjelse. I nægtede Eder denne Fornøjelse. Lader os nægte os denne Fornøjelse!

5. Modstanderne rakte hinanden Hænderne. Lader os række hinanden Hænderne! Skjønt I rakte hinanden Hænderne.

Nr. 35.

B. Sammenfattede Tider.

	Danst.	Dmsættes til:
<i>passé indéfini.</i>	jeg har roft mig.	(jeg er roft mig ¹⁾).
<i>plusqueparfait.</i>	} jeg havde roft mig.	(jeg var roft mig).
<i>passé antérieur.</i>		
<i>futur passé.</i>	jeg vil have roft mig.	(jeg vil være roft mig).
CONDIT. <i>passé.</i>	jeg vilde have roft mig.	(jeg vilde være roft mig).
INFIN. <i>passé.</i>	at have roft sig.	(at være roft sig).

Nr. 36.

(Ordsforraab se under Nr. 34).

1. Kongen har moret sig. Kongerne have moret sig. De havde moret sig. Hun vil have moret sig. Uden at have moret sig.

2. Rummene havde udvidet sig. Rummet har udvidet sig. Rummet vilde have udvidet sig.

Santjon.

¹⁾ je me suis loué.
tu t'es loué.
il s'est loué.
nous nous sommes loués.
vous vous êtes loués.
ils se sont loués.

Suntjon.

je me suis louée.
tu t'es louée.
elle s'est louée.
nous nous sommes louées.
vous vous êtes louées.
elles se sont louées.

3. Stjønt Kjempen havde rettet sig saa høj han var. Jeg havde rettet mig i min fulde Højde.

4. I havde nægtet Eder denne Fornøjelse. De have nægtet sig denne Fornøjelse.

5. Modstanderne have raft hinanden Hænderne. Stjønt I have raft hinanden Hænderne.

Nr. 37.

Stke pronominaalt i Dansk.

1. Je me lève avec le jour.
2. Je m'appelle Jean, et ma sœur s'appelle Jeanne.
3. Guillaume se sauva d'avec ses camarades.
4. La dame s'évanouit à chaque coup de tonnerre.
5. Henri s'emporta contre son père.
6. Le prisonnier s'évada à la faveur de la nuit.
7. L'enfant s'obstine à sortir.
8. Le débiteur s'acquitta envers son créancier.

1. Pigerne vare staaede op ved Daggrø. Stjønt de stode op ved Daggrø. De vilde være staaede op ved Daggrø. Staa op ved Daggrø! — Solen vil staa op om en Time (dans une heure).

2. Min Fader hed Johan, og min Broders Datter skal hedde Johanne.

3. At løbe bort. Vilhelm var løben bort fra sine Kammerater. Løb bort fra dine Kammerater!

4. At besvime. Damerne besvimede ved hvert Tordenstralb. Damerne vilde være besvimet. Hun er besvimet. Lyset svandt, la lumière s'évanouit. Lyset var svundet. Nøgtet faldt hen, le bruit s'évanouit. Nøgtet vil falde hen.

5. Henrik var bleven hidsig mod sin Fader. Han vil blive hidsig mod sin Fader. De vilde være blevene hidfige mod deres Fader.

6. At undvige. Fangerne ere undvegne ved Mørkets Hjælp. De vare undvegne to Gange (à deux reprises.)

7. At være stivstundet, s'obstiner. Drengen vilde endelig gaa ud. Stjønt Drengen endelig vilde gaa ud. De have absolut villet gaa ud.

8. At betale sin Gjæld til En. Stjønt Skyldneren har betalt sin Gjæld til sin Kreditor. Stjønt de betalte deres Gjæld til deres Kreditorer. Betal din Gjæld til din Kreditor!

Nr. 38.

Passiv i Dansk.

1. La porte se ferme la nuit.
2. Le ciel s'obscurcissait de temps à autre.
3. Les maisons se sont vendues aux enchères.
4. Les fraises se mangent à la crème.

1. At lukkes. Dørene lukkes om Natten. De lukkedes om Natten.

2. At formørkes. Himlen formørkes fra Tid til anden. Den vil formørkes fra Tid til anden.

3. Husene sælges ved Auktion. De solgtes ved Auktion.

4. Jordbærrene spistes med Fløde. Stjønt Jordbærrene spistes med Fløde.

Nr. 39.

Pronominale Verber med de.

1. L'évêque se désista de ses prétentions.
2. Le forgeron se saisit d'un gros bâton.
3. La paysanne s'est vengée de cet affront.
4. L'aubergiste se chargea de l'éducation de l'enfant.
5. Le ministre se déchargeait sur son secrétaire du gouvernement de l'état.

1. At give Afkald paa Noget. Biskoppen vil opgibe sine Fordringer. De have opgivet deres Fordringer. Afstaa fra dine Fordringer!

2. Smeden havde grebet en thf Stof. Jeg vilde have grebet en thf Stof.

3. Bønderkonerne have hævnnet sig for denne Fornærmelse. Fader os hævne os for denne Fornærmelse!

4. At paatage sig Noget (oversat: at bebyrde sig med Noget). Gæstgiveren vilde have paataget sig Barnets Opdragelse. Vi vilde paatage os Barnets Opdragelse. Paatager Eder Barnets Opdragelse!

5. At lette sig for Noget, se décharger de qc. Ministeren vælter Statens Styrelse over paa sin Sekretær. Jeg vil vælte Statens Styrelse over paa Sekretæren. De have væltet Statens Styrelse over paa deres Sekretærer. Læg Statens Styrelse over paa din Sekretær!

Nr. 40.

Pronominale Verber med a.

1. Il se résigne à son sort.
2. La jeunesse s'exerce à tirer au fusil.
3. Je m'attendais à la colère.
4. Le roi s'intéresse au succès de l'entreprise.
5. Le prince se fie à la parole.

1. Hun fandt sig i sin Stjæbne. Hun har fundet sig i sin Stjæbne. Han vil finde sig i sin Stjæbne.

2. Ungdommen øvede sig i at styde. Ungdommen havde øvet sig i at styde. Den vil have øvet sig i at styde. Du Dig i at styde!

3. At være belavet paa Noget, s'attendre à qc. Jeg er belavet paa din Brede. Jeg var belavet (har været belavet, havde været belavet) paa din Brede. Lader os være belavede paa hans Brede!

4. Stjont Kongen interesserede sig for Foretagendets Held.

5. Stjont Fyrsten har stolet paa dit Ord. Stjont vi have stolet paa dit Ord. Forlad Dig paa hans Ord!

Verbernes nægtende Form.

Nr. 41.

Nægtelserne (ne—pas) sættes 1) uden om Verbet, 2) uden om Hjælpeverbet, 3) uden om den første Del af Hjælpeverbet.

je | donnai | la poire à l'enfant, jeg gav Barnet Pæren.

j'ai | donné la poire à l'enfant, jeg har givet B. Pæren.

la poire | a | été donnée à l'enfant, P. er bleven givet B.

Afhængighedsformerne af de personlige Stedord komme ogsaa ind imellem Nægtelserne.

je | la lui ai | donnée, jeg har givet det den.

je | me suis | loué, jeg har rost mig.

Jeg gav ikke Barnet Pæren. Jeg har ikke givet Barnet Pæren. Pæren er ikke bleven givet Barnet. Jeg har ikke givet det den. Jeg har ikke rost mig.

Anm. Staar en Infinitiv nægtende, sættes i Almindelighed begge Nægtelser foran samme, f. Ex.: Il lui reprocha de ne pas s'être vengé. L'enfant s'obstinait à ne pas sortir, Drengen vilde paa ingen Maade gaa ud.

Nr. 42.

1. Le pêcheur remarqua la barque.
2. Le juge réfléchit longtemps avant de parler.
3. Le voisin a vendu sa maison.
4. L'enfant s'appropriä les cerises.
5. Le père le lui avait défendu.

1. Fisseren bemærkede ikke Baaden. Baaden bemærkedes ikke af (par) Fisseren. Den var ikke bleven bemærket af Fisseren.

2. Dommeren grundebe ikke længe, førend han talte. Du har ikke grundet længe, før Du talte. Lader os ikke grunde længe! Stjont hun ikke betænkte sig længe.

3. Raboen havde ikke solgt sit Hus. Huset var ikke bleven solgt. Sælg ikke dit Hus!

4. Drengen tilegnede sig ikke Kirsebærrene. Jeg har ikke tilegnet mig Kirsebærrene. Drengene havde ikke tilegnet sig Kirsebærrene.

5. Faderen havde ikke forbudt ham det. Faderen vil ikke forbyde ham det. Du vilde ikke have forbudt ham det.

Nr. 43.

Hverken—eller. Heller ikke. Kun. (Først).

1. Bonden solgte hverken Koen eller Hesten, le paysan ne vendit ni la vache ni le cheval.
2. Hverken Koen eller Hesten solgtes, ni la vache ni le cheval ne furent vendus.
3. Han hverken giver eller kjøber eller sælger, il ne donne ni n'achète ni ne vend.
4. Han har hverken solgt eller kjøbt, il n'a ni vendu ni acheté.
5. Bonden solgte heller ikke Faaret, le paysan ne vendit pas non plus la brebis.
6. Han solgte kun Kalven og Føllet, il ne vendit que le veau et le poulain.
7. Han har slet ikke kjøbt, han har kun solgt, il n'a point vendu, il n'a fait qu' acheter.
8. Han sælger ikke synderlig, han kjøber kun, il ne vend guère, il ne fait qu' acheter.
9. Han solgte først Kalven, da han havde fedet den, il ne vendit le veau que lorsqu'il l'eut engraisé.

1. Jeg spiste hverken Æblerne¹⁾ eller Pærene.²⁾

2. Hverken Æblerne eller Pærene ere gode.

3. Jeg hverken kjøber eller spiser Pærene.

¹⁾ la pomme. ²⁾ la poire.

4. Jeg har hverken solgt eller spist Bærerne.
 5. Jeg har heller ikke stjult¹⁾ Bærerne. Vi have heller ikke givet Svinene²⁾ Bærerne.
 6. Hun spiste kun Halvdelen³⁾ af Æblet.
 7. Vi have slet ikke arbejdet,⁴⁾ vi have kun leget⁵⁾.
 8. Han arbejder ikke synderligt, han spiser kun.
 9. Han vil først sælge Kalven, naar han faar (oversæt: vil have) fedet den.

Verbernes spørgende Form.

Nr. 44.

Spørgesformen fremkommer ved at flytte Subjektet (naar dette er et personligt Pronomen) hent 1) bag Verbet, 2) bag Hjælpeverbet, 3) bag den første Del af Hjælpeverbet, f. Ex.:

befræftende.	spørgende.
<i>Ils aiment.</i>	Aiment-ils?
<i>Ils ont aimé.</i>	Ont-ils aimé?
<i>Ils ont été aimés.</i>	Ont-ils été aimés?
<i>Elles se sont vengées.</i>	Se sont-elles vengées?
nægtende.	spørgende=nægtende.
<i>Ils n'aiment pas.</i>	N'aiment-ils pas?
<i>Ils n'ont pas aimé.</i>	N'ont-ils pas aimé?
<i>Ils n'ont pas été aimés.</i>	N'ont-ils pas été aimés?
<i>Elles ne se sont pas vengées.</i>	Ne se sont-elles pas vengées?

Opgave. Noten til Nr. 35 sættes 1) spørgende, 2) spørgende=nægtende:

Har jeg rost mig? . . . Har jeg ikke rost mig? . . .

Nr. 45.

- Ils* | leur avaient | rendu l'argent, de havde givet dem Pengene tilbage.
- Ils* | le leur avaient | rendu.
- Ils* | leur en avaient | rendu une partie.
- Il* | s'est | emparé du cheval.
- Il* | s'en est | emparé.

1. Havde de givet dem Pengene tilbage?
De havde ikke givet dem Pengene tilbage.
Havde de ikke givet dem Pengene tilbage?

¹⁾ cacher. ²⁾ le cochon. ³⁾ la moitié. ⁴⁾ travailler. ⁵⁾ jouer.

2. Havde de givet dem dem tilbage? De havde ikke givet dem dem tilbage. Havde de ikke givet dem dem tilbage?
3. Havde de givet dem en Del af dem tilbage? De havde ikke givet dem en Del af dem tilbage. Havde de ikke givet dem en Del af dem tilbage?
4. Har han bemægtiget sig Hesten? Han har ikke bemægtiget sig Hesten. Har han ikke bemægtiget sig Hesten?
5. Har han bemægtiget sig den? Han har ikke bemægtiget sig den. Har han ikke bemægtiget sig den? Hvorfor (pourquoi) har han ikke bemægtiget sig den?

Nr. 46.

Anm. Naar Verbet ender paa en Vokal, sættes for Vellydendens Skyld et t imellem Verbet og et paafølgende il, elle og on, f. Ex. parle-t-il? parlera-t-on? a-t-elle parlé?

(Ordsforraad se under Nr. 42).

1. Vilde de bemærke Vaaden? Vil den blive bemærket? Er den bleven bemærket? Bemærkede han Vaaden? Bemærkede I Vaaden? Bemærkede man Vaaden? Hun vil bemærke den, elle la remarquera. Vil hun bemærke den?
2. Grublede han længe? Har han længe grublet, inden han talte?
3. Sælge I Huset? Have I solgt Huset? Han vilde have solgt det, il l'aurait vendue. Vilde han have solgt det?
4. I have tilegnet Eder Kirsebærrene, vous vous êtes appropriés les cerises. Have I tilegnet Eder Kirsebærrene?
5. Han havde forbudt ham det. Havde han forbudt ham det? Vi havde forbudt ham det. Havde vi forbudt ham det? Hvorfor (pourquoi) havde I forbudt ham det?

Nr. 47.

(Ordsforraad se under Nr. 42).

1. De vilde ikke bemærke Vaaden. Vilde de ikke bemærke Vaaden? Den er bleven bemærket. Den er ikke bleven bemærket. Er den ikke bleven bemærket?
2. Han grublede ikke længe. Grublede han ikke længe?
3. Har han ikke solgt Huset? Solgte I ikke Huset? Vil det ikke blive solgt? Hvorfor er det ikke bleven solgt?
4. Han har ikke tilegnet sig Kirsebærrene, il ne s'est pas approprié les cerises. Har han ikke tilegnet sig Kirsebærrene? Have de ikke tilegnet sig Kirsebærrene?

Nr. 48.

Der er, il y a. il n'y a pas.
 Der var, { il y avait. } il n'y avait pas.
 { il y eut. } il n'y eut pas.
 Der har været, il y a eu. il n'y a pas eu.
 Der havde været, { il y avait eu. } il n'y avait pas eu.
 { il y eut eu. } il n'y eut pas eu.
 Der vil være, il y aura. il n'y aura pas.
 Der vil have været, il y aura eu. il n'y aura pas eu.
 Der vilde være, il y aurait. il n'y aurait pas.
 Der vilde have været, il y aurait eu. il n'y aurait pas eu.

1. Er der? Var der? Har der været? Havde der været? Vil der være? Vil der have været? Vilde der være? Vilde der have været?

2. Er der ikke? Var der ikke? Har der ikke været? Havde der ikke været? Vil der ikke være? Vil der ikke have været? Vilde der ikke være? Vilde der ikke have været?

3. Que, hvad? Hvad er der, qu' y a-t-il? Hvad var der? Hvad har der været?

Nr. 49.

Er Subjektet i den spørgende Sætning ikke et personligt Pronomen, men et Navneord eller et af de andre Pron., hensættes gjerne Subjektet foran Sætningen og gjentages derpaa ved et personligt Pronomen, f. Ex. Ere Fisserne komne tilbage, les pêcheurs sont-ils retournés? Er dette muligt, cela est-il possible?

(Ordsforraad se under Nr. 42).

1. Har Fisseren bemærket Baaden? (oversat: Fisseren, har han bemærket Baaden?) Er Baaden bleven bemærket? (oversat: Baaden, er den bleven bemærket?)

2. Vil Dommeren gruble længe? Har Dommeren længe grublet?

3. Havde Naboen solgt Huset? Var Huset bleven solgt? Vil Huset blive solgt? Er Huset ikke bleven solgt? Vilde Husene ikke blive solgte?

4. Tilegnede Drengen sig ikke Kirsebærrene? Have Drengene ikke tilegnet sig Kirsebærrene? Hvorfor havde Drengene ikke tilegnet sig Kirsebærrene?

5. Havde Faberen forbudt ham det? Faberen har ikke forbudt ham det, le père ne le lui a pas défendu. Har Faberen ikke forbudt ham det?

Nr. 50.

Meget hyppig bruges i Frankf den udvidede Spørgeform est-ce que? f. Ex. Bemærkede Fisseren Baaden? est-ce que le pêcheur remarqua la barque? Est-ce que la barque n'avait pas été remarquée? N'est ce pas que mon frère mérite qu'on l'aime?

(Ordsforraad se under Nr. 42).

1. Havde Fisserne bemærket Baaden? (oversat: er det at F. havde bemærket B.?) Vilde de bemærke Baaden? Vilde de have bemærket Baaden? Vilde de ikke have bemærket Baadene?

2. Grublede Dommeren længe? Grublede Dommeren ikke længe? Har han grublet længe, før han har svaret?

3. Har Naboen solgt Huset? Har han ikke solgt Huset? Har Du solgt Huset?

4. Vil Drengen tilegne sig Kirsebærrene? Vilde Drengene ikke have tilegnet sig Kirsebærrene?

5. Har Faberen forbudt ham det? Vilde I forbyde ham det? Vil De ikke (nok) forbyde ham disse Løjer (ces farces)?

Nr. 51.

Est-ce qu'il y a des dangers, er der Farer? Var der Fare? Har der været Hindringer¹⁾? Vil der være Farer? Vilde der have været Vanffeligheder²⁾? Vilde der være Hindringer? Vilde der ikke være Vanffeligheder?

Tilfælde, hvor kun den udvidede Spørgeform bruges. — Gr. § 75.

a. Je rends le mal pour le bien. Je crains le danger.

b. Je me venge sur toi. Je mange les restes des autres.

a. Gjengjælder jeg Godt med Ondt? Frygter jeg Faren?

b. Hævner jeg mig paa Dig? Spiser jeg Andres Levninger?

Pronomener eller Stedord.

De personlige Stedord.

a) bundne.

Nr. 52.

Som Subjekt.

Jeg (Du, han, hun) er tilfreds³⁾. Vi (I, de) ere tilfredse.

¹⁾ un obstacle.

²⁾ la difficulté.

³⁾ content.

Nr. 53.

Som Objekt.

Hun straffede mig, elle me punissait. Hun straffede Dig (ham, hende, os, Eder, dem).

Nr. 54.

Mærk. Participle *passé* retter sig i Kjøn og Tal efter det forudgaaede Objekt, f. Ex.:

Hun har straffet ham, elle l'a puni.

Hun har straffet hende, elle l'a punie.

Hun har straffet dem (Drengene), elle les a punis.

Hun har straffet dem (Pigerne), elle les a punies.

(Ordsforraad se under Nr. 24).

1. Ratten har fanget den. Ratten har fanget dem.
2. Ræven havde spist den. Den havde spist dem.
3. Hun effede sine Døttre. Vilde hun have straffet dem?
4. Solen vilde have mødnet dem. Har Solen mødnet dem?
5. Han vil have kløvet det. Skjønt han har kløvet det.

Nr. 55.

Som Hensynsbetegnelse.

(Ordsforraad se under Nr. 25).

1. Enken betroede mig Barnet, la veuve me confia l'enfant. Hun betroede Dig Barnet. Hun betroede ham (hende, os, Eder, dem) Barnet.
2. Greven havde raft ham Haanden. Greven havde raft hende Haanden.
3. Gartneren har givet dem et Æble. Han vil give mig to, il m'en donnera deux. Han har givet Dig tre. Han vil give ham fire. Han havde givet os fem. Jeg vil give Eder sex. Svormange vil han give mig? Han har ogsaa givet Dem nogle, il vous en a donné aussi.
4. Postbudet bragte ham et Brev. Han havde bragt mig tre. Han vil ogsaa bringe Dem nogle.
5. Greven paabød dem Tavshed.

Nr. 56.

1. Il lui saisit la main.
2. Il me passa les bras autour du cou.
3. L'enfant s'essuya les yeux.
4. Je lui trouve l'air bien changé.
1. Han greb min Haand. Han greb din (hendes, vor, Eders, deres) Haand.
2. Han lagde Armene om hans (hendes, din) Hals.

3. Vi tørrede vore Øjne. De tørrede deres Øjne. Hvorfor have de tørret deres Øjne?

4. Jeg finder dit (Eders, deres) Udseende meget forandret.

h) ubundne.

Nr. 57.

Med Præposition. 1. Cela est heureux pour moi.

2. Il est jaloux de moi. 3. La maison est à moi.

Som Prædikatsord. 4. C'est moi qui suis coupable.

1. Dette er heldigt for Dig (ham, hende, os, Eder, dem).

2. Han er skinsyg paa Dig (ham, hende, os, Eder, dem).

3. Huset er deres (Eders, hendes, hans). Husene ere mine (dine, vore).

4. Det er Dig, som er skyldig. Det er ham (hende), som er skyldig. Det er os (Eder), som ere skyldige. Det er (ee sont) dem, som ere skyldige.

Nr. 58.

De ubundne personlige Pron. bruges ogsaa som Eftertryksformer til, eller som Led af Subjektet, Objektet eller Hensynsbetegnelsen. (Samstilling, Sammenligningsled, Modsetningsled.)

1. Vous le désirez, vous; et moi, je m'y oppose, De ønsker det; og jeg sætter mig imod det.
2. Ils sont allés à la campagne, lui et elle; moi, je reste ici, han og hun ere rejste paa Landet; jeg bliver her.
3. Le roi avait destitué son père pendant que lui était à l'armée, Kongen havde affat hans Fader, medens han (Sønnen) var ved Hæren.
4. Toi seul possèdes ce secret, Du alene besidder denne Hemmelighed.
Moi seul, je ne riais pas, jeg alene lo ikke.
5. Qui a fait cela? — Moi, hvem har gjort dette? — Jeg. Vous êtes à un bout de la maison, eux à l'autre, I ere i den ene Ende af Huset, de i den anden.
6. Ni ma femme ni moi nous n'avons de proches parents, hverken min Kone eller jeg have Nærpaarørende.
Ni vous ni eux n'en savez rien, hverken I eller de vide Noget derom.
7. J'avais tout arrangé moi-même, jeg havde selv ordnet Alt.
8. Il l'a fait à lui tout seul¹⁾, han har gjort det ganske alene.

¹⁾ tout retter sig i Gunkjønnet efter Substantivet.

Der bemærkes: Eftertryksformerne fordobles ved Hjælp af de bundne personl. Stedord (1. 2).

Lui og eux behøve ikke at gjentages, naar de staa foran Omfagnsverbet (3).

Naar der følger seul efter det ubundne personl. Stedord, behøver dette ikke at gjentages (4).

1. Jeg sønfter det. Jeg sønfter det. Du sønfter det ikke. Han sønfter det; og Du sætter Dig imod det. Vi sønfter det; og de sætte sig imod det. Jeg har ikke sat mig imod det; hvorfor sætter Du Dig imod det?

2. Du og de vare rejste paa Landet; jeg var forbleven her. Han og jeg vare rejste paa Landet, Du var bleven her. Du skal blive her; jeg vil ogsaa blive.

3. De havde affat deres Fædre, medens de (o: Sønerne) vare ved Hæren.

4. Jeg alene ejer Hemmeligheden. Du alene lo ikke.

5. Hvem har gjort dette? — Du og han. Hvem havde gjort dette? — Hun og de og vi. Han er i den ene Ende af Huset, Du og jeg i den anden.

6. Hverken Du eller din Kone have Nærpaarsværende. Min Kone og jeg have [deraf]. Han og jeg have Nærpaarsværende; hvorfor skulde Du ikke have [deraf]? Hverken Du eller jeg vide Noget derom.

7. Du havde selv ordnet Alt. Han (hun, vi, I, de) havde selv ordnet Alt.¹⁾

8. Du har gjort det ganske alene. Hun har gjort det ganske alene. Jeg (vi, de) havde gjort det ganske alene.

Nr. 59.

1. Il m'abandonnerait, moi, han skulde forlade mig! eller: mig skulde han forlade! Je lui ai tout sacrifié, à lui, jeg har offret ham Alt, eller: ham har jeg offret Alt.

2. Je n'accuse que toi, jeg anklager kun Dig.

3. Nous avons avec nous son ami et lui, vi have hans Ven og ham hos os.

4. Moi, la peur me prend, mig betager Strækten. Dig siger jeg Alt, à toi je dis tout.

1. Du har forladt mig. Mig har Du forladt. Du har forladt mig. Dem har han forladt. Jeg skulde forlade Dig! Du har offret mig Alt. Hun skulde forlade [ham]

¹⁾ même tilføjer i Flertal s.

ham som har tilstaaet¹⁾ hende Alt? Han har nægtet²⁾ mig Alt. Mig har han nægtet Alt. Jeg har nægtet Dig Alt, Dig, som har tilstaaet mig Alt. De ville tilstaa os Alt, os, som have nægtet dem vor Bistand³⁾. Han har forladt [os] Dig og mig. De ville forlade [Eder] Dig og hende.

2. Du anklager kun mig. Jeg anklager hverken Dig eller ham. Hun anklagede baade (et) os og dem.

3. Vi have din Ven og Dig hos os. I have deres Venner og dem hos Eder.

4. Dig betager Strækten. Dem betager Strækten. Dig roser⁴⁾ man, mig dabler⁵⁾ man. Ham hverken roser eller dabler man (Se Nr. 43, a). Hende siger jeg Alt.

Ann. Naar et andet Ord end et Pronomen for Eftertryks Styld stilles i Spidsen af Sætningen, maa det ligeledes gjentages ved et bundet personl. Pronomen, f. Ex. Barnet betroede hun Brøndebuggeren; Huset havde hun betroet Naboen, l'enfant, elle le confia au bûcheron; la maison, elle l'avait confiée au voisin.

Reflexivt (tilbagevirkende) Stedord. — Gr. § 92.

Nr. 60.

(Ordforraad se under Nr. 34).

a) bundet.

1. Hun morede sig. De morede sig. Man morede sig.

4. Han (hun, de) nægtede sig denne Fornøjelse.

b) ubundet.

1. Penser à soi. 2. Être chez soi. 3. S'accuser soi-même.

1. Jeg tænker paa mig, Du tænker paa Dig, han tænker paa sig, hun tænker paa sig, kort sagt (enfin), Enhver (chaacun) tænker paa sig.

2. Jeg er hjemme. Du er hjemme. De ere hjemme. Enhver er hjemme. Man er hjemme.

3. Han har selv anklaget sig. Hun har anklaget sig selv. Alle (tous) have anklaget sig selv. Enhver har anklaget sig selv. Pigerne have anklaget sig selv.

(De have anklaget hinanden, ils se sont accusés l'un l'autre).

De personlige Stedords Plads i Sætningen.

Nr. 61.

Afhængighedsformerne (Akkusativ og Dativ) af de bundne personlige Stedord sættes foran Omfagnsverbet og i følgende Orden:

¹⁾ accorder. ²⁾ refuser. ³⁾ assistance. ⁴⁾ louer. ⁵⁾ blâmer.

1. første og anden Person. 2. tredje Person (og af tredje Person's Pronomener lui og leur sidst). 3. y. 4. en.

(Kan ogsaa udtrykkes saaledes: Genlynsbetegnelsen [Dativ] sættes foran Gjenstanden [Akkusativ], undtagen lui og leur, der staa sidst. Bagefter kommer y, og tilsidst en.)

1. Il me donna les poires.
2. Elle lui confia l'enfant.
3. Ils leur apportèrent les lettres (la lettre).
4. Il m'a vendu une partie des livres.
5. Il a envoyé les livres à la campagne (le livre).

1. Han gav mig dem. Han gav Dig (ham, hende, os, Eder, dem) dem. Mig gav han dem. Dig (hende)-gav han dem.

2. Hun vil betro mig det. Hun vil betro Dig (ham, dem) det. Hun vilde ikke have betroet ham det, eller ne le lui aurait pas confié. Hvorfor vilde hun ikke have betroet ham det? Har hun betroet Dig Børnene, est-ce qu'elle t'a confié les enfants? Har hun betroet Dig dem? Har hun betroet dem dem?

3. De have bragt mig dem. De have bragt Dig (ham, hende, os, Eder, dem) dem. Hvorfor have de bragt ham dem?

4. Han har solgt mig (ham, dem) en Del af dem.

5. Han har sendt dem derhen. Han har sendt en Del af dem derhen. Hvorfor har han sendt en Del af dem ud paa Landet?

Nr. 62.

Naar Objektet i Sætningen ikke er le, la, les, men et andet personligt Stedord, maa Genlynsbetegnelsen for Tydeligheds Skyld udtrykkes ved Præpositionen à med et paafølgende ubundet Pronomen: elle me confia à toi.

1. Le préfet me recommanda à la reine.
2. La reine me présenta au roi.
3. Je préfère le village à la cour.

1. Amtmanden anbefalede mig til hende. Hun anbefalede ham til mig. De have anbefalet hende (Dig, ham, Eder, dem) til mig. Han anbefalede sig til mig.

2. Hun forestillede mig for ham. Dronningen forestillede ham Børnene. Hun vil forestille mig for ham. Hun vil forestille Dig (ham, hende, os, Eder, dem) for ham. De have forestillet sig for mig (for Dig, for dem).

3. Jeg foretrækker Landsbyen for det, je lui préfère le village. Jeg foretrækker Landsbyerne for Hofferne. Hvorfor

foretrækker. Du dem for dem? Kongen foretrækker Dig for mig. Hun foretrækker ham (hende, Eder, dem) for mig. Jeg foretrækker hans Broder for ham.

Nr. 63.

Ved Impératif.

De personlige Stedord sættes bag efter et bekræftende Imperativ. Mig og Dig oversættes da ved moi og toi:

Aime-le! Donne-le-lui! Aime-moi! Donne-moi un écu! Rends-toi à la ville!

Første og anden Person sættes bag efter tredje Person: Donne-le-moi! Moi og toi apostroferes foran en og y: Donne-m'en deux! Rends-t'y! Ere flere Imperativer forbundne, kan den sædvanlige Følgeorden bruges ved det sidste: Donne-le-moi ou me le prête!

(Ved nægtende Imperativ bruges den sædvanlige Følgeorden: Ne me le donne pas!)

1. Tu m'apportas la lettre.
2. Tu te refusas ce plaisir.
3. Tu me prêtas le livre.
4. Tu lui pardonnas son crime.
5. Tu t'engageas à venir.

1. Bring mig Brevet! Bring mig det! Bring mig to [deraf]!

2. Nægt Dig denne Fornøjelse! Nægt dem den! Nægt Dig den! Nægt Dig ikke denne Fornøjelse! Nægt Dig den ikke!

3. Laan ham Bogen! Laan mig den! Laan mig den, eller giv mig den! Giv mig Bogen, eller laan mig den!

4. Tilgiv mig min Brøde! Tilgiv dem den! Tilgiver mig den!

5. Forpligt Dig til at komme! Lader os forpligte os dertil (y)! Forpligt Dig ikke dertil! Forpligt Dig til ikke at komme!

De prominale Adverbier en og y.

Nr. 64.

En sættes ifølgelig for et Ord med de. — Gr. § 93 og 103. (Om en som mindende om noget Forudgaaende se Nr. 55, 3).

1. Le traitre livra les clefs de la ville (la clef).
2. Ignore le motif de ta conduite.
3. On a accusé le général de trahison. — Il s'est lavé de ce crime.

4. On a privé la ville de ses moyens de défense.

5. Il a perdu l'espoir de revoir sa patrie.

1. Forræberen har ubleveret Nøglerne dertil (eller: dens Nøgler), le traite en a livré les clefs. Han forraabte¹⁾ Byen og ubleverede dens Nøgler. Byen blev forraabt, og dens Nøgler bleve ubleverede til Fjenden.

2. Jeg kjendte ikke Bevæggrundene dertil. Du veed²⁾ min Afsærd, men Du kjender ikke dens Bevæggrunde.

3. Man havde anlagt Generalen derfor. Generalerne vare blevne anlagede derfor. — Han rensede sig derfor. Hade de ikke renset sig derfor?

4. Man havde berøvet Byen dem. Hvorfor havde man berøvet Byen dem?

5. Han havde tabt Haabet derom. Hade han tabt Haabet derom? Han har tabt Haabet om at gjense det³⁾ Strande³⁾.

Nr. 65.

Y sættes iftedesfor et Ord med a.

(Ordforraad se under Nr. 40).

1. Jeg finder mig veri, je m'y résigne. Du finder Dig veri. Han (hun, man) finder sig veri. Vi finde os veri. I finde Eder veri. De finde sig veri.

2. Ungdommen har øvet sig veri. Hvorfor stulde den ikke have øvet sig veri? — Mon cousin se refusait au service militaire, min Fætter undslog sig for Krigstjenesten. Hvorfor undslog din Fætter sig derfor? Hvorfor have I undsloet Eder derfor?

3. Jeg er beløvet derpaa. Lader os være beløvede derpaa!

4. Kongen interesserede sig derfor. Har Dronningen interesseret sig derfor?

5. Jeg har stølet derpaa. Stoler ikke derpaa!

Ann. Y bruges sjælden om Personer.

Nr. 66.

1. Elle pardonna à son frère la dureté de ses paroles.

2. La reine rappela à la duchesse les joies de leur enfance.

3. Le voyageur demanda à son voisin le nom du village.

4. Il se défia de la justesse de ses renseignements.

¹⁾ trahir.

²⁾ tu sais.

³⁾ le rivage.

1. At tilgive En Noget. Hun tilgav ham hans haarde Ord. Hun tilgav ham deres Haardhed. Lader os tilgive vor Broder! Jeg vil tilgive Dig for din Moders Skyld (en faveur de ta mère). Lader os tilgive Brødrene for Søstrenes Skyld!

2. At minde En om Noget. Dronningen havde mindet hende om deres Barndoms Glæder. De talte om deres Barndom, og Dronningen mindede hende om dens Glæder. Hvorfor mindede hun hende om dem?

3. At spørge En om Noget. Den Rejsende bemærkede Landsbyen. Han spurgte sin Nabo om dens Navn. Hvorfor spurgte han ham om det?

4. At have Mistillid til Noget, se desfiar de qc. Han hørte¹⁾ paa Naboens Døphsninger, men han stolede ikke paa dem. Hvorfor stolede han ikke derpaa? Lader os ikke stole paa dem! Jeg havde hørt paa Døphsningerne, men jeg havde ikke stølet paa deres²⁾ Rigtighed. — La défiance, Mistillid.

Ejstedsord.

Nr. 67.

a) bundne.

1. Le jardin. Min (din, hans, hendes, vor, Eders, deres) Have. Mine (dine, hans, hendes, vore, Eders, deres) Gaver.

La maison. Mit (dit, hans, hendes, vort, Eders, deres) Hus. Mine (dine, hans, hendes, vore, Eders, deres) Huse.

2. Une oreille. Mit (dit, hans, hendes) Øre. — L'humeur (Humør). Mit (dit, hans, hendes) Sind. — La harpe. Min (din, hans) Harpe. — Mit andet (autre) Hus. Dit lykkelige Sind.

3. On me l'a dit de la part de la reine, man har sagt mig det fra Dronningen af. Man havde sagt det fra mig (Dig, Eder) af. — La procession se dirigea du côté de la chapelle, Processionen drog hen imod Kapellet. Processionen drog hen imod mig (Dig, dem).

4. Med Eftertryk: Det er min Hest, c'est mon cheval à moi. Det er din (hans, hendes, vor, Eders, deres) Hest.

¹⁾ écouter qc.

²⁾ her kan ikke bruges en, men leur.

b) ubundne.

Nr. 68.

1. Hvem tilhører denne Bog, à qui est ce livre? — Det er min, c'est le mien. Det er din (hans, hendes, vor, Eders, deres). Hvem tilhøre disse Bøger, à qui sont ces livres? — Det er mine, ce sont les miens. Det er dine (hans, hendes, vore, Eders, deres).

2. Hvem tilhører dette Hus? — Det er mit (dit, hans, hendes, vort, Eders, deres). Hvem tilhøre disse Huse? — Det er mine (dine, hans, hendes, vore, Eders, deres).

Nr. 69.

Le cheval de Charles est plus vigoureux que le mien.

Le roi a vu ton cheval et le mien.

Il donne le prix au mien.

Min Hest er kraftigere end din. Din Hest er kraftigere end hans (hendes, vor, deres).

Kongen har set min og din Hest, og han giver din Prisen. Eders Hus er prægtigere (plus magnifique) end vort; men deres er endnu (encore) prægtigere end Eders. Hverken Eders Hus eller vort er saa (aussi) prægtigt som deres.

Kongen har set Carls Hest, men ikke (non pas) min. Han har heller ikke (se Nr. 43, s) set din. Har han set deres (Heste)? Han har set baade (et) dit og mit Hus, og han giver mit Prisen. Men han giver din Hest Prisen fremfor (sur) min.

Eders Heste ere skjønnere (plus beaux) end vore, men vore ere kraftigere end Eders.

Paapegende Stedord.

a) bundet.

Nr. 70.

1. Slottet, le château. Byen, la ville. En Bygning, un édifice. En Kirke, une église.

2. La tour de ce château-ci est plus élevée que la tour de ce château-là.

1. Dette Slot. Disse Slotte. Denne By. Disse Byer. Denne Bygning. Denne Kirke. Disse Bygninger. Disse Kirker. — Denne By's Kirker. Dette Slots Have.

2. Taarnet paa denne Kirke er højere end Taarnet paa

hin Kirke. Taarnene paa hine Slotte ere højere end Taarnene paa disse Slotte.

b) ubundet.

Nr. 71.

1. Celui qui épouse ma sœur devient mon beau-frère.

2. Montre-moi ceux des enfants qui sont tes frères!

3. Ce que tu demandes est impossible.

1. Den, som ægter min Broder, bliver min Svigerinde¹⁾. De, som ægte mine Søstre, blive (deviennent) mine Svogre²⁾? De, som ægte mine Brødre, blive mine Svigerinder. Den, som ægter min Søn, kaldes (oversæt: kalder sig) min Svigerdatter³⁾. Den, som ægter min Datter, kaldes min Svigerfætter⁴⁾. De, som ægte mine Døtre, kaldes mine Svigerfædder. De, som ægte mine Sønner, kaldes mine Svigerdøtre.

2. Viis mig det af Børnene, som er din Broder! Viis mig det af Børnene, som er din Søster! De, som ere dine Venner, ere ogsaa mine. De, som ere mine Søstre, ere ogsaa dine. Forestil⁵⁾ mig for hende, som kalder sig din Søster. Den, som kalder sig din Ven.

3. Det, som Du har forlangt, er umuligt. Hvad I forlange er umuligt.

Nr. 72.

1. Le jardin du pasteur est plus grand que le jardin du paysan.

2. L'étendue de la terre est moins grande que l'étendue de la mer.

3. Louise alla chercher son chapeau et celui de sa sœur.

4. La loi substitue le règne du droit au règne de la force.

5. Les enfants du meunier étaient mieux chaussés que les enfants du cordonnier.

1. Præstens Have er større end Bøndens. Hin er større end denne. Præsternes Have ere større end Bøndernes, og disses Have ere større end Skolelærernes⁶⁾.

2. Landjordens Udstrækning er mindre end Havets, og bettes Udstrækning er mindre end Himlens.

¹⁾ belle-sœur. ²⁾ belles-sœurs. ³⁾ beaux-frères. ⁴⁾ la bru. ⁵⁾ le gendre. ⁶⁾ présenter. ⁷⁾ maître d'école.

3. Jeg gif hen efter min og min Broders Hat. Hun gif hen efter sin og sine Brøders Hatte. Han gif hen efter sin og sin Faders Spadsereftot¹⁾. Louise gif hen efter sin og sin Søsters Bøger²⁾. Jeg gif hen efter mine og Louises Søstre.

4. Loven sætter Rettens Herredømme istedetfor Magtens. Sins Herredømme er at foretrække³⁾ for dennes Herredømme.

5. Møllerens Børn gif med bedre Fodtøj end Stomagerens, men disse vare artigere⁴⁾ end hine. Dette er bedre⁵⁾ end Hint.

Relative Stedord.

Nr. 73.

Exempel.

Slotfogdens Datter havde viist Præstens Pige Hertugindens Bærelser,

la fille du concierge avait montré les appartements de la duchesse à la servante du curé.

1. La fille du concierge, qui (el. laquelle) avait montré les appartements de la duchesse à la servante du curé.

2. Les appartements de la duchesse, que (el. lesquels) la fille du concierge avait montrés à la servante.

3. La servante du curé, à qui (el. à laquelle) la fille du concierge avait montré les appartements.

4. Le concierge, dont (el. de qui) la fille avait montré les appartements à la servante.

5. La duchesse, dont (el. de qui) la fille du concierge avait montré les appartements à la servante.

6. Le curé, à la servante de qui (el. duquel) la fille du concierge avait montré les appartements.

Nr. 74.

La baronne donna un écu au mendiant.

1. Baronesfen, som gav Tiggeren en Daler.

2. En Daler, som Baronesfen gav Tiggeren.

3. Tiggeren, hvem Baronesfen gav en Daler.

(Dobforraad se under Nr. 25, 1).

Enen, som betroede Brændhuggeren Barnet. Barnet, som hun betroede ham. Brændhuggeren, hvem hun havde betroet Barnet. Børnene, som hun havde betroet ham.

¹⁾ la canne.   ²⁾ le livre.   ³⁾ préférable à.   ⁴⁾ plus sage.
⁵⁾ vaut mieux.

Nr. 75.

La fille du jardinier montra les fleurs du jardin au frère de la voisine.

1. Gartneren, hvis¹⁾ Datter viste Nabofonens Broder Havens Blomster.

2. Haven, hvis¹⁾ Blomster Gartnerens Datter viste Nabofonens Broder.

3. Nabofonen, hvis²⁾ Broder Gartnerens Datter viste Havens Blomster.

Nr. 76.

1. L'orateur adressa la dernière partie du discours aux enfants du défunt.

2. L'opinion publique attribua la défaite de l'armée à l'irrésolution du roi.

3. Le châtelain interdit l'entrée du château aux ennemis de sa famille.

4. La filleule du maître d'école leur montra le chemin de l'église.

5. Le filleul était avide du bien de sa marraine.

1. Taleren, som henvendte den sidste Del af Taleren til den Afsødes Børn. Den sidste Del af Taleren, som Taleren henvendte til den Afsødes Børn. Den Afsødes Børn, til hvem Taleren henvendte den sidste Del af Taleren. Taleren, hvis sidste Del Taleren henvendte til den Afsødes Børn. Den Afsøde, til hvis Børn Taleren henvendte Talerens sidste Del.

2. Den offentlige Mening, som tilskrev Kongens Raadvildhed Hærens Nederlag. Hærens Nederlag, som man tilskrev Kongens Raadvildhed. Kongens Raadvildhed, hvilken man tilskrev Hærens Nederlag. Hæren, hvis Nederlag man tilskrev Kongens Raadvildhed. Kongen, hvis Raadvildhed man tilskrev Hærens Nederlag.

¹⁾ Da Genitiv af det relative Pronomen her hører til Subjektet eller Objektet, oversættes der ordret: Gartneren, hvoraf (dønt) eller af hvem (de qui) Datteren viste osv. Haven, hvoraf (dønt) eller af hvilken (duquel) Gartnerens Datter viste Blomsterne. — Merk! Qui med Præposition foran bruges kun om Personer.

²⁾ Dønt kan kun staa forrest i Sætning. Det kan derfor slet ikke bruges i Forbindelse med et Subst. med Præposition.

3. Familiens Fjender, hvilke Slotsherren forbød Afdgangen til Slottet. Slottet, hvortil han forbød Afdgangen.
4. Kirken, hvortil Stolemeesterens Gubbatter viste dem Bejen. Stolemeesteren, hvis Gubbatter viste dem Bejen dertil.
5. Gudmoderens Formue, hvorefter Gudsønnen var begjærlig. Gudmoderen, efter hvis Formue han var begjærlig.

Nr. 77.

1. Le fils du pasteur enseignait au petit paysan les éléments de la grammaire.
2. Le malheur de la famille suggéra une noble pensée à la fille du maire.
3. La plupart des assistants prêtèrent une oreille attentive aux paroles de l'accusé.
4. Le vainqueur restitua aux orphelins les biens de leurs ancêtres.
5. L'arrivée de sa sœur avait rappelé à Orso le souvenir du toit paternel.

1. Præstens Søn, som lærte Bondebrenge Begyndelsesgrundene af Grammatiken. Begyndelsesgrundene af Grammatiken, som Præstens Søn lærte Bondebrenge. Bondebrenge, hvem Præstens Søn lærte Begyndelsesgrundene af Grammatiken. Præsten, hvis Søn lærte Bondebrenge Begyndelsesgrundene af Grammatiken. Sproglæreren, hvis Begyndelsesgrundene af Grammatiken. Præstens Søn lærte Bondebrenge.

2. Familien, hvis Ulykke indgav Borgmesterens Datter en ædel Tanke. Borgmesteren, hvis Datter Familiens Ulykke indgav en ædel Tanke.

3. De Tilstedeværende, hvoraf Størstedelen laante den Anklagedes Ord et opmærksomt Øre. Den Anklagede, hvis Ord de laante et opmærksomt Øre.

4. De Forældreløse, hvilke Sejrherren tilbagegav deres Forsædres Ejendomme.

5. Orso, hvem hans Søsters Ankomst erindrede om det fædrene Tag. Søsteren, hvis Ankomst erindrede ham om det fædrene Tag. Det fædrene Tag, hvorom hans Søsters Ankomst erindrede ham.

Ann. Ordstillingen i Relativsæt. I en Relativsæt sættes Subjektet, naar det ikke er et personligt Stedord, stundom efter Omfagnsverbet: L'enfant que lui confia la veuve. Le bâton dont se saisit le forgeron. Les enfants auxquels s'adressa l'orateur.

Nr. 78.

1. Il n'a pas de quoi défrayer son voyage.
2. Nous l'avons cru, insensés que nous étions.
3. Je vais célébrer la Noël à Paris; Fritz est là qui m'attend.
4. Un torrent de larmes résulta du sermon de la tante.

1. Har Du Noget til at bestride din Kejse med? — Jeg vil give ham Noget til at bestride sin Kejse med. — Jeg (moi), som ikke har Noget til at bestride min Kejse med. Du, som heller ikke har Noget til at bestride din med. Giv mig Noget til at kjøbe en Hest for!

2. Jeg har troet Dig, affindig som jeg var. Hun har troet ham, affindig som hun er.

3. Fritz ventede os i Paris for at holde Jul der.

4. Ved Afreisen (au départ) holdt (sit) hun en Prædiken til sit Sødsfendebarn (nièce), af hvilken Prædiken fremgik en Strøm af Taarer.

Spørgende Stedord.

Nr. 79.

Som Subjekt. Qui parle? Qu'est-il arrivé?

Som Objekt. Qui a-t-il nommé? Que dit-il?

Med Præposition. A qui parle-t-il? De qui parle-t-il? De qui a-t-il prononcé le nom? Au nom de qui parle-t-il? De quoi parle-t-il? Avec qui parle-t-il?

Mon père a payé les dettes de Guillaume. — Il désire un cheval et un chien. — Il porte le nom de son oncle maternel. — Il a acheté une maison pour l'argent de son frère.

Hvem har betalt Vilhelms Gjæld? — Hvad sønster Du? — Hvis Navn bærer han? — For hvis Penge har han kjøbt Huset? — Hvad havde han betalt? — Hvem sønster denne Hund? — Hvad havde han kjøbt, og for hvis Penge havde han kjøbt det?

Nr. 80.

Gartneren havde fortalt Skjyttens Datter Grevens tidligere Livs-omstændigheder,

le jardinier avait raconté les antécédents du comte à la fille du chasseur.

1. Qui est-ce qui avait raconté les antécédents du comte?
2. Qu'est-ce que le jardinier avait raconté?
3. A qui le jardinier avait-il raconté les antécédents du comte?
4. De qui le jardinier avait-il raconté les antécédents?
5. A la fille de qui le jardinier avait-il raconté les antécédents du comte?

Forklaring. Naar der spørges efter Subjektet eller Objektet, bruges gjerne den ubdvede Spørgeform: qui est-ce qui, qui est-ce que, qu'est-ce qui, qu'est-ce que. Se Sætn. 1 og 2.

Af Sætning 3, 4 og 5 se vi, at naar Subjektet er et Navneord, og der ikke spørges efter Sætningens Subjekt eller Objekt, henfattes Subjektet særskilt umiddelbart efter Spørgeordet og gjenføres derpaa ved et personligt Pronomen. (Det Samme er Tilfældet, naar Subjektet er et andet Stedord end de bundne personlige, f. Ex. à quoi cela peut-il servir? — De quoi toi te méles-tu? Til hvad kan dette tjene? Hvormed besfatter Du Dig?)

(Odbforraad se under Nr. 25.)

1. Hvem havde betroet Barnet til Brændehuggeren? Hvad havde Enken betroet Brændehuggeren? Hvem har hun betroet Barnet? Hvem har Enken betroet Barnet? Hvilket Barn havde hun betroet ham?

2. Hvem har rakt den Faderløse Haanden? Til hvem rakte Greven Haanden? Hvad rakte Greven den Faderløse? Hvilken Enkes Børn har Greven rakt en hjælpsom (secourable) Haand?

3. Hvem har givet Barnet et Væble? Hvad gav Gartneren det? Hvem havde Gartneren givet et Væble?

4. Hvem har bragt Greven et Brev? Hvad bragte Postbudet Greven? Hvem har Postbudet bragt et Brev?

5. Hvem har Greven paabudt Tavshed? Hvilke Børn havde Greven paabudt Tavshed?

Nr. 81.

1. Il vendit les livres de son frère.
2. Il a gagné l'amitié du prince.
3. Il fut guéri de sa gourmandise.
4. Il obéit aux ordres du roi.

1. Hvis Bøger har han solgt? — Sin Broders.
2. Hvis Venstak har han vundet? — Fyrstens.
3. Hvad blev han helbredet for? — For sin Slivornhed.
4. Hvad har han adlydt? Hvis Befalinger har han adlydt?

Nr. 82.

Spørgende Adverbier.

1. Mon frère est marié depuis trois semaines, min Brother har nu været gift i tre Uger.
2. Mon père a plus de trente chevaux et autant de vaches.
3. Le pêcheur a vendu la maison dix mille francs.

4. Mon frère s'acquitte parfaitement (overmaade godt) de celle commission.

1. Hvor længe har han været gift?¹⁾ Hvor længe have dine Brødre været gifte? Naar have Børn begyndt at regere sig selv?²⁾ At være (kommen) tilbage, être de retour. Hvor længe er det siden Deres Fader er kommen tilbage?³⁾

2. Hvormange Heste har din Fader? Hvormange Køer har din Fader, og hvormange har din Onkel [deraf]? Hvormange Heste har din Nabo, og hvormange har [3 deraf] Du og din Broder?

3. (For) hvormeget har Fiskeren solgt sit Hus? Og Du, (for) hvilken Pris (le prix) har Du solgt dit? (For) hvormeget har han og hans Broder solgt deres Huse? Hvorfor have Bønderne ikke købt dem?

4. Hvorledes har din Broder stilt sig ved det Hverv, som Du har betroet ham? Hvorledes har Generalens Sendebud (le messenger) udført sit Hverv, og hvorledes vil han udføre sit?

Nr. 83.

(Odbforraad se under Nr. 76.)

1. Hvem henvendte sin Tale til Børnene? Til hvem har han henvendt sin Tale? Til hvem har Taleren henvendt sin Tale? Til hvis Børn henvendte han Talen?

2. Hvis Raadvilthed tilskrev man Hærens Nederlag?

3. Hvem forbyd dem Afgangen til Slottet? Hvad forbyd han dem? Hvem forbyd han Afgangen dertil? Hvem forbyd Slotsherren Afgangen dertil?

4. Hvem viste dem Vejen? Hvem har Skolemesterens Datter vist Vejen? Til hvad viste hun dem Vejen?

5. Efter hvad var han begjærlig? Efter hvis Formue var han begjærlig?

Ann. Subjektet kan ogsaa henstilles særskilt foran hele Spørgesætningen (som Nr. 49): La veuve, à qui a-t-elle confié l'enfant? Votre frère, depuis quand est-il marié?

Nr. 84.

Lequel.

(Odbforraad se Nr. 25.)

Hvilken af Enkerne betroede sit Barn til Brændehug-

¹⁾ oversat: Siden naar er han gift, depuis quand . . . ²⁾ oversat: siden naar regere (gouverner) Børnene sig selv? ³⁾ oversat: siden naar er Deres Fader tilbage?

geren? Hvilket af Børnene har hun betroet ham? Til hvilken af Brændhuggerne har hun betroet Baret? Hvilke af Børnene havde Enten betroet dem? Hun havde fire Døtre, hvilke hun har betroet ham?

Ubestemte Stedord.

Nr. 85.

1. Si la reine a quelque confident.
2. Chaque convive se retira.
3. Achète-moi à Paris un objet quelconque.

1. Har Dronningen nogen Fortrolig? Har Dronningen Nogen til (pour) Fortrolig? Giv mig nogle Kirsebær¹⁾! Giv mig nogle [deraf]!

2. Enhver trak sig tilbage. Hver Kvinde trak sig tilbage. Enhver af (de) Kvinderne trak sig tilbage. Hvert Bind²⁾ af denne Bog³⁾ koster⁴⁾ en Daler⁵⁾. Hvert af Bindene koster en Daler.

3. Hvosomhelst der kjøber en hvilken som helst Gjenstand, hilses⁶⁾ ærbødig⁷⁾. Giv mig en hvilken som helst Bog! Giv mig hvadsomhelst (oversat: en hvilken som helst Ting)!

Nr. 86.

L'un—l'autre. L'un et l'autre.

1. Le vigneron calomniait le berger.
2. Les della Rebbia en accusaient les Barricini et *vice versa* (og omvendt).
3. L'Anglaise était jalouse de l'Américaine.

1. Bøndermanden og Faarehyrden bagtalte hinanden. De ere begge Bagtalere⁸⁾.

2. Della Rebbia'erne og Barricini'erne anklagede hinanden derfor. Begge Familier⁹⁾ have Uret¹⁰⁾. Hr. della Rebbia og Hr. Barricini anklage hinanden. Begge have Uret.

3. Englænderinden og Amerikanerinden vare ffinsyge paa hinanden. De vare begge ffinsyge paa Italienerinden. Englænderinderne og Amerikanerinderne vare ffinsyge paa hinanden. Begge Parter¹¹⁾ havde Uret.

¹⁾ la cerise. ²⁾ le volume. ³⁾ le livre. ⁴⁾ coûter. ⁵⁾ un écu. ⁶⁾ saluer. ⁷⁾ respectueusement. ⁸⁾ le calomniateur. ⁹⁾ overfæt: den ene og den anden Familie (la famille). ¹⁰⁾ avoir tort. ¹¹⁾ overfæt: de Enten og de Andre.

Nr. 87.

Personne. Rien. Aucun. (Jamais.)

1. Il a vu un merveilleux spectacle.
2. Il désespéra de trouver ses parents.

1. Ingen har set et vidunderligere Stue. Har Nogen set et vidunderligere Stue? Hvem har set dette? — Ingen. Har Du set Noget? — (Nei) Intet. Intet er mere vidunderligt. Har Du set noget saa (aussi) Vidunderligt? Jeg har set det bedre end Nogen. Han har givet det for Intet. Har Du set Nogen? — (Nei) Ingen. Han vendte tilbage uden at have set Nogen.

2. Han opgav Haabet om at finde Noget. Vi have opgivet Haabet om at finde noget Vidunderligere. Han vendte tilbage uden at finde Noget.

Har han nogen Slægtning? — (Nei) ingen. Har han noget Hus? — (Nei) intet.

Jeg har aldrig set Kongen. Har Du nogensinde set Kongen? — (Nei) aldrig. Aldrig var (en) Konge mere elsket.

Nr. 88.

1. Il acheva d'écrire la lettre, han ffrev Brevet tilende.
2. La mère tarde à lui répondre, det varer længe, inden Moderen svarer ham.
3. Elle finit par lui accorder sa prière, hun tilfstaar ham tilfidsft hans Bøn.
4. Il lui tarde de revoir sa famille, han længeft efter at gjenfe sin Slægt.

1. Jeg vil læse (lire) Brevet ud. Naar jeg faar læst Bogen ud, vil jeg give Dig den. Jeg ffrev Brevet færdigt. Lader os læse Bogen ud! Læs Brevet tilende!

2. Det vil vare længe, inden Moderen svarer ham. Stjønt det varede længe, inden hun svarede ham. Det varer længe, inden din Fader kommer. Det har varet meget (bien) længe, inden Du kom. Lad det ikke vare længe, inden Du kommer!

3. Hun havde tilfidsft tilfstaet ham hans Bøn. Stjønt de tilfidsft havde tilfstaet mig min Bøn. Hun vil tilfidsft tilfsta Dig din Bøn.

4. Drengen længtes efter at gjenfe sin Familie. Drengen, som længtes efter at gjenfe sin Familie. Jeg har længtes meget efter at se [Dig] Dig og Dine.

Adverbier (Biord).

Nr. 89.

Man søger Barnet overalt¹⁾. Man har først²⁾ søgt det i (dans) Haven, dernæst³⁾ paa Loftet (au grenier) (og andre Steder⁴⁾ endnu⁵⁾. Man havde i Forvejen⁶⁾ lukket Porten (la porte cochère). Moderen især⁷⁾ var utrokelig (inconsolable). Hun var aldeles⁸⁾ utrokelig. Snart græd hun, snart⁹⁾ skjændte (gronder) hun. Pludselig¹⁰⁾ lyder (part) en Barnestemme fra Kjelberen (la cave). Strax¹¹⁾ begive (diriger) Alle (tout le monde) sig derhen (y). Moderen, nyelig¹²⁾ saa ulykkelig, udstøder (jeter) Glædeskrig. Kjelberen havde fordem¹³⁾ tjent til Kjøkken (servi de cuisine). Barnet var undertiden¹⁴⁾ gaaet (allé) derhen. Dette Barn vil snart¹⁵⁾ blive 3 Aar gammelt (oversæt: vil snart have 3 Aar). Det (ce) var isøvrigt¹⁶⁾ et meget lydigt (docile) Barn. Om et Øjeblik¹⁷⁾ vil man se (verra) Prøver (la preuve) derpaa (en).

Nr. 90.

1. Un regard secret. Un regard furtif. 2. Un blâme sévère. Un blâme public. 3. Un repentir tardif. Un repentir sérieux. 4. Un travail incessant. Une action prudente. 5. Un fol amour. Un sot amour. 6. Un sourire intérieur. Une laideur extrême. 7. Un refus absolu, (poli, formel, obstiné, définitif). 8. Une réception solennelle (froide). 9. Il a la parole impérieuse (douce, lente, franche). 10. Il a la respiration libre (difficile). 11. Ceci, je vous le dis à titre confidentiel et officieux.

1. Han betragtede hende hemmelig. Hun betragtede i Smug den Fremmede. 2. Han blev strengt dablet. De bleve offentlig dablede. 3. Han angreb sent. Han angreb alvorligt. 4. Han arbejder uophørlig. Du har handlet klogt. 5. At elske vanvittigt. At elske taabeligt. 6. Hun smilede indvenbig. Overordentlig styg. 7. Han afflog min Begjæring (la demande) aldeles. Han afflog den høflig (formelig, haard-

¹⁾ partout. ²⁾ d'abord. ³⁾ puis. ⁴⁾ ailleurs. ⁵⁾ encore. ⁶⁾ auparavant. ⁷⁾ surtout. ⁸⁾ tout à fait. ⁹⁾ tantôt—tantôt. ¹⁰⁾ tout à coup. ¹¹⁾ tout de suite et aussitôt. ¹²⁾ tout à l'heure. ¹³⁾ autrefois. ¹⁴⁾ quelquefois. ¹⁵⁾ bientôt. ¹⁶⁾ d'ailleurs.

nasket). Han afflog den sluttelig. 8. Kongen blev modtagen (reçu) højtideligt, men kolbt. 9. Han talte bydende. Han taler blidt (langsomt, frejdigt). 10. Jeg aander frit. Han aander besværligt. 11. Dette siger jeg Dem i Fortrolighed og for at gjøre Dem en Tjeneste.

Adjektivernes og Adverbiernes Sammenligningsgrader.
(Komparation.)

Nr. 91.

Jorden¹⁾ er større end Maanen²⁾. Maanen er mindre (oversæt: mindre stor) end Jorden. Strubsen³⁾ er den største Fugl⁴⁾. Kolibrien⁵⁾ er den mindste Fugl. Elefanten⁶⁾ er meget⁷⁾ stor. Den er meget⁸⁾ større end Koen⁹⁾. Min største Ko. Er Elefanten det største af Dyrene? Dette Foretagende¹⁰⁾ er meget fordelagtigt. Dette Foretagende er fordelagtigere end hint. Svillet af disse Foretagender er det mindst fordelagtige?

Celle-ci est on ne peut plus avantageuse, dette er saa fordelagtigt som noget kan være; elle est glorieuse autant que lucrative.

Nr. 92.

Il fréquente les hommes les plus distingués.

Il connaît la vie des peintres les plus illustres.

Elle s'attachait aux femmes les mieux instruites.

Han omgiktes de bedst oplyste Kvinder. Han kjenner de mest udmærkede Mænds Liv. Han knyttede sig til de berømteste Malere. Vi omgaaes de berømteste Malere. Fader os knytte os til de mest udmærkede Mænd! Han kjenner de berømteste Kvinders Levnet.

Nr. 93.

Un petit avantage. En mindre Fordel. Den mindste Fordel. Dette Foretagende er lidet fordelagtigt. Det er mindre fordelagtigt end hans. Mit Foretagende er det mindst fordelagtige.

Un bon conseil. Min Søsters Raad er meget godt, min Moders er bedre. Min Fader har givet mig det bedste Raad. Min Søster har raadet¹⁾ mig bedst. Carl er bedre oplært²⁾ end Ludvig. Louise er den bedst oplærte.

¹⁾ la terre. ²⁾ la lune. ³⁾ l'autruche. ⁴⁾ l'oiseau, m. ⁵⁾ le colibri. ⁶⁾ l'éléphant. ⁷⁾ très eller bien. ⁸⁾ beaucoup eller bien. ⁹⁾ la vache. ¹⁰⁾ une entreprise. ¹¹⁾ conseiller. ¹²⁾ instruit.

Et slet Raad. Dit Raad er værre end din Broders. Dit Raad er det værste af alle. Mon frère et moi nous sommes mal ensemble, min Broder og jeg leve slet sammen. Din Broder og Du, [3] leve værre sammen; Carl og hans Brødre leve værst sammen.

Han arbejder¹⁾ meget. Du arbejder mere end han. Det er mig, som arbejder mest. Du gaar ofte i Theatret, tu vas souvent au théâtre. Jeg gaar (vais) ikke saa ofte (oversæt: mindre ofte) derhen som Du. Min Broder gaar (va) oftere derhen end jeg.

Nr. 94.

Ne i en Sammenligningsætning som følger efter en Komparativ.

1. Il écoute plus volontiers qu'il ne parle²⁾.

2. Elle est tout autre qu'elle ne paraît.

(men: elle n'est pas autre qu'elle paraît).

1. Jeg hører hellere efter end jeg taler, men Du taler hellere end Du hører. I talte hellere end I hørte, og Eders Brødre hørte hellere end de talte. 2. Du er (en) ganske Anden end Du ser ud til (parais). Vi ere ganske Andre end vi synes (paraissions). I vare ganske Andre end I syntes. De er mindre dum (stupide), end De ser ud til. Han tænker anderledes (autrement) end han taler. De hylede (hurler) snarere (plutôt) end de talte.

Nr. 95.

1. Plus on est riche, plus on a de soucis.

2. Plus il s'échauffe, moins on l'écoute.

3. Plus nous causons, et plus il m'étonne³⁾.

1. Jo rigere man var, desto flere Sorger havde man. Jo mindre rig De er, desto færre Sorger har De. Ligesaa (autant) rig man er, ligesaa mange Sorger har man. 2. Jo varmere Du blev, desto mindre hørte vi paa Dig. Jo mindre man hører efter, desto heftigere bliver jeg. Jo hidstigere han er bleven, desto mere har man hørt paa ham. 3. Jo mere vi have samtale, desto mere har Du forhavset mig. Jo mere de talte sammen, desto mindre forbavsede de hinanden.

Calordene.

Nr. 96.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 9 1 8 7 1 6 5 1 5 4 9 3 2 8 1 7 7 0.

Af denne Række tal tages f. Ex. 3 ad Gangen, saaledes at der hver Gang rykkes eet Taltegn frem:

¹⁾ travailler. ²⁾ R. ¹⁵/₂ 68, 913. ³⁾ R. ¹⁵/₁₁ 67, 424.

123, 234, 345 . . . . .
den 123de, den 234te, den 345de . . . . .
V. IV. VI. X. IX. XI. XXXIV. L. XL. LXVI. C. XCH. D. XIX.
MDCCLXXII.

¹/₉ un demi, ¹/₈ un tiers, ¹/₄ un quart, ¹/₅ un cinquième.
¹/₂ ²/₃ ³/₄ ⁴/₅ ⁵/₆ ⁶/₇ ⁷/₈ ⁸/₉ ⁹/₁₀ ¹⁰/₁₁ ¹¹/₁₂ ¹²/₁₃ ¹³/₁₄ ⁹⁹/₁₀₀.

Nr. 97.

1. Elle paraissait avoir une vingtaine d'années.
2. Quelle heure est-il? Il est trois heures et demie.
3. Il est mort il y a deux ans. Il y a dix ans que je n'ai vu la Méditerranée. — J'habite cette maison depuis trois semaines (eller: il y a trois semaines que j'habite cette maison), jeg har nu boet i dette Hus i tre Uger.
4. Il prend une pilule de trois heures en trois heures, (eller: toutes les trois heures, eller: de trois heures l'une, eller: chaque troisième heure).
5. Ses services lui seront rendus au centuple. — Cette entreprise a doublé sa fortune.
6. Les prisonniers marchaient par quatre de front.
7. Je serai de retour dans trois heures.
8. Le trajet se fait en moins de deux heures. Il est âgé de plus de soixante ans.
9. La lettre était datée du onze mai. — (Janvier. Février. Mars (s høres). Avril (ndt. a-vril, a-vri, eller avri-i). Mai. Juin. Juillet (t høres). Août (ndt. ou). Septembre. Octobre. Novembre. Décembre.)

1. Hun ser ud til at være en tredive (ti, femten, tredsindstyve, fyrretyve) Aar. — Han er tyve Aar ældre end jeg, il a vingt ans de plus que moi. Jeg er tyve Aar yngre end han. Han er dobbelt saa gammel som jeg, il a deux fois mon âge. Han er tre Gange saa gammel som Du. Hans Hus er fire Gange saa stort som mit¹⁾.

2. Kloffen er fire. Kloffen er tre Kvarter til otte, il est huit heures moins un quart. Kloffen mangler ti Minuter i syv. Il est midi (kl. 12 Middag). Il est minuit (kl. 12 Nat). Kloffen mangler ti Minuter i tolv (Middag). Kloffen er tre Kvarter til tolv (Nat). Il est dix heures sept minutes (7 Minuter over ti). Kloffen er tyve Minuter over fem.

¹⁾ oversæt: 4. G. større end mit.

3. Sun er død for 3 (27, 72, 91) Aar siden. Det er tyve Aar siden jeg har set Middelhavet. Det var femten Aar siden han havde set sit Fædreland. — Vi have (nu) boet i dette Hus i fem Fjerdingaar¹⁾. Du har nu boet i dette Hus i et halvt Aar²⁾. Han havde (dengang) boet i Huset i et Fjerdingaar³⁾.

4. Han tager en Pille hver femte Time. Jeg tager en [beraf] hver anden Dag.

5. Jeg vil gjengjælde Dig dine Tjenester dobbelt (tre-dobbelt, tidobbelt). — Dette Foretagende har gjort hans Formue tre (fem, ti, hundrede) Gange større.

6. Fangerne gaa ti og ti ved Siden af hverandre.

7. Vi ville være tilbage om fire Dage (om tre Uger, om en Maaned).

8. Overfarten sker i mindre end tyve Minuter. Han er mer end halvfemsindstyve Aar gammel. Overfarten sker paa tre Timer.

9. Brevene vare daterede den første Januar, den 2den Februar, og den to og tyvende Mai. Charlemagne naquit en 742. Il mourut le 28 janvier 814. Henri. Louis. Charles. François. Henrif II fødtes 1518. Henrif III og Henrif IV bleve mhrdede⁴⁾, den Første den 2den August 1589, den Anden den 14de Mai 1610. Ludvig XIV fødtes 1638. Kejser[en] Carl V døde 1558. Carl V, Konge af Frankrig (de France), døde 1380. Pave Sixtus⁵⁾ V døde 1590. Frants I fødtes 1494; han døde 1547.

Les jours de la semaine. Dimanche, Søndag. Lundi. Mardi. Mercredi. Jeudi. Vendredi. Samedi.

Uregelmæssige Verber.

Ann. 1. De Former, som i den følgende Tabel ere antydede ved Streger, dannes næsten i alle de øvrige uregelmæssige Verber ligeledes regelmæssigt af Stamtiderne. Undtagelser herfra forekomme kun i dire, faire, pouvoir, savoir, samt i Hjælpeverberne, avoir og être.

Ann. 2. Saavel i de uregelmæssige som i de regelmæssige Verber fremkommer présent du Subjonctif første Person i Entelt. ved at tage et bort fra tredje Person i Fiertallet af présent de l'Indicatif (f. Ex ils *doivent*, quoique je *doive*; ils *tiennent*, quoique je *tienne*). Undtagelse herfra gjøre, foruden Hjælpeverberne, aller, faire, pouvoir, savoir, valoir, vouloir.

¹⁾ overf.: femten Maaned. ²⁾ overf.: sex Maaned. ³⁾ overf.: tre Maaned. ⁴⁾ assasiner. ⁵⁾ le pape Sixte.

Alt hvad der her er ubelagt, dannes regelmæssigt af Stamtiderne.

Nr. 98.	Infinitif	Participe présent	Participe passé	présent de l'Indicatif	passé défini
Prøver paa uregelmæssige Verberes Bøjning.	devoir, stybde	devoir	dû	je dois tu dois il doit	je dus tu dus il dut n. dûmes v. dûtes ils durent
66. modtage, recevoir.	futur je devrai tu devras il devra	prés. de l'Indic. nous _____ vous _____ ils doivent			
67. begribe, concevoir.	il devra n. devrons v. devrez ils devront	imparf. de l'Indic. _____			
68. bedrage, décevoir.	ils devront	_____			
69. tilhøre, appartenir.	Conditionnel je devrais tu devrais il devrait	présent du Subj. je doive tu doives il doive			
70. understøtte, soutenir.	n. devrions v. devriez ils devraient	_____			
71. komme, venir.	ils devraient	ils doivent			
72. hufte, se souvenir.	tenir, holde	tenant	tenu	je tiens tu tiens il tient	je tins tu tins il tint n. tinmes v. tintes ils tinrent
73. tjene, servir.	futur je tiendrai ofv.	prés. de l'Indic. ils tiennent			
74. sove, dormir.	je tiendrai ofv.	présent du Subj. je tienne tu tiennes il tienne			
75. frygte, craindre.	Conditionnel je tiendrais ofv.	ils tiennent			
76. forene, joindre.					
77. udslutte, éteindre.	sentir, føle	sentant	senti	je sens NB. Mærte- bogstavet bort- falder.	je sentis
78. vise sig, paraître.	ceindre, om- bølge	ceignant	ceint	je ceins	je ceignis
79. bygge, construire.	connaître, tjende	connaissant	connu	je connais il connaît	je connus
80. nedbryde, détruire.	cuire, fuge	cuisant	cuit	je cuis	je cuisis

Då skrives med * til Afslutning fra Artiklens du. Då har i Fünft. due; Fiertal: dus, dues.

imparfait du Subjonctif

Nr. 99.

Aller, at gaa. Envoyer, at sende.

1. Il alla avertir ses frères, han gif hen at give (eller: og gav) sine Brødre Underretning. — Ses frères allaient se coucher, hans Brødre vilde til at gaa tilsengs.
2. Il y va de mon honneur et de ma fortune, det gjælder min Ære og min Formue.
3. Il s'en alla du côté de la mer, han gif bort hen imod Havet.

4. On les a envoyé chercher, man har sendt Bud efter dem.

1. Hans Brødre gif hen¹⁾ at give ham Underretning. Han vilde til at gaa tilsengs. Han gif hen²⁾ at lægge sig. Fader os gaa hen at lægge os! Sønnen stod i Begreb med³⁾ at give Faderen Underretning. Min Fader staar i Begreb med at gaa tilsengs. Jeg staar i Begreb med at rejse. I stod i Begreb med at rejse. Solen stod i Begreb med at gaa ned⁴⁾. Maanen vil til⁵⁾ at staa op⁶⁾. Jeg vil forklare⁶⁾ Dig det.

2. Det gjælder din og min Formue. Det gjældte din og min Ære. Stjont det gjælder min og min Broders Formue. Hvad gjælder det? Det gjælder hans Liv.

3. De gif bort hen imod Havet. Fuglene drage bort hen imod Havet. Ud hvad Kant ere de gaaede bort? Fader os drage bort hen imod Orkenen⁷⁾!

4. Man har sendt Bud efter Løgen⁸⁾. Jeg skal sende Bud efter ham. Hvorfor ville I sende Bud efter ham? Jeg vilde have sendt Bud efter begge Løgerne⁹⁾.

5. Comme vous y allez! Vous n'y allez pas de main morte. 6. Comment va la santé? 7. Ce chapeau vous va à ravir. Cela me va. 8. L'art va manquant. Cela va de mal en pis, eller le mal va empirant. 9. Cet enfant ira loin. 10. La déposition du témoin va à la décharge de l'accusé. 11. Au long aller petit fardeau pèse. 12. Au pis aller, il en sera quitte pour une amende.

5. Hvor De tager paa Vej! De lægger ikke Fingrene imellem. 6. Svorledes staar det med Helbreden? 7. Denne Hat klæder Dem yndigt. Dette tiltaler mig. 8. Kunsten er i Afgangen. Det bliver værre og værre. 9. Dette Barn vil drive det til noget Stort. 10. Vidnets Erklæring gaar i Retning af den Anklagedes Frisindelse. 11. Paa lang Vej bliver selv en lille Byrde tung. 12. I værste Fald vil han dog slippe med en Mulkt.

¹⁾ Passé défini. ²⁾ Imparfait. ³⁾ oversæt: lægge sig. ⁴⁾ oversæt: gaar. ⁵⁾ se lever. ⁶⁾ expliquer. ⁷⁾ le désert. ⁸⁾ le médecin. ⁹⁾ oversæt: den ene og den anden Løge.

Nr. 100.

S'enquérir (højes som acquérir), at forhøre sig. Couvrir, at bedække. Ouvrir, at aabne. Mourir, at dø.

1. On s'enquit d'un navire en partance pour l'Italie, man forhørte sig om et Skib, som laa for Afgang til Italien.
2. Un roulement de tambours couvrit sa voix, en Trommehvirvel overdøvede hans Røst.
3. Un ordre exprès de l'empereur couvra la responsabilité du général, en udtrykkelig Ordre fra Keiseren dækket Generalens Ansvar.
4. Sa fille s'en est ouverte à la mienne, hans Datter har udtalt sig derom til min.
5. Les héros de lord Byron meurent d'une balle et non d'un classique poignard, Lord Byrons Helte dø for en Kugle, og ikke for en klassisk Dolt.

1. At forhøre sig om Noget. Man havde forhørt sig om et Skib, som laa for Afgang til Italien. Fader os forhøre os om dette Skib! Jeg vilde have forhørt mig derom. Hvorfor skulde jeg ikke have forhørt mig derom?

2. Hans Røst overdøvedes af (par) en Trommehvirvel. Taleren¹⁾, hvis Røst en Trommehvirvel overdøver.

3. Keiserens udtrykkelige Befaling dækkede Generalens Ansvar. Generalen, hvis Ansvar Keiserens udtrykkelige Ordre havde dækket.

4. At udtale sig til En om Noget. Min Datter havde udtalt sig derom til Deres. Fader os udtale os derom til din Fader! Denne Sag²⁾, hvorom han havde udtalt sig til mig. Hvorom have de udtalt sig?

5. Han falbt (oversæt: døde³⁾) for en Kugle. Han er falden for sin Fjendes⁴⁾ Haand. Vil han dø for en Vens Haand? Han var nær ved at dø⁴⁾ af Sult⁵⁾. Henrik IV⁶⁾ døde⁷⁾ for en Morderers⁸⁾ Dolt.

Nr. 101.

Sentir, at føle, lugte, smage. Mentir, at lye.

1. Je sens de la poudre en l'air, jeg lugter Krudt i Luften. Ce livre sent le tabac à dix pas, denne Bog lugter af Tobak i ti Skridts Afstand.

¹⁾ orateur. ²⁾ une affaire. ³⁾ ennemi. ⁴⁾ oversæt: han døde (Imparfait). ⁵⁾ la faim. ⁶⁾ Henri quatre. ⁷⁾ Passé défini. ⁸⁾ assassin.

2. L'enfant ne se sentait pas de joie, Barnet var ude af sig selv af Glæde.
3. Le colonel se ressent encore de sa chute, Obersten har endnu Mindelse af sit Fald.
4. Ne va pas jusqu'à démentir ton père, gaa ikke saa vidt, at Du erklærer din Faders Ord for Usandhed!

1. Lugter De Krudt i Luften? Man mærkede Jordbrystelsen¹⁾ i ti Miles²⁾ Afstand. De sølte deres Knæ skjælv³⁾ under sig. Vi sølte nok⁴⁾, at vi havde Uret⁵⁾. Lugte disse Bøger af Tobak? Du smager af den fornemme Herre⁶⁾ i hundrede Skridts Afstand. Denne Gavty⁷⁾ smager af Galgen⁸⁾ i en Miles Afstand. Denne Bog lugter godt⁹⁾. Lugter jeg af Krudt? (se Nr. 51.)

2. At være ude af sig selv af Glæde. Jeg er ude af mig selv af Glæde. Skjønt de vare ude af sig selv af Glæde. Børnene, ude af sig selv¹⁰⁾ af Glæde, løb ud¹¹⁾.

3. At have Mindelse af Noget. Jeg har endnu Mindelse af Faldet. Faldet, hvoraf han endnu havde Mindelse. Har han endnu Mindelse deraf?

4. At erklære Ens Ord for Usandhed. Din Broder har erklæret dine og mine Ord for Usandhed. Siig ikke, at jeg taler usandt! Han er gaaet saa vidt, at han har erklæret Oberstens Ord for Usandhed. Donner un démenti à q. — Hans Held (le bonheur) fornægtede sig ikke.

Nr. 102.

Tenir, at holde.

1. Il tient cette humeur de sa mère, han har dette Sind efter sin Moder.
2. La beauté de cette contrée tient à son air de tristesse, denne Egns Skjønhed beror paa dens sørgmodige Udseende.
3. Il ne tient qu'à moi de te faire changer de note, det staar i min Magt at faa Dig til at synge i en anden Tone.
4. A quoi tient-il que vous ne parliez? hvoraf kommer det, at I ikke tale?
5. Ils s'en tiraient à quelques murmures, de nøjedes med at knurre lidt.

¹⁾ le tremblement de terre. ²⁾ la lieue. ³⁾ trembler. ⁴⁾ bien.
⁵⁾ avoir tort. ⁶⁾ le grand seigneur. ⁷⁾ coquin. ⁸⁾ le gibet.
⁹⁾ sentir bon. ¹⁰⁾ oversat: ikke sølende sig. ¹¹⁾ sortir en courant.

6. Le charbonnier leur tenait lieu de père, Kulsvieren var dem i Faders Sted.

1. At have Noget fra En. Moderen, efter hvem han havde dette Sind. Efter hvem har Gustav dette Sind? Louise har denne Efterretning¹⁾ fra sin Broder, og jeg har den fra min. Han havde disse Godser²⁾ efter sin Onkel.

2. At bero paa Noget. Denne Egn, hvis Skjønhed beror paa dens sørgmodige Udseende. Hvorpaa beror denne Egns Skjønhed? Hvorpaa beror dens Skjønhed? Hidrørte denne Egns Skjønhed ikke fra dens sørgmodige Udseende?

3. Skjønt det staar i min Magt at faa Dig til at synge i en anden Tone. Det afhænger kun af Dig, om Du vil være Konge. Det vilde kun bero paa din Fader, om han vilde gjøre³⁾ os ulykkelige. Skjønt det kun har beroet paa Dig, om Du vilde gjøre mig lykkelig. Det skal det ikke komme an paa, qu'à cela ne tienne!

4. Hvoraf kom det, at I ikke talte? Hvoraf kommer det, at hverken Du eller jeg havde talet? Hvoraf er denne Tavshed⁴⁾ kommen? Den er kommen af at⁵⁾ vi begge have været bange.

5. At nøjes med Noget. De have nøjedes med at knurre lidt. Lad det være nok med at knurre lidt! Fader det bero ved at knurre lidt! Vilde Bønderne lade det bero ved at knurre lidt? Vilde Matroserne⁶⁾ have ladet det bero ved at knurre lidt?

6. At være En i Faders og Moders Sted. Børnene, hvem han er i Faders Sted. Hvem var Kulsvieren i Faders Sted? Han har været os i Faders Sted, Dig og mig.

Nr. 103.

Venir, at komme.

1. Il vint me réveiller à minuit, han kom at vække mig (eller: og vække mig) ved Midnat. — Je venais de rentrer, jeg var nylig kommen hjem. — Une troupe de bohémiens vint à passer, en Flok Zigeunere kom tilfældigvis forbi.
2. Les paysans en viennent rarement aux mains, Bønderne komme sjælden i Stagsmaal.
3. Il vint à bout de son adversaire, han fik Bugt med sin Modstander.

¹⁾ la nouvelle. ²⁾ la terre. ³⁾ rendre. ⁴⁾ le silence.
⁵⁾ oversat: af det at. ⁶⁾ le matelot.

4. Ton frère, qu'est-il devenu? hvad er der blevet af din Broder?
5. A force de prier, je parvins à attendre le roi, ved at bede meget lykkedes det mig at røre Kongen.
6. Il a dû penser que le colonel reviendrait sur sa résolution, han har maattet mene, at Obersten vilde forandre sin Beslutning.
7. Ma pauvreté les prévenait en faveur de ma fidélité, min Fattigdom gav dem fordelagtige Forestillinger om min Trofskab.

1. At komme (for) at gøre Noget. Nylig at have gjort Noget. Tilfældigvis at gøre Noget. Din Broder er nylig gaaet ud¹⁾. En Flok Zigeunere var nylig²⁾ kommen forbi. Derfom din Broder tilfældigvis kommer forbi, skal jeg kalde³⁾ (paa) ham. Jeg vil komme at vække min Broder Klokken fem. Vækker mig, dersom I tilfældigvis komme forbi! Jeg var nylig²⁾ vaagnet⁴⁾. Dersom min Broder tilfældigvis blev syg⁵⁾. Dersom Du selv gif hen og blev syg.

2. At komme i Slagsmaal. De ere come i Slagsmaal. Uden mig vilde de være come i Slagsmaal. Kommer ikke i Slagsmaal! De ville komme i Slagsmaal. Stjønt de ikke gif til Haandgribeligheder (en venir aux voies de fait).

3. At faa Bugt med Noget. Han har faaet Bugt med sin Modstander. De vil ikke opnaa at overbevise⁶⁾ Deres Modstander. Det vil hverken lykkes Dem eller mig. — Une bonne idée lui était venue, han havde faaet et godt Indfald. Jeg faar et godt Indfald. Il me vient à l'esprit que mon frère est de garde aujourd'hui, det falder mig ind, at min Broder er paa Vagt idag. Dig vilde dette ikke være faldet ind.

4. Hvad skal der blive af din Broder, og hvad skal der blive af Dig? Hvad er der blevet af dine Fætttere? Jeg veed ikke hvad⁷⁾ der er blevet af dem. Hvad bliver der af Dig selv?

5. Det vil lykkes mig at røre Kongen. Vil det lykkes din Fader at røre ham? Det vil lykkes dine og din Moders Bønner at røre ham. Mig er det ikke lykkedes. Det er hverken lykkedes Dig eller mig.

¹⁾ sortir. ²⁾ imparfait. ³⁾ appeler. ⁴⁾ vague oversat: vække sig. ⁵⁾ tomber malade. ⁶⁾ convaincre. ⁷⁾ oversat: det som.

6. At forandre sin Beslutning. Tag ikke din Beslutning tilbage! Hvorfor have I forandret Eders Beslutning? Han har taget sit Løfte¹⁾ tilbage. Revenir sur ses pas, gaa tilbage samme Vej som man er kommen. Lader os gaa samme Vej tilbage! Han gif samme Vej tilbage.

7. Prévenir q, forubindtage En, stemme En. Forvalterens²⁾ Fattigdom har givet Herremanden³⁾ fordelagtige Forestillinger om hans Trofskab. Denne Afsærb⁴⁾ har stemt Kongen gunstig for dem⁵⁾. Din Opførsel stemmer mig gunstig for Dig.

Nr. 104.

Boire, at drikke. Feindre, at hulle, forfille. Rejoindre, at naa. Connaitre, at kende.

1. Il ne boit ni ne mange, han hverken drikker eller spiser.
2. Il seint de dormir, han lader som om han sover.
3. Je rejoignis le régiment le 4 septembre au soir, jeg stødte til Regimentet den 4de September om Aftenen.
4. Je connaissais cet homme de longue main, jeg kjendte denne Mand fra gammel Tid.
5. Je ne lui connaissais pas ce talent, jeg vidste ikke, at han havde dette Talent.

1. I hverken drikke eller spise. Stjønt vi hverken drak eller spiste. Jeg drak ikke; jeg spiste heller ikke. Hun spiste ligesaa lidt som hun drak, elle ne mangeait pas plus qu'elle ne buvait. De drikke ligesaa lidt som de spise.

2. At lade som om man sover. Børnene lod som om de sov. Stjønt vi lod som vi sov. Lader os lade som om vi sove! De have ladet som om de sov. Det var en List⁶⁾. En forskilt Søvn (le sommeil).

3. Han stødte til Regimentet den næste Dag⁷⁾. Han gif (hen) at træffe sammen med sin Kone. Hun blev inbhentet af (par) sin Mand (mari).

4. Jeg lærte ham at kende⁸⁾ i (à) Berlin. De kjendte hinanden lige fra⁹⁾ Barndommen¹⁰⁾. De lærte hinanden at kende i (en) Schweiz (Suisse).

5. At vide at En har et Talent. Jeg vidste hverken at min Broder eller at min Søster havde dette Talent. Jeg

¹⁾ la promesse. ²⁾ intendant. ³⁾ seigneur. ⁴⁾ la conduite. ⁵⁾ oversat: til deres Gunst. ⁶⁾ la feinte. ⁷⁾ le lendemain. ⁸⁾ oversat: jeg kjendte ham, i passé défini. ⁹⁾ dès. ¹⁰⁾ l'enfance.

veed, at de have mange andre [beraf].²— Se connaître en chevaux. Jeg forstaaer mig ikke paa Heste. Forstaaer De Dem derpaa (y)?

Nr. 105.

Croire, at tro. Croître, at voge. Cuire, at koge, stege, bage. Réduire, at indstrænte. Écrire, at skrive. Lire, at læse.

1. Il eroit avoir raison, han tror, at han har Ret.
2. Si tu en avais cru ton frère, tu n'en serais pas là, dersom Du havde troet din Broder, vilde Du ikke være saaledes stædt.
3. Les spéculations heureuses ont accru sa fortune, de heldige Spekulationer have forøget hans Formue. Sa famille s'accrut d'une fille, hans Familie forøgedes med en Datter.
4. Le boulanger cuit le pain, Bageren bager Brødet. Cette viande doit cuire dans son propre jus, dette Kjød bør steges i sin egen Saft.
5. On a réduit l'armée du tiers, man har gjort Hæren en Trediedel mindre.
6. Elle leur écrivait des lettres qu'ils ne lisaient guère, hun skrev Breve til dem, som de knap læste.

1. De tro, at de have Ret. Han troede, at han var en stor Mand. I tro, at I ere store Feltherrer¹⁾. At tro paa Gud, croire en Dieu. Troer paa Gud! Din Tro²⁾ er ikke min.

2. Tro mig! Dersom I havde troet mig, vilde det ikke være saaledes fat med Eder. Hvorledes³⁾ er det da⁴⁾ fat med os?

3. Disse Spekulationer forsøge vor Formue. Bille disse Spekulationer forsøge din Formue? Den er bleven en Million større. Voilà un accroissement considérable!

4. Bagt Brød. Han bagte Brødet. Lader os bage Brødet! Steges Kjødet i sin egen Saft? Steges i sit eget Fedt⁵⁾ siges⁶⁾ i daglig Tale⁷⁾ om den, som fanges⁸⁾ i sin egen Snare⁹⁾. En sviende Smerte¹⁰⁾.

5. Man gjorde Hæren en Hjerdedel mindre. Det er en betydelig Formindsfelse¹¹⁾. Hvormeget har man gjort den mindre? Man har gjort den tyve tusind Mand mindre.

¹⁾ capitaine. ²⁾ la croyance. ³⁾ oversæt: hvor, où ⁴⁾ donc. ⁵⁾ oversæt: Saft. ⁶⁾ oversæt: siger sig. ⁷⁾ familièrement. ⁸⁾ se prendre. ⁹⁾ le piège. ¹⁰⁾ la douleur. ¹¹⁾ la réduction.

6. Jeg har læst de Breve, som De har skrevet til min Moder. Vi skrive Breve, som I knap læse. Jeg har skrevet det Brev, som Du har læst. Efter at have læst den første Del¹⁾ af Brevet højt²⁾, læste han den sidste Del deraf for sig selv³⁾. Skriften⁴⁾ var næsten⁵⁾ ulæselig⁶⁾.

Nr. 106.

Faire, at gjøre, at lade. Dire, at sige.

1. Elle craignait qu'il ne dit ou ne fit quelque sottise nouvelle, hun var bange for, at han skulde sige eller gjøre en eller anden ny Dumhed⁷⁾.
2. Il fait semblant de dormir, han lader som om han sover.
3. Il fit le tour du jardin, han gif Haven rundt.
4. Il faisait un temps charmant, det var et prægtigt Vejr. Il fait de la pluie, det regner.
5. Il fit part au préfet des renseignements qu'il avait obtenus, han meddelte Amtmanden de Oplysninger, som han havde erholdt.
6. Il me fit fête d'un bal magnifique, han lovede mig et prægtigt Bal. Je vous ferai les honneurs de nos montagnes et de nos forêts, jeg skal vise Dem vore Bjerge og vore Skove.
7. Comment cela se fait-il? hvorledes gaar dette til?
8. Il étudiait ces fables avec autant de soin qu'il eût fait une œuvre littéraire, han studerede disse Fabler med ligesaa megen Omhu som han vilde have studeret et videnskabeligt Værk.

1. De frygter, siger De, at jeg skal gjøre en Dumhed. Jeg er bange for, at han har gjort en Dumhed. Jeg var bange for, at mine Brødre havde gjort en Dumhed. De var bange for, at jeg havde sagt en Dumhed, og jeg var bange for, at De havde gjort en [beraf]. Den Dumhed, som jeg har sagt, er mindre⁸⁾ end den, som De har gjort.

2. Børnene lade som om de sove. Lad som Du sover! Lader som I sove! Faire le grand seigneur, spille den fornemme Herre. De spiller altså meget⁹⁾ den fornemme Herre. Han agerer den Lærde¹⁰⁾. Faire le diable à quatre, gjøre et Pokkers Spektakel. Lader os gjøre et Pokkers Spektakel!

¹⁾ la partie. ²⁾ à haute voix. ³⁾ oversæt: med (de) Dinene. ⁴⁾ une écriture. ⁵⁾ presque. ⁶⁾ illisible. ⁷⁾ R. 15/2 68, p. 311. ⁸⁾ oversæt: mindre (moins) stor. ⁹⁾ trop. ¹⁰⁾ savant.

3. Han rejste Verden rundt. Jeg vil gaa Byen rundt. Nebet¹⁾ gik to Gange rundt om Kroppen²⁾. Han har tilbagelagt³⁾ hundrede Mil⁴⁾ i (en) tre Dage. Han havde tilbagelagt, sagde han, tredive Mil tilføds⁵⁾. Je fais moi-même mon lit, jeg reder selv min Seng. De rede selv deres Seng. Man reder selv sin Seng.

4. Det har været et prægtigt Vejr. Det har nu været et prægtigt Vejr i fjorten Dage⁶⁾. Det vil blive Regn. Jeg vil ikke gaa i (par) det Vejr, som det er.

5. At meddele En Noget. Han har sagt, at han vil meddele Dem de Dplysninger, som han vil erholde. Han havde sagt, at han vilde meddele Dem de Dplysninger, som han vilde erholde. Dplysningerne, som de havde meddelt ham. Meddel min Broder disse Dplysninger! Jeg har meddelt ham dem.

6. At love En Noget. Ballet, som han har lovet mig. Han har ogsaa lovet min Søster det. Hvad har han lovet Dig? — At vise En Noget. Viis mig Deres Hus! Min Vært⁷⁾ viste mig mit Værelse⁸⁾. Faire présent de qc. à q. Han forærede sine Sønner en Fæst. Fæsten, som han havde foræret dem, er omkommen (a péri).

7. Hvorledes er dette gaaet til? Siger mig, hvorledes dette skal gaa til! Que la lumière se fasse dans cette affaire, lad der komme Lys i denne Sag! Der vil komme Lys. Der blev lyst i disse Sager. Der blev ensomt⁹⁾ omkring Dronningen. Der blev stille¹⁰⁾ i Forsamlingen¹¹⁾.

8. Carl XII trodsede¹²⁾ Arstiderne¹³⁾, som han trodsede sine Fjender.

Nr. 107.

Mettre, at sætte.

1. La fille se mit à fredonner, Pigen gav sig til at nynne. Se mettre en route, give sig paa Vej.
2. Elle mettait tous les jours son chapeau neuf, hun tog hver Dag sin ny Hat paa.
3. Lorsqu'elle les eut mis au fait des événements, da hun havde sat dem ind i Begivenhederne.

¹⁾ la corde. ²⁾ le corps. ³⁾ oversat: gjort. ⁴⁾ une lieue. ⁵⁾ à pied. ⁶⁾ oversat: det er et p. Vejr siden femten D. ⁷⁾ hôte. ⁸⁾ la chambre. ⁹⁾ Ensomheden, la solitude. ¹⁰⁾ Stilleheden, le silence. ¹¹⁾ une assemblée. ¹²⁾ braver. ¹³⁾ la saison.

4. Le connétable se démit de sa charge, Feltmarskallen frasagde sig sit Embede.

1. Hun giver (gav, har givet, havde givet, vil give) sig til at nynne. Lader os give os paa Vej!

2. Lader os tage vore nye Hatte og vore nye Kjøler¹⁾ paa! Min Søster og jeg tage hver Dag vore nye Hatte paa. Vor Paaskødning²⁾ er ulastelig³⁾.

3. At sige En Bessed om Noget. Han satte mig ind i Begivenhederne. Lader os sige din Broder Bessed! Hun vil sætte mig ind i Begivenhederne. Hvorfor har Du ikke sagt hende Bessed?

4. At neblægge sit Embede. Lader os frasige os det! Hvorfor havde han frasagt sig det? Neblæg dit Embede; jeg vil neblægge mit. Jeg har indgivet⁴⁾ min Afstedsbegjæring⁵⁾.

Nr. 108.

Naitre, at fødes. Vivre, at leve. Plaire, at behage.

1. Napoléon naquit en 1769, Napoleon fødtes 1769.
2. A-t-il vécu d'une vie heureuse, har han levet et lykkeligt Liv?
3. Mon cousin se plait à médire des gens, min Fætter finder Behag i at tale ilde om Folk.
  1. Molière og Holberg fødtes, den Første 1622, den Anden 1684. Vi fødes Alle lige⁶⁾. Der er født ham en Søn. Den oprindende Dag. En Redningsmand⁷⁾ vil fødes Fædrelandet. Af denne Begivenhed vil der opstaa store Glædeligheder⁸⁾. Den begyndende Civilisation⁹⁾. Arbejde[t]¹⁰⁾ føder (faire naitre) Glæde[n] og Velstand[en]¹¹⁾, medens¹²⁾ Dovenffab[en]¹³⁾ avler¹⁴⁾ Sørgmobighed[en]¹⁵⁾ og selv Forbrydelse[n]¹⁶⁾. En Datter, som Dronningen havde født¹⁷⁾.
  2. Jeg lever et lykkeligt Liv. Han vil leve et lykkeligt Liv. Har det Liv, som Du har levet, været lykkeligt? Hviltet Liv har Du selv levet?
  3. At finde Behag i Noget. Hvori fandt han Behag? Hverken Du eller jeg finde Behag deri. Mine Fætttere have fundet Behag deri. Taler ikke ilde om Folk[ene]! Skumleriet¹⁸⁾, hvori de fandt Behag.
    - ¹⁾ la robe. ²⁾ la mise. ³⁾ irréprochable. ⁴⁾ donner.
    - ⁵⁾ la démission. ⁶⁾ égal. ⁷⁾ sauveur. ⁸⁾ la calamité. ⁹⁾ la civilisation. ¹⁰⁾ le travail. ¹¹⁾ aisance (Gunt.). ¹²⁾ tandis que. ¹³⁾ la paresse. ¹⁴⁾ engendrer. ¹⁵⁾ la tristesse. ¹⁶⁾ le crime. ¹⁷⁾ mettre au monde. ¹⁸⁾ la médisance.

Nr. 109.

Prendre, at tage.

1. Le feu prit à la maison, der gik Ild i Huset.
2. Il s'en prend à sa sœur, han kaster Skylden paa sin Søster.
3. Elle s'y est prise très maladroitement, hun har baaret sig meget uehændig ad.
4. Il lui en prit fantaisie, hun fik Lyft dertil. Elle a renoncé à cette fantaisie, et bien lui en a pris, hun har opgivet denne Lyft, og det har været godt for hende.
5. La reine s'est prise d'affection pour ma nièce, Dronningen har fattet Godhed for mit Sødstendebarn.

(Ogfaa: La reine a pris ma nièce en affection.)

1. Der er gaaet Ild i Huset. Er der gaaet Ild i Huset?
2. At kaste Skylden paa En. De have kastet Skylden paa mig. Paa hvem have I kastet Skylden? De to Søstre kastede Skylden paa hverandre. De havde begge kastet Skylden paa Broderen. Pigen, paa hvem han har kastet Skylden. Kast Skylden paa Dig selv! Fader os kaste Skylden paa os selv! Paa hvem (skal man) kaste Skylden?

3. At bære sig ad. Jeg har baaret mig meget uehændig ad. Fader os bære os mindre¹⁾ uehændig ad! Skjont han har baaret sig lidt²⁾ uehændig ad. Han har baaret sig lidt³⁾ behændig⁴⁾ ad. Har min Søster ikke baaret sig behændig ad?

4. Jeg (Du, han, vi, I, de) fik Lyft dertil. Hvem fik Lyft dertil? Min Fader og min Moder fik Lyft dertil. Har din Fader faaet Lyft dertil? De opgave disse Lyfter, og det var godt for dem. Du opgav denne Lyft, og det bekom [os] Dig og mig vel.

5. At fatte Godhed for En. Hun vil fatte Godhed for Dig. De have fattet Venfkab⁵⁾ for dine Brødre. Skjont de fattede Venfkab til Dig og til mig.

Nr. 110.

Asseoir, at sætte. Falloir, at være fornødent. Apercevoir, at blive vaer. Devoir, at skyldes, at burde, at maatte.

1. Le roi s'assied sur le trône, Kongen sætter sig paa Thronen.
2. Il lui faut partir, han maa rejse. Il faut que mon frère parte, min Broder maa rejse.

1) moins. 2) un peu. 3) peu. 4) adroitement. 5) amitié.

3. Il s'en faut qu'il soit riche, han er langt fra rig.
4. Il s'aperçut du trouble de la jeune fille, han bemærkede den unge Piges Forvirring.
5. Il doit son accident à sa maladresse, han kan takke sin Ubehændighed for sit Uheld.
6. Vous auriez dû m'avertir de votre départ, De burde have underrettet mig om Deres Afrejse.

1. Dronningen havde sat sig paa Tronen. Sæt Dig paa Tronen! At sidde¹⁾. Sidde. Hun sidder paa Tronen. Kongen, sidde paa Tronen, talte til Forsamlingen²⁾.

2. Jeg (Du, hun, vi, I, de) maa rejse. Han maatte rejse. De maatte have rejst³⁾. Han vil blive nødt til at rejse. Mine Brødre maatte rejse.

3. Han og hans Brødre vare langt fra rige.

4. At bemærke Noget. Jeg bemærker hendes Forvirring. Jeg havde ikke bemærket den. Denne den unge Piges Forvirring, som jeg ikke havde bemærket. Jeg har bemærket den for sent⁴⁾.

5. Hvem kunde han takke for sit Uheld? Skyldtes dette Uheld ikke Tjenerens⁵⁾ Ubehændighed? Hvem kan man takke for denne Overraskelse⁶⁾? Den skyldes din Søster.

6. Han burde have sagt mig det. Vi burde have sagt ham det. Skjont vi burde have underrettet Dig derom. Jeg burde have rejst alene. Man burde⁷⁾ kjøbe dette Hus.

Nr. 111.

Savoir, at vide. Valoir, at gjælde. Voir, at se.

1. Je savais assez bien l'italien, jeg kunde ret godt Italiensff.
2. Je sais bon gré à mes parents de m'avoir appris à obéir, jeg er mine Forældre taknemlig, fordi de have lært mig at lyde.
3. Cet homme vaut son pesant d'or, denne Mand er ligesaa meget Guld værd, som han vejer⁸⁾. Ces deux coquins se valent, disse to Gæstgæve ere lige gode.

¹⁾ At sidde, oversat: at være sat. Sidde, oversat: sat. (Ligedan: At lægge, coucher. At ligge, oversat: at være lagt. Liggende, oversat: lagt. At staa, oversat: at være opret, être debout. Staaende, oversat: opret.) ²⁾ une assemblée. ³⁾ oversat: det vilde have burdet dem at rejse. ⁴⁾ trop tard. ⁵⁾ le domestique. ⁶⁾ la surprise. ⁷⁾ Conditionnel. ⁸⁾ svarer til vort: kan ikke opvejes med Guld.

4. Il aurait mieux valu se taire que de parler mal à propos, det vilde have været bedre at tie end at tale i Utide.
5. Cette affaire lui a valu plus d'un million, denne Sag har indbragt ham mer end en Million.
6. A-t-on rien vu de plus magnifique, har man set noget Prægtigere?

1. Jeg lærte¹⁾ Italiens²⁾ paa³⁾ en Rejse⁴⁾ i⁴⁾ Italien. Jeg vidste⁵⁾ Mandens Navn. Jeg fik Mandens Navn at vide¹⁾.

2. At være En taknemlig for Noget. Jeg er mine Venner taknemlig for deres Naad⁶⁾. Jeg er dem forbunden, fordi de have raadet⁷⁾ mig saa godt⁸⁾. Vi ere dem forbundne derfor. Lader os være vore Forældre taknemlige, fordi de have lært os at adlyde! Savoir mauvais gré à q, at være fortrydelig paa En. Jeg er fortrydelig paa mine Venner, fordi de smigre⁹⁾ mig. I ere fortrydelige paa dem for deres Smigretier¹⁰⁾.

3. Disse to Piger kan ikke opvejes med Guld. Dette Hus er tyve tusind Daler værd. Hvad¹¹⁾ er disse Huses Værdi¹²⁾? Disse Frugter ere ikke den Umage¹³⁾ værd at plukkes¹⁴⁾. De ere lige gode, han og hun.

4. At være bedre. Det er bedre at tie end at tale i Utide. Min Broder er bedre end hans Nytte¹⁵⁾. Jeg tænkte, at hans Nytte var bedre end han. Du er bedre end jeg. Skjønt hun er bedre end han. De er bedre end jeg.

5. At indbringe En Noget. Hvormeget har denne Sag indbragt ham? Denne Sag har erhvervet ham Kongens Udbest¹⁶⁾. Det er Deres Ubefaling¹⁷⁾, som har skaffet ham denne Plads¹⁸⁾.

6. Man har intet Prægtigere set. Man vil intet Prægtigere (saa at) se. Saae man nogensinde¹⁹⁾ noget saa Prægtigt? Hvad Prægtigere har De set?

Nr. 112.

Vouloir, at ville. Pouvoir, at kunne.

1. Le colonel lui en a voulu de ses équipées, Obersten har været vred paa ham for hans gale Streger.

¹⁾ passé défini. ²⁾ dans. ³⁾ le voyage. ⁴⁾ en, uden Artikel. ⁵⁾ imparfait. ⁶⁾ le conseil. ⁷⁾ conseiller. ⁸⁾ si bien. ⁹⁾ flatter. ¹⁰⁾ la flatterie. ¹¹⁾ oversat: hvilken. ¹²⁾ la valeur. ¹³⁾ la peine. ¹⁴⁾ cueillir. ¹⁵⁾ la réputation. ¹⁶⁾ les bonnes grâces. ¹⁷⁾ la recommandation. ¹⁸⁾ la place. ¹⁹⁾ jamais.

2. Je ne veux pas des confidences de ce monsieur, jeg stjætter ikke om denne Herres fortrolige Meddelelser.
3. Veuillez bien m'excuser, vær saa god at undskyld mig!
4. Vouloir, c'est pouvoir, man kan hvad man vil.

1. At være vred paa En. Obersten er vred paa din Broder. Din Broder, paa hvem han er vred. Paa hvem er Du vred? Jeg er ikke vred paa Nogen. Jeg er vred paa mig selv, je m'en veux. Du er vred paa Dig selv for dine gale Streger. Vi ere ikke vrede paa dem. Det er mig [at] han vil tillivs.

2. At stjette om Noget. Hverten Du eller jeg stjette om denne Herres fortrolige Meddelelser. Min Fader stjætter heller ikke¹⁾ derom. Mine Brødre bryde sig heller ikke om dem. Jeg har tilbudt²⁾ ham en Bog; han har ikke brudt sig om den.

3. At have den Godhed at gjøre Noget. Kongen har haft den Godhed at undskyld Dig. De har været saa god at undskyld mig. Hun vil have den Godhed at tilgive Dig. Han har været saa god at give mig nogle Dplysninger. Min Herre! hav den Godhed at give mig disse Dplysninger!

4. Han kan det, men han vil det ikke. Jeg hverken kan eller vil give Dig disse Dplysninger³⁾. Skjønt I hverken kunne det eller ville det. De have hverken kunnet eller villet give Dplysningerne. Jeg vil kunne give Dig dem imorgen⁴⁾. Jeg vilde ønske at jeg kunde⁵⁾ give Dig dem strax⁶⁾. Jeg vilde gjerne have givet Dig dem⁷⁾ for en Maaned siden⁸⁾. Jeg havde i Sinde⁹⁾ at give ham disse Dplysninger. Jeg fik i Sinde¹⁰⁾ at give ham dem. Il m'en fallut passer par où il voulut, jeg maatte søje ham i Alt. Jeg maa søje dem i Alt. Jeg vil søje Dig i Alt.

Nr. 113.

Avoir, at have. Être, at være.

1. Vous n'avez qu'à ouvrir la bouche pour avoir ce que vous désirez, De behøver kun at aabne Munden for at saa hvad De ønsker.
2. J'ai eu beau prier, jeg har forgjæves bedet.

¹⁾ Se Nr. 43, s. ²⁾ offrir. ³⁾ Se Nr. 43, s. ⁴⁾ demain. ⁵⁾ oversat: jeg vilde ville kunne. ⁶⁾ tout de suite. ⁷⁾ oversat: jeg vilde have villet give Dig dem. ⁸⁾ il y a un mois. ⁹⁾ imparfait. ¹⁰⁾ passé défini.

3. Il en fut pour ses frais d'éloquence, han spildte sin Beltafenhed. (les frais, Beføstning.)
4. Il en fut quitte pour une grosse amende, han slap med en svær Mulk.
5. Il protestait qu'il n'était pour rien dans ce complot, han forfikkede, at han ikke havde nogen Del i denne Sammenrottelse. — J'ai été du bal de la comtesse, jeg var med til Grevindens Bal.

1. Han behøver kun at forlange¹⁾ det for at faa det. Han vil kun behøve at aabne Haanden. Du har kun at adlyde. De have at svare paa (à) det, som man spørger dem om. De vil have at svare for (de) det, som De har gjort. Saameget er vist (tant il y a), at vi ville komme til at svare²⁾ for det, som vi ville have gjort. Hvad har De at gjøre her? Baronet, siger man, har givet³⁾ sine Fæstebønder⁴⁾ en landlig Fæst⁵⁾; han skal selv have aabnet Danse⁶⁾.

2. At bede forgjæves. Du beider forgjæves. Jeg bad (har bedet, havde bedet, vil bede, vilde have bedet) forgjæves. Det vil ikke nytte, at din Moder beider for Dig.

3. Han spiller (spildte, har spildt, vil spille, vilde have spildt) sin Beltafenhed.

4. Du slap med en svær Pengebøde. Du vil slippe (er sluppen, vilde være sluppen) med en Mulk. Hvorledes det end forholder sig (quoi qu'il en soit), I ville slippe med nogle Dage(s) Fængsel. Hvorledes det end forholdt sig, I vilde have sluppet med nogle Dages Fængsel.

5. Ikke have Del i en Sag⁷⁾. At have Del i en Sag. Jeg forsiktrer, at jeg ikke har Del i denne Sag. Har De Del deri? — Jeg var ikke med til Grevindens Bal, men min Broder var med dertil⁸⁾. Det Bal⁹⁾, som I vare med til, Du og din Broder. Min Broder var ikke med paa denne Rejse¹⁰⁾. Jeg var heller ikke med paa den. Min Fader havde opfordret¹¹⁾ os til at tage med¹²⁾. Tag selv med!

¹⁾ demander. ²⁾ overfæt: ville have at svare. ³⁾ offrir.
⁴⁾ tenancier. ⁵⁾ la fête champêtre. ⁶⁾ udtrykkes ved Conditionnel: han skulde selv have aabnet Danse (ouvri la danse). ⁷⁾ une affaire. ⁸⁾ se Nr. 64. ⁹⁾ overfæt: Ballet. ¹⁰⁾ le voyage. ¹¹⁾ engager. ¹²⁾ se mettre de la partie.

Participe présent.

Nr. 114.

Exempel: Le colonel, mettant son chapeau au bout de son épée, gravit le premier le rempart (Bolgen).

De ubehævede Prædicatsord er sættes i Participe.

1. J'allai demander de ses nouvelles. Den lille Rødhætte (le Chaperon rouge) tog sine nye Sto (le soulier) paa og gif hen at spørge til sin Bedstemoder (la grand'mère). Se Nr. 107, 2. 2. Da den lille Pige gif hen at spørge til sin Bedstemoder, mødte (rencontrer) hun en Ulv (le loup). 3. Da Ulven havde slugt (dévorer) Bedstemoderen, lagde (coucher) den sig i (à) hendes Sted (la place) i (dans) Sengen (le lit). 4. En Jæger, som tilfældigvis kom forbi, hørte (entendre) Ulvens Snorken (le ronflement). Se Nr. 103, 1. 5. Se plaindre à q. Drengen, som trøede, at han havde Ret, gif hen at bellage sig for Faberen. Se Nr. 105, 1. 6. Faire sa promenade de tous les matins. Grimper sur les arbres. Da Grevnen gif sin daglige Morgentur, saae han de smaa Frugttøve (maraudeur) klattre i Træerne. 7. Décliner une offre. Generalen, som endnu havde Mindelse af sit Fald, bad Grevnen undskyldte, at han ikke tog imod hans Tilbud. Se Nr. 101, 2. 8. Vivre de peu. Avoir besoin de travailler. Da min Fader lever af Lidt, har han ikke spænderlig nødig at arbejde. 9. Dronningen, som havde fattet Godhed for mit Sødsfendebarn, lod hende give en ypperlig (excellent) Opdragelse (une éducation). Se Nr. 109, 5. 10. Accourir au secours de q. Da Bonden saae den unge Piges Fare, ilede han hende til Hjælp. 11. Abonder dans le sens de q. Se mettre à la disposition de q. Obersten var fuldkommen af min Mening og stillede sig ganske (entièrement) til min Raadighed. 12. Se retirer dans la solitude des champs. Feltmarskallen nedlagde sit Embede og trak sig tilbage i Ensomheden paa Landet. Se Nr. 107, 4. 13. S'en remettre de tout à q. Se laisser aller à qc. Forladende sig i Alt paa sin Datter hengav Grevinden sig til alle Øjeblikkets (le moment) Luner (le caprice). 14. Se hâter de gagner la frontière. Alle (tout le monde) forlod (abandonner) Hertugen, som, da han saae sin Sag (la cause) uigjensalabelig (sans retour) tabt, styndte sig at naa Grændsen. 15. Compter sur qc. Faire la paix. Kongen, som ikke mere kunde stole paa sine Forbundsæller (allié),

sluttebe [sin] Fæd med sine Fjender. 16. Kongen, som ikke vidste, hvad (han skulde) gjøre, lod sine Raadsherrer (le conseil) kalde. 17. Se méprendre de porte. Entrer à la cuisine. Greven tog fejl af Dør og gif ind i Kjøkkenet. 18. Faderen velsignede (bénir) sin døende Søn.

Nr. 115.

Exempel: Les chasseurs, en tuant les poules, se font une mauvaise affaire avec leurs propriétaires.

1. Obeir à q. Naar Børnene] adlyde deres Forældre, adlyde de Gud. 2. Faire échouer le complot. Naar Greven bærer sig lidt behændig ad, vil han bringe Komplottet til at strande. Se Nr. 109, a. 3. Bien mériter de la patrie. Ved at bringe Komplottet til at mislykkes vil Greven have (gjort sig) vel fortjent af Fædrelandet. 4. Han døde kjæmpende (combattre) for sit Fædreland. 5. Rendre inutile. Ved at gjøre Hæren en Trebiebel mindre vil man gjøre den unyttig. Se Nr. 105, s. 6. Bageren havde, idet han bagte Brødet, brændt (brûler) en Del deraf. Se Nr. 105, 4. 7. Kjødet taber, naar det steges i sin egen Saft, Intet af sin oprindelige Smag (la saveur primitive). 8. Se conformer aux ordonnances du médecin. Idet Greven gaar sin daglige Morgentur, retter han sig kun (se Nr. 43, r) efter Lægens Forskrifter. 9. Se ranger du côté de la démocratie. Obersten havde, idet han stillede sig paa Folkehærsdømmets Side, taget Hensyn til (consulter qc.) sin Fordeel (un intérêt) snarere (plutôt) end til sin Overbevisning (la conviction). 10. Idet disse Spekulationer forsøge hans Formue, formindste (diminuer) de hans Lykke (le bonheur). Se Nr. 105, a. 11. Mange Børn dø, idet de fødes. 12. Han velsignede døende sin Søn. 13. Faire preuve de bon sens et de résignation. Derved at Grevindens i Alt forlod sig paa sin Datter, viste hun sund Forstand og Selvfornægtelse. 14. Engager sa parole. Dégager sa promesse. Obersten havde, idet han gav sit Ord, troet at kunne indfri sit Løfte. 15. Det (ce) er ved at adlyde vore Forældre, at vi adlyde Gud. 16. S'instruire. Det er især (surtout) ved at læse at vi lære Noget. 17. Det er ikke ved at gjøre den mindre, det er ved at forsyne (équiper) den flet, at man har svækket (affaiblit) Hæren. 18. Le général est parvenu à justifier sa conduite. Det var kun ved at dække sig med en udtryffelg Ordre fra

Kejseren, at det var lykkedes Generalerne at retfærdiggjøre deres Afsej. Se Nr. 100, a.

Subjonctif.

Nr. 116.

Subjonctif i Hovedsætninger. Gram. § 147.

1. Périissent les traitres! — Plût au ciel que j'eusse suivi tes conseils! — Les livres, n'en déplaise aux savants (de Verbe maa ikke tage det ilde op), sont moins instructifs que la vie.
2. Que tous les traitres périissent! — Que la volonté de Dieu soit faite!
3. Puissent tous les traitres périr!
  1. Leve Kongen! Leve de Kjøtte¹⁾! — At behage En. — Gud give han har fulgt mit Raad! — Gud give I havde fulgt mine Raad! — Dronningen maa ikke tage det ilde op. — Du (han, I, de) maa ikke tage det ilde op.
  2. Sid Jorden maa opsluge²⁾ alle Forrædere! Hele Verden vide, at jeg ikke er en Forræder! Lad Barnet blive betroet til ham! Lad den Rige række den Fattige en hjælp-som³⁾ Haand!
  3. Sid vi maa blive retfærdige⁴⁾ Menneker! Sid I maa blive lykkelige! Sid Jorden maa opsluge alle Forrædere!

Subjonctif i Bisætninger.

Foreløbig Bemærkning. Hvad der i Fransk udtrykkes ved Subjonctif, udtrykkes ofte i Dansk ved Hjelpeverber som: kan, skal, vil, maa, f. Ex. Afin qu'il me vienne en aide, for at han kan komme mig til Hjælp. Je veux que tu me le dises, jeg vil, at Du skal sige mig det. Je craignis qu'il ne me prit mon argent, jeg blev bange for, at han skulde (vilde) tage mine Penge fra mig. Je désire que tu vives heureux, jeg ønsker, at du maa leve lykkelig.

Nr. 117.

Subjonctif i Hensigts-, Indrømmelses-, Betingelsesætninger, altsaa efter Bindeordene 1) afin que, pour que, 2) quoique, bien que, 3) pourvu que, supposé que, à moins que (. . ne); endvidere efter 4) de ophavende Bindeord non que, loin que; samt efter sans que, ce n'est pas que. — Gram. § 148. 150. 152. 156.

¹⁾ brave. ²⁾ engloutir. ³⁾ secourable. ⁴⁾ honnête.

Il a rendu l'argent.

1. Han leverede¹⁾ mig Nøglen²⁾ til Pengeskrinet³⁾, for at jeg skulde give Bonden Pengene tilbage. Han trængte paa⁴⁾ at vi skulde give ham alle hans Penge tilbage.

2. Stjønt vi gave Bonden Pengene tilbage.

3. Naar I bare give ham Pengene tilbage, vil han være tilfreds⁵⁾. Forudsat at de have givet ham Pengene tilbage. Han vil ikke være tilfreds, med mindre I give ham Pengene tilbage.

4. Langt fra, at de have givet ham Pengene tilbage, have de overdænget⁶⁾ ham med (de) Stjældsord⁷⁾. Han gav Dig Bogen tilbage, uden at Du gav ham Pengene tilbage. Vi have ikke givet Pengene tilbage⁸⁾.

Ann. 1. En Hensigt fremtræder ogsaa ofte ved Konjunktionerne avant que (ne), jusqu'à ce que, de manière que o. lign., f. Ex.: Le gouvernement français déclara que l'armée ne quitterait pas le Mexique avant que l'existence de l'empire (Kejserdømmet) ne fût assurée (R. ¹⁵/₂ 68, 518).

Ann. 2. Que bruges til at gjentage et forudgaaende Vindeord (Konjunktion), f. Ex.: Ils m'ont mis en demi-solde (halv Løn), probablement parce que j'ai été à Waterloo et que (fordi) je suis compatriote de Napoléon. — Gr. § 154.

Efter som (puisque) han har forlangt (redemander) Pengene tilbage og . jeg har givet ham dem tilbage. Saasnart (dès que) Du har (oversat: vil have) givet Frugtstærken (la fruitière) Ferskenerne (la pêche) tilbage og . hun har givet Dig Pengene tilbage. Stjønt I have forlangt Pengene tilbage og . vi har givet Eder dem tilbage. Siv mig Nøglen, for at jeg kan give Pengene tilbage, og . han kan udbetale (livrer) mig Kvitteringen (la quittance) derfor. Derfor Du giver Bogen tilbage og . Boghandleren (libraire) giver Dig dine Penge tilbage (naar que gjentager si, kræver det Subjonctif, stjønt si selv har Indicatif efter sig).

Ann. 3. Que bruges stundom istedetfor de andre Konjunktionerne, saasom afin que, sans que (ne), puisque, avant que (ne), quand o. fl., f. Ex.: Mets-moi sur le sable, que je me repose (R. ¹⁵/₂ 68, 302). Les pauvres moines ne pouvaient plus paraître dans les rues qu'on ne les montrât au doigt (R. ¹/₂ 67, 91). Est-ce que les gendarmes ont arrêté Bertrand, que je ne le vois point (Colomba etc. p. 400)? Vous ne partirez pas que cette réponse ne soit arrivée (R. ¹⁵/₇ 68, 427). Ne revenez pas qu'on ne vous appelle (R. ¹⁵/₁₂ 67, 519)! Je n'eus pas fait cent pas que je vis Stéphen sur la route (R. ¹⁵/₂ 68, 553). Charlemagne n'était pas mort que la légende (Saguet) avait déjà commencé son œuvre (R. ¹⁵/₂ 67, 559).

¹⁾ remettre. ²⁾ la clef. ³⁾ le coffre-fort. ⁴⁾ insister pour que
⁵⁾ content. ⁶⁾ accabler. ⁷⁾ une injure. ⁸⁾ overf.: det er ikke at vi have givet P. tilbage.

Nr. 118.

Subjonctif i Gjenstandssetn. efter Udtryk for Bistie, Frygt, Sindsbevægelse, Tvivl, Nægtelse: 5) vouloir, désirer, défendre, 6) craindre, peur, 7) s'étonner, être ravi, être honteux, regretter, 8) douter, nier. — Gr. § 157—160.

5. Jeg vil, at Du skal give Pengene tilbage. Han ønskede, at jeg skulde give Pengene tilbage. Han forbød, at vi maatte give Pengene tilbage. Skriv til din Broder, at han skal give Pengene tilbage! (Derimod i Indicatif: Skriv til din Br., at vi have givet P. tilbage!)

6. Jeg er bange for, at han skal give Pengene tilbage, je crains qu'il ne rende l'argent. Jeg var bange (for), at han skulde give Pengene tilbage. Af Frygt (for) at jeg skulde give Pengene tilbage.

7. Jeg undrer mig ikke (over), at han har givet Pengene tilbage. Jeg er henrykt (over), at Pengene ere blevne givne tilbage. Din Moder var stamfuld (over), at Du ikke havde givet Pengene tilbage. Jeg beklagede, at Pengene ikke vare blevne tilbagegivne.

Ann. Naar disse Sættn. udtrykkes ved de ce que, bruges Indicatif: je ne m'étonne pas de ce qu'il a rendu l'argent; il eut regret de ce qu'il n'avait pas rendu l'argent.

8. Jeg tvivler (om), at de have givet Pengene tilbage. Jeg tvivlede (om), at de havde givet Pengene tilbage. Jeg nægter, at Du og din Broder have givet Pengene tilbage.

Nr. 119.

Subjonctif i afhængige Sætninger: 9) efter il faut, 10) efter upersonlige Udtryk som: il est juste, c'est une honte, il est douteux, il est faux (s. Nr. 118), 11) efter il est naturel, il est rare. — Gr. § 162. 163.

9. Det er nødvendigt, at Du giver Pengene tilbage. Det var nødvendigt, at Du gav Pengene tilbage. De vilde blive nødt til at give ham Pengene tilbage.

10. Det er retfærdigt, at man giver dem Pengene tilbage. Det er en Skam, at han ikke har givet Pengene tilbage. Det er tvivlsomt, at man giver ham dem tilbage. Det er usandt, at han har negtet¹⁾ ham dem.

11. Det er naturligt, at vi give Pengene tilbage. Det er sjældent, at Pengene gives tilbage.

¹⁾ refuser.

Nr. 120.

3 **Relativsætninger** betegner Subjonctif en Genfigt, Fordring, Mulighed; Indicatif en Kjendsgjerning. — Gr. § 164—166.

1. Le domestique sait le français.
2. Les noix consolèrent les enfants de l'absence de la mère.
3. Je n'avais jamais vu une danseuse.
4. J'ai vu la première danseuse du théâtre. — La première danseuse a été sifflée.
5. J'ai mangé les meilleures cerises, et j'ai laissé les moins bonnes à mon frère.
6. Je n'avais jamais mangé de si bonnes cerises.
7. Ce grand cheval était seul capable de le porter.
8. Peu de ses amis sont dignes de lui.

1. Han søger¹⁾ en Tjener, som kan fransk. Han har fæstet²⁾ denne Tjener, som kunde saa godt fransk.

2. Moderen gav Børnene nogle Balsødder, som kunde trøste dem for hendes Fraværelse. Moderen gav Børnene nogle Balsødder, som trøstede dem for hendes Fraværelse.

Relativsætning efter et superlativt Ord.

3. Det er den første Danserinde, som jeg har set. Du er den eneste (seul) Ven, som vi have haft.

4. Det er den første Danserinde, som jeg har set. Det er den første Danserinde, som er bleven udpeben; det er den anden³⁾, som er bleven beklappet⁴⁾. Det er deres eneste Datter (leur fille unique), som de have mistet.

5. Det er de bedste Kirsebær, som jeg har spist; det er de mindst gode, som jeg har efterladt til min Broder. Det er vore bedste Heste, som Naboen har laant (emprunter).

6. Det er de bedste Kirsebær, som jeg nogenstunde har spist. Det er den bedste Hest, som De nogenstunde har haft.

Relativsætning til nægtende, spørgende og betingende Hovedsætning.

7. Han har ikke nogen Hest, som er istand til at bære ham. Han har ikke mere denne store Hest, som ene var istand til at bære ham. Hvis vi havde en, som var istand dertil.

8. Han har saa Venner, som ere ham værdige. De saa Venner⁵⁾, som han har, ere ham ikke værdige. Har Du selv en Ven, som er Dig værdig? Hvad er der blevet af disse Venner⁶⁾, som vare Dig saa lidet værdige? Dersom Du har

¹⁾ chercher. ²⁾ retenir. ³⁾ second. ⁴⁾ applaudir. ⁵⁾ le peu d'amis (Prædikativerbet i Plural). ⁶⁾ overf.: hvad ere de blevene (devenir), disse Venner, som . . .

en Ven, som forstaar (savoir) at raade (conseiller q.) Dig. Dersom Du slaar Henrik, som er min bedste Ven, vil jeg ogsaa (à ton tour) slaa Dig.

Nr. 121.

Gjenstandssetn. for Verber, der betyde at sige og at mene, sættes sædvanlig i Subjonctif, naar Hovedsætning er nægtende, spørgende eller betingende. — Udsigtes Sætningen som en bestemt Kjendsgjerning, sættes den i Indicativ. — Gr. § 161.

1. Le bandit ne soupçonnait pas le colonel. 2. Est-il mort? 3. Tu crois que je le dois. 4. Une balle de plomb se fonda par la rapidité de son trajet dans l'air. — 5. Elle s'éloignait beaucoup du village, mais elle ne s'en apercevait pas.

1. Banditen havde aldrig sagt, at han mistænkte Obersten. 2. Tror Du, at han er død? 3. Dersom Du tror, at jeg bør det. 4. Tror De, at en Blyflugt smelter ved den Hurtighed, hvormed den farer gennem Luften? — 5. Hun bemærkede ikke, at hun fjerne sig meget fra Landsbyen.

Anm. En Gjenstandsætning med et spørgende Stedord i slaar i Indicativ: il n'avait jamais dit qui il soupçonnait, ni pourquoi il le soupçonnait.

Nr. 122.

Naar man tænker sig noget Uvirkeligt sat som Betingelse, udtrykkes denne enten ved Subjonctif eller ved Conditionnel. Den subjonctive Sætning antager i dette Tilfælde Spørgesformen. — Gr. § 153.

(Mark: j'eusse; eussé-je? — je fusse; fussé-je? o. s. v.)

Exempel. Om vi saa vare hundrede Tusinde, vilde vi intet kunne gjøre derved.

- a. Fussions-nous cent mille, nous n'y pourrions rien; eller:
- b. Nous serions cent mille que nous n'y pourrions rien; eller:
- c. Quand même nous serions cent mille, nous n'y pourrions rien.

Ethvert af de følgende Udsagn kan tages paa disse tre Maader.

1. Je l'oublie — tu me le rappelles bien vite.
2. Il le veut — il ne le peut pas.
3. Les propres fils du roi nous demandent en mariage — je crois que nous les refuserons.
4. On le menace de la mort — il nie tout.
5. Il se prête à tous vos désirs — vous ne l'en remerciez pas.
6. Il n'a fait que me prévenir du danger — je le regarde comme mon sauveur. — Prévenir les désirs de quelqu'un.
7. Je ne donne rien à cette entreprise. Suppose-moi deux fois millionnaire!

1. Jeg havde glemt det. Havde jeg glemt det? Om jeg end havde glemt det, vilde Du meget hurtig minde mig derom. Om jeg ogsaa hundrede Gange havde erindret min Broder derom, vilde han have glemt det.

2. Han vilde det. Vilde han det? Om han ogsaa vilde det, vil han ikke kunne det. Om Du ogsaa havde kunnet det, havde Du ikke villet det.

3. Om saa Kongens egne Sønner begjærede os til Ægte, tror jeg, at vi vilde give dem Afslag. Om end Kongens egne Sønner havde forlangt os til Ægte, vilde vi have forkastet dem.

4. Havde man end truet ham med Døden, vilde han have nægtet Alt. Om man saa truede hende med Døden, tror jeg, hun vilde nægte Alt.

5. At gaa ind paa Noget. Om han ogsaa gif ind paa alle Deres Duffer, vilde De ikke takke ham derfor. Havde De end søjet ham i alle hans Luner (les caprices), vilde han ikke have takket Dem derfor¹⁾.

6. Selv om De kun havde advaret mig om Faren, vilde jeg betragte Dem som min Redningsmand. Selv om De blot gjorde mig opmærksom derpaa, vilde De vise mig en stor Tjeneste²⁾. — Om jeg end havde forekommet alle Deres Duffer, vilde al denne Forekommenhed³⁾ ikke have skaffet mig Deres Gunst⁴⁾.

7. Jeg vil Intet give til dette Foretagende, om jeg saa ejede to Millioner. Om De ogsaa havde skjæntet hele Deres Formue⁵⁾ til dette Foretagende, vilde det alligevel⁶⁾ have strandet⁷⁾.

Nr. 123.

En Indrømmelse udtrykkes ogsaa ved de relative Udtryk qui que, quoi que, quel que, quelque que, où que o. s. v. med paafølgende Subjonctif. — Gr. § 151.

1. Le roi avouait son favori de tout ce qu'il faisait. — Il désavouait la reine de tout ce qu'elle disait et de tout ce qu'elle faisait.

2. Je viendrai à ton secours.

¹⁾ Naar vous betegner en enkelt Person, sættes dets Tilførsord i Entelital, nægtet dets Dmsagnsverbum saar i Flertal. ²⁾ rendre un service. ³⁾ la prévenance. ⁴⁾ se Nr. 111, s. ⁵⁾ la fortune. ⁶⁾ tout de même. ⁷⁾ échouer.

1. At give En Medhold i Noget. Hvem Du end er, og hvad Du end gjør, jeg giver Dig Medhold i Alt. Hviske dine Handlinger¹⁾ end ere, jeg vil give Dig Medhold i Alt. Hvor urimelige²⁾ hans Handlinger end vare, hun gav ham Medhold i Alt. — Hvad jeg end siger, hun gjør alle mine Ord til Usandhed.

2. Hvor Du end er, jeg vil komme Dig til Hjælp. Hvor I end ere, vi ville komme Edet til Hjælp.

Nr. 124.

Ne (uden pas) i subjonctive Sætninger uden tilsvarende Nægtelse i Danst (Gr. § 167—171): 1. efter craindre, peur o. s. v. bekræftende^{†)}; 2. efter douter og nier o. l. nægtende; 3. efter éviter, empêcher, prendre garde o. l.; 4. efter s'en falloir o. l. nægtende; 5. efter à moins que.

1. Min Fader er bange for, at vi skulle saa det at vide. Vi vare bange for, at mine Brødre skulle saa det at vide. Af (de) Frygt for, at jeg skulle saa det at vide.

2. Jeg tvivler ikke om, at I have givet Pengene tilbage. Jeg nægter ikke, at Pengene ere givne tilbage.

3. Jeg undgik, at mine Brødre fik det at vide. Han forhindrede, at Pengene bleve tilbagegivne dem. Tag Dig i Agt for, at din Moder faar det at vide!

4. Det var ikke langt fra (peu s'en fallut, eller il s'en fallut de peu) at de havde givet ham Pengene tilbage. Il ne tint qu'à un cheveu que l'argent ne fût perdu, Pengene vare paa et hængende Haar nær gaaede tabt.

5. Vi ere fortabte³⁾, med mindre Du frelser⁴⁾ os. De ere fortabte, med mindre Du har frelst dem.

Ann. Avant que bruges snart med, snart uden ne. Avant que vous ne sortiez j'ai besoin de quelques éclaircissements (R. ^{1/10} 68, p. 67a). Je connaissais Madame C bien avant qu'elle ne fût mariée (R. ^{1/6} 68, p. 141). Le christianisme existait avant que les évangélistes et les apôtres eussent écrit (R. ^{15/2} 68 p. 66s). Cette règle de foi existait avant qu'existât un seul livre du Nouveau Testament (R. ^{15/2} 68 p. 1004). Vous ne partirez pas avant que je vous aie rendu juge de mon différend avec ma fille (R. ^{15/6} 67 p. 68o).

¹⁾ une action. ²⁾ extravagant. ³⁾ perdu. ⁴⁾ sauver.

†) Jeg er bange for, at min Fader skal saa det at vide,

je crains que mon père ne le sache.

Jeg er ikke bange for, at min Fader skal saa det at vide,

je ne crains pas que mon père le sache.

Jeg er bange for, at min Fader ikke skal saa det vide,

je crains que mon père ne le sache pas.

Blandede Exempler paa Brugen af Subjonctif.

Nr. 125.

1. On obéit aux ordres qu'il avait donnés.
2. On envoya des messagers dans toutes les directions.
3. Il a renoncé à ses intentions belliqueuses.
4. Il ne tenait pas compte de leurs avertissements. — La résistance de Paris tient du prodige. — Les manières de ce monsieur tiennent plus du palefrenier que du gentilhomme.
5. L'ordre n'a pas été troublé.
6. On les a abandonnés à leur sort.
7. Ils se sont laissés prendre aux paroles flatteuses.

1. Jeg holder af¹⁾, at man adlyder de Befalinger, som jeg har givet. Han fortjener²⁾, at vi adlyde ham. Han er værdig (til)³⁾, at I adlyde ham. Han vilde (have), at man skulde adlyde ham. Det (il) er i Alles Interesse⁴⁾, at man adlyder Lovene⁵⁾. Vent⁶⁾ ikke, at vi skulle adlyde Dig!

2. Han sørgede for⁷⁾, at man udsendte Bud i alle Retninger. Han paastod⁸⁾, at Budene skulde udsendes i alle Retninger. Jeg samtykker i at⁹⁾ I udsende Budene i alle Retninger. Han satte sig imod at¹⁰⁾ man udsendte dem. Om man saa havde udsendt hundrede Bud, vilde man Intet have fundet (se Nr. 122).

3. At give Afkald paa Noget. Siig¹¹⁾ ham, at han skal opgive sine krigeriske Planer! Jeg skrev¹²⁾ til dem, at de skulde opgive dem (se Nr. 65). Jeg er bange for, at de ikke have opgivet dem. Jeg tvivler om, at de opgive dem. Jeg vil vente¹³⁾, til (oversæt: at) I have opgivet dem. De Sammenførte havde ikke¹⁴⁾ opgivet deres Hensigter, men de holdt dem skjulte (caché). Vi opgave ikke vore Hensigter, men vi tilfløede (déguiser) dem. Det er meget langt fra¹⁵⁾, at han har opgivet sine Hensigter. Vi havde langt fra opgivet disse Hensigter. Hvoraf kommer det¹⁶⁾, at de have opgivet dem?

1) aimer. 2) mériter. 3) digne. 4) intérêt. 5) la loi.
6) s'attendre à ce que. 7) avoir soin. 8) prétendre. 9) consentir à ce que. 10) s'opposer à ce que. 11) dire. 12) écrire.
13) attendre. 14) ce n'est pas que les conjurés . . . 15) il s'en faut de beaucoup. 16) comment se fait-il.

4. At ændse Noget. Det gjør mig meget ondt¹⁾, at min Søn ikke brøder sig om Deres Formaninger. Jeg finder (det) besynderligt²⁾, at Du har taget Hensyn dertil (se Nr. 64). — At Paris's Modstand mod Preusserne har noget Vidunderligt ved sig, jeg nægtet det ikke. — Man vilde ikke kunne (savoir; pas ubeladés) nægte, at denne Herres Væsen havde mere tilfælles med Staldkarlen end med Abelsmanden.

5. Pas paa, at³⁾ Ordenen ikke forstyrres! Han forhindrede, at Ordenen forstyrredes. Ordenen var nær bleven forstyrret⁴⁾. Jeg er glad ved⁵⁾, at Ordenen ikke er bleven forstyrret. Han svarede⁶⁾, at man skulde passe paa, at Ordenen ikke forstyrredes. Det er den eneste Gang⁷⁾, at Ordenen er bleven forstyrret. Du vilde med Fornøjelse se, at Ordenen blev forstyrret. Det er vigtigt⁸⁾, at Ordenen ikke forstyrres. Det er usandt⁹⁾, at den er bleven forstyrret. Et uventet Træf (un incident inattendu) havde paa et hængende Haar¹⁰⁾ vendt op og ned paa (bouleverser) Ordenen.

6. Min Mening¹¹⁾ vilde være, at man overlod ham til hans Skjæbne. Han fortjente, at vi overlod ham til hans Skjæbne. Det er Skade¹²⁾, at I ikke have overladt dem til dem selv. Faderen tillod¹³⁾ ikke, at de overlod ham til hans Skjæbne. Det er at frygte¹⁴⁾, at de ere blevne overladte til deres Skjæbne. Kun en fuldmoden Mand¹⁵⁾ er stærk (fort) nok, til at¹⁶⁾ man kan overlade ham til ham selv.

7. Det er Skade¹³⁾, at hun har ladet sig fange af de smigrende Ord. Det (il) var umuligt¹⁷⁾, at han lod sig fange deraf (se Nr. 65). Dersom hun siger Eder nogle smigrende Ord, og I lade Eder fange deraf. Hvorledes er det muligt¹⁸⁾, at din Broder har ladet sig fange deraf? Din Fader selv var meget nær ved¹⁹⁾ at lade sig fange deraf.

1) je suis désolé. 2) singulier. 3) veiller à ce que. 4) peu s'en fallut que . . . 5) bien aise. 6) répondre. 7) la seule fois. 8) il importe. 9) faux. 10) se Nr. 124, 4. 11) un avis. 12) c'est dommage. 13) permettre. 14) il est à craindre. 15) il n'y a qu'un homme fait qui . . . 16) pour que. 17) impossible. 18) comment se peut-il. 19) il tint à très peu de chose que . . . ne.

Præpositionerne de og à.

Præp. de som Forholdsord mellem Verbum og Substantiv.

Nr. 126.

De betegner Maalet, paa Spørgsmaalet: hvor meget? — Or. § 181. 182.

1. Il a élevé sa maison d'un étage.
2. L'accusé avança d'un pas. — Le baromètre a baissé de trois centimètres.
3. L'enfant s'éloigna de dix pas du tas de foin.
4. Il faut ajourner l'affaire de quelques années.
5. Cet échec a réduit sa fortune du quart.
6. Un détachement de cavalerie précédait le cortège de vingt pas. — (Il l'avait précédée de deux mois au tombeau. — On ne doit pas construire sa maison d'un pied plus avant que celle de son voisin. R. ^{15/10} 68 p. 910.)

1. Hvormegét har han gjort sit Hus højere? Hvormange Etager vil Du gjøre dit højere? Han gjorde Sphædet¹⁾ to Tommer længere²⁾. Han vil gjøre det to Fod kortere³⁾. Man gjorde Rødet⁴⁾ to Timer længere⁵⁾. Han gjorde Rejsen⁶⁾ nogle Uger⁷⁾ kortere⁸⁾. 2. Den Anklagede gaar to Skridt frem. Han gif et Skridt tilbage⁹⁾. — Hvormange Centimetrer var Barometret gaaet ned? 3. Høbunken, fra hvilken Barnet havde fjernet sig fem Skridt. Hun nærmede¹⁰⁾ sig den tre Skridt. 4. Det vilde være nødvendigt at udsætte Sagen to eller tre Maanedes. Han har fremskyndet¹¹⁾ sin Rejse to Uger. Mit Uhr¹²⁾ gaar to Minuter for sagte¹³⁾. Have dine Anstrengelser¹⁴⁾ standset¹⁵⁾ Stjæbnens¹⁶⁾ Gang¹⁷⁾ en Time? 5. Hans Formue, som dette Uheld havde gjort en Fjerdedel mindre. Han havde gjort Tjenestepigens¹⁸⁾ Løn¹⁹⁾ en Trediedel større²⁰⁾. Krigen har gjort Frankrig to Provindsfæ²¹⁾ mindre²²⁾. Han var bleven ti Aar ældre²³⁾. 6. Hvormange Skridt foran Toget drog Rytersafdelingen? Han drog to Dagsrejser²⁴⁾ foran Kongen.

¹⁾ la lance. ²⁾ gjøre længere, allonger. ³⁾ gi. kortere, raccourcir. ⁴⁾ la séance. ⁵⁾ prolonger. ⁶⁾ le voyage. ⁷⁾ la semaine. ⁸⁾ abrégé. ⁹⁾ reculer. ¹⁰⁾ s'approcher de qc (se Nr. 64). ¹¹⁾ avancer. ¹²⁾ la montre. ¹³⁾ être en retard eller retarder. ¹⁴⁾ un effort. ¹⁵⁾ arrêter. ¹⁶⁾ le destin. ¹⁷⁾ la marche. ¹⁸⁾ la servante. ¹⁹⁾ les gages. ²⁰⁾ augmenter. ²¹⁾ la province. ²²⁾ amoindrir. ²³⁾ vieillir (sammenfattedes med avoir). ²⁴⁾ la journée.

Nr. 127.

Et Substantiv med de som adverbialt Tillæg. — Or. § 184.

1. Il récita les vers d'une voix mal assurée.
2. Nous mangeâmes tous les trois de bon appétit.
3. Il parla d'un ton de belle humeur.
4. Ce n'est pas de la mort d'un brave que ce misérable doit mourir.
5. Ils marchaient de grande hâte.
6. L'empereur se rendit de sa personne à l'hôtel de ville. — Il loue tout de parti pris. — C'est là son rôle, à lui, et il le joue de son mieux.

1. Bersene bleve fremsagte med en usikker Stemme. Den Stemme, hvormed Bersene bleve fremsagte. 2. Jeg tvivler ikke om, at I have spist begge To med god Appetit. Da har handlet¹⁾ med velberaad Hu²⁾. Jeg veed det for vist³⁾. 3. De talte i en fornøjet Tone. Jeg vil sige ham det mundtlig⁴⁾. Byen blev tagen med Storm⁵⁾. 4. Hvilken Død bør denne Ussling dø? Børnene fød⁶⁾ en dyb⁷⁾ Søvn⁸⁾. De leve et lykkeligt Liv. 5. Uagtet vi gaa i stor Hast. Han elsker lidensfabelig⁹⁾ [de] historiske¹⁰⁾ Forfælinger¹¹⁾. Kongen valgte Italienerne fremfor¹²⁾ Franskmændene. 6. Kejseren og Keiserinden havde personlig begivet sig til Raadhuset. Jeg begav mig personlig derhen. Lader os begive os personlig derhen! — Lader os ikke rose Alt uden Undersøgelse! Smigrerne¹³⁾ rose Alt ubeset. — Det er deres Rolle, og de spille den saa godt de kunne. I have spillet Eders Rolle saa godt I kunde.

Nr. 128.

Verber med de foran deres Gjenstand. — Or. § 185.

1. Usons de notre autorité! (Il en a mal usé avec moi, han har behandlet mig slet.)
2. Il abuse de son autorité de maire.
3. Il venait jouir du clair de lune.
4. Le lieutenant venait de changer de garnison.
5. Le cheval redoubla de vitesse.

¹⁾ agir. ²⁾ de dessein prémédité. ³⁾ de science certaine. ⁴⁾ de vive voix. ⁵⁾ d'assaut. ⁶⁾ dormir. ⁷⁾ profond. ⁸⁾ le sommeil. ⁹⁾ de passion. ¹⁰⁾ historique. ¹¹⁾ la recherche. ¹²⁾ de préférence à. ¹³⁾ flatteur.

6. Hériter de quelqu'un. — Hériter de quelque chose.

7. Il joue à merveille du violon et du piano.

1. Han brugte sin Myndighed. Brug din Myndighed! — (At opføre sig mod En. Behandl dem vel!) 2. Borgmesteren bruger sin Myndighed. Myndigheden, som han har misbrugt. Lader os bruge vor Myndighed, og lader os ikke misbruge den! Hvilken Myndighed har jeg misbrugt? 3. Jeg kommer for at nyde Maaneffinet. Jeg har nu nydt det to Timer¹⁾. Han gøttede sig over²⁾ min Forvirring³⁾. Min Fader nyder en kraftig⁴⁾ Alberdom⁵⁾. 4. Han har nylig stiftet Garnison. Jeg er bange for, at han har stiftet Garnison. Lader os bytte Garnison! Han stiftede Linned⁶⁾. Vi byttede Navn. 5. Lader os gaa dobbelt saa hurtigt! Hestene fordoblede (deres) Anstrengelser⁷⁾. 6. Han har en Tante, som han arver. Lader os stræbe⁸⁾ at arve vore Forfædres⁹⁾ Dyder¹⁰⁾, uden at arve deres Laster¹¹⁾! 7. Jeg tvivler ikke om, at De spiller udmærket Violin og Pianoforte.

Nr. 129.

Forfjællig Styrelse til forfjællig Bemærkelse. — Gr. § 185.

1. Il a usé son habit aux coudes. — La guerre use bien vite les hommes.

2. L'écolier abusait son maître.

3. Jouer aux cartes. Jouer au billard.

1. Hans Frakke var bleven slidt paa Albuerne. Disse Mænd, som Krigen har opslidt meget hurtig. Klingen¹²⁾ slider Steden¹³⁾. 2. Jeg var bange for, at Skolebregene bedrog deres Lærer. Du bedrog Dig. I have bedraget Eder. Han var bleven bebragen. Désabuser, at bringe ud af Bildfarelsen. Lader os bringe os ud af Bildfarelsen! Bring Dig ud af Bildfarelsen!. 3. Han holder af¹⁴⁾ at spille Billard. Jeg spiller ikke Kort; jeg spiller heller ikke Billard. Hvad spiller De da?

Nr. 130 a.

De foran en Infinitiv, der staar som Objekt eller som Prædicatsord. — Gr. § 187.

1. Orso essaya de se lever. — Elle négligeait de leur donner de ses nouvelles. — Je tiens à honneur d'être de vos amis.

¹⁾ oversat: jeg nyder det siden to Timer. ²⁾ oversat: han nød. ³⁾ le trouble. ⁴⁾ oversat: grøn (vert). ⁵⁾ la vieillesse. ⁶⁾ le linge. ⁷⁾ un effort. ⁸⁾ tâcher de. ⁹⁾ les ancêtres. ¹⁰⁾ la vertu. ¹¹⁾ le vice. ¹²⁾ la lame. ¹³⁾ le fourreau. ¹⁴⁾ aimer à.

2. Elle craignait de faire mal au blessé.

3. On défendit aux enfants d'entrer à l'écurie.

4. Il ordonna à son valet de le suivre.

5. Monsieur le préfet! votre devoir est de rechercher la vérité.

1. Hun prøver at rejse sig. Lader os forsøge at rejse os! Prøv ikke at rejse Dig! — Jeg havde forsømt at lade ham høre fra mig. Forsøm ikke at lade mig høre fra Dem! — Jeg har altid sat en Værelse i at være blandt Deres Venner. 2. Vær ikke bange for at gøre den Saarede Fortræd! 3. Man har forbudt dem at gaa ind i Stalden. Man vil ikke tillade¹⁾ dem at gaa derind. Han har lovet²⁾ at vise dem Stalden. 4. Han havde befaleet Tjeneren at følge Bognens³⁾ Spor⁴⁾. Han sagde ham, at (han skulde) følge Bognen. Han skrev til sin Broder, at (han skulde) komme den næste Dag⁵⁾. Hun forbød dem at komme. Befal ham at tie⁶⁾! Han befalede mig at tie. 5. Amtmandens Pligt, sagde hun, er at efterspore Sandheden. Er Deres Pligt ikke at efterspore den?

Nr. 130 b.

Undtagelser fra Nr. 130 a. — Gr. § 187.

1. Nogle Verber (croire, savoir, désirer, daigner, vouloir og andre af lignende Betydning) bruges uden Præposition foran deres Objektsinfinitiv.

2. Nogle Verber (som betyde at stræbe efter Noget) sætte à foran deres Objektsinfinitiv: aimer à, apprendre à, demander à o. l.

1. Han tror, at han er ufejlbar⁷⁾. Han tror, at han har Ret⁸⁾. — Han forstaaer at læse og at skrive. De forstode hverken at læse eller at skrive. Han forstaaer at behage. Lader os forstaa at behage! — Han ønsker at være ene. — Hav den Gudhed at modtage⁹⁾ mit Tilbud¹⁰⁾! Vær saa god at høre mit Forslag¹¹⁾! Han værdigede ikke at høre mit Forslag. — Je voudrais être riche. Jeg vilde ønske, at jeg forstod at behage. Jeg vilde ønske, at jeg havde været der (là).

2. Jeg kunde nok lide¹²⁾ at tilbringe¹³⁾ en fjorten Dags Tid¹⁴⁾ her. Jeg vil saa gjerne tro Dig¹⁵⁾ uskyldig¹⁶⁾. — Han

¹⁾ permettre ²⁾ promettre. ³⁾ la voiture. ⁴⁾ la trace. ⁵⁾ le lendemain. ⁶⁾ se taire. ⁷⁾ oversat: han tror at være ufejlbar (infaillible). ⁸⁾ avoir raison. ⁹⁾ accepter. ¹⁰⁾ une offre. ¹¹⁾ la proposition. ¹²⁾ oversat: jeg vilde elske. ¹³⁾ passer. ¹⁴⁾ une quinzaine de jours. ¹⁵⁾ oversat: jeg elsker at tro Dig. ¹⁶⁾ innocent.

lærer at læse. Jeg skal lære ham at læse. — Hun forlangte at efterse¹⁾ Brevstassen²⁾.

Nr. 131.

Infinitiv som forklarende Tantesubjekt til et forudgaaende Skinsubjekt (il, som bruges foran et Prædikatobjekt; eller eo, som bruges foran et Prædikatobjekt, Infinitiv og Adverbium), f. Ex.: Il est glorieux de mourir pour la patrie. — Gr. § 188.

(Ordsforraad se under Nr. 25).

1. Det er rigtigt³⁾ at betro ham BARNET. Jeg tvivler ikke om, at det er rigtigt at betro ham det. Det vilde være en Dumhed⁴⁾ ikke at betro ham det. Det er sørgeligt⁵⁾ at være ene. 2. Det er menneftjærligt⁶⁾ at række den Faderløse Haanden. Det sømmer sig en god Slægting⁷⁾ at hjælpe⁸⁾ sin trængende⁹⁾ Familie. Det anstaar en god Søn at hædre¹⁰⁾ sin Faders Minde¹¹⁾. 3. Det er en Fornøjelse at give dette Barn et Væb; men det er for meget¹²⁾ at give det ti [veraf]. 4. Det var min Bane at bringe ham Brevene. 5. Det vilde være forgjæves¹³⁾ at paalægge dem Tavshed. C'est une folie rien que d'y songer, alene at tænke derpaa er en Daarftab. Blot at forsøge¹⁴⁾ det vilde være en Daarftab.

Nr. 132.

Que foran et Substantiv og foran en Infinitiv, der staa som forklarende Tantesubjekt til et forudgaaende Skinsubjekt. — Gr. § 189.

1. La guerre est une chose horrible. La mort du guerrier est belle.
2. Votre sœur était une aimable personne.
3. Ce charlatan est peut-être un espion.
4. Qui s'excuse s'accuse.
5. Qui donne aux pauvres prête à Dieu.
6. Rappeler sa naissance à la duchesse, ce n'est pas la flatter.

omsættes:

1. Krigen er en stræffelig Ting, c'est une chose horrible que la guerre. Hvad er Krigen for Noget, qu'est-ce que la guerre? Er Krigen ikke en stræffelig Ting? En Krigers Død er dog (pourtant) en søn Død.

¹⁾ examiner. ²⁾ le portefeuille. ³⁾ juste. ⁴⁾ la bêtise. ⁵⁾ triste. ⁶⁾ charitable. ⁷⁾ il est d'un bon parent. ⁸⁾ assister q. ⁹⁾ indigent. ¹⁰⁾ honorer; h. suumt. ¹¹⁾ la mémoire. ¹²⁾ trop. ¹³⁾ inutile. ¹⁴⁾ essayer.

2. Deres Søster var en elskværdig Person. Deres Faders Liv var et sjønt Liv. Hvad er Livet? Han spørger mig hvad Livet er. Livet er en søn Ting. 3. Denne Markstriger er maaste en Espion. Stulde denne Markstriger ikke være en Espion? Hvad er en Markstriger? 4. At undskyldte sig er at anklage sig, c'est s'accuser que de s'excuser. At smigre¹⁾ sine Venner er at forraade²⁾ dem. At være tilfreds med det, som man har, er at være rig. Ikke at gaa frem³⁾ er at gaa tilbage⁴⁾. 5. At give til de Fattige er at laane til Vorherre. 6. At minde Hertugininden om hendes Fødsel er ikke at smigre hende.

Nr. 133.

(Ordsforraad se under Nr. 25).

1. At betro Brændehuggeren BARNET vilde være at handle ubesindigt, ce serait agir étourdiment que de confier l'enfant au bûcheron. At betro ham BARNET vilde efter min Mening⁵⁾ være at handle klogt⁶⁾. 2. At række den Forældreløse en hjælpsom Haand er at øve Menneftjærlighed⁷⁾. 3. At give et sygt⁸⁾ Barn Væb vilde være at handle med en utilgivelig⁹⁾ Letsindighed¹⁰⁾. 4. At bringe Dronningen Brevet vilde være at handle mod Kongens Befalinger¹¹⁾. 5. At ville paalægge Børnene Tavshed er at forsøge det Umulige¹²⁾.

Nr. 134.

Forfortet Udtryksmaade. Infinitiv med Præposition.

1. Vous auriez bien fait de réfléchir avant de parler.
2. Je plains vos parents d'avoir pour fils un pareil vaurien. — Vous m'obligeriez de vous taire. — Tu as eu tort de frapper cet imbécile.
3. On est excusable de s'impatienter à la fin. — Tu serais bien mal venu de te mêler de nos affaires.
4. Je vous défie de toucher ce cœur de pierre, j'en suis sûr, om De kan røre dette Stenhjerte.
5. L'enfant le recouvrit de manière à lui laisser un peu d'air pour respirer.
6. Colomba serrait la petite à l'étouffer.

¹⁾ flatter. ²⁾ trahir. ³⁾ avancer. ⁴⁾ rétrograder. ⁵⁾ selon moi. ⁶⁾ avec prudence. ⁷⁾ faire acte d'humanité. ⁸⁾ malade. ⁹⁾ impardonnable. ¹⁰⁾ la légèreté. ¹¹⁾ aller contre les ordres du roi. ¹²⁾ tenter l'impossible.

7. Ils arrêterent d'un commun accord la conduite à tenir.
8. De kappes om at kjærtegne Barnet, ils caressent l'enfant à qui mieux mieux, eller: c'est à qui caressera l'enfant, eller: ils caressent l'enfant à l'envi l'un de l'autre.

1. Du vil gjøre vel i at tenke Dig om, før Du svarer. Har jeg ikke gjort vel i ikke at svare, før jeg havde betænkt mig? — Jeg vil Intet sige, med mindre¹⁾ jeg bliver spurgt²⁾. — Lader os betænke os, før vi tage en Bestemmelse³⁾.
2. Han beklagede mine Forældre, at de havde en saadan Dagdriver til Søn. Jeg beklager Dig, at Du er en saadan Dagdriver. — De vil gjøre mig en Tjeneste, hvis De vil tie. De vilde gjøre mig en Tjeneste, hvis De vilde gaa Deres Vej (s'en aller). Obligeance, Forekommenhed. — Vi hade gjort Uret i at slaa dette Fjog. De vilde have gjort Uret, hvis De havde slaaet ham. Har jeg haft Uret i at erklære hans Ord for Usandhed⁴⁾? — De talte⁵⁾ mig, fordi jeg havde⁶⁾ skaanet⁷⁾ dem. 3. Det er undskyldeligt af Dig, at Du tilsidst har tabt Taalmodigheden. Er det ikke tilgiveligt af mig, at jeg tilsidst er bleven utaalmodig? Det er meget elskværdigt⁸⁾ af Dem, at De kommer at besøge⁹⁾ mig. — Det vilde blive taget mig meget ilde op, om jeg befattede mig med deres Sager. Det vil blive taget ham meget ilde op, at han besatter sig dermed. 4. Désier, at udfordre. Le désir, Udfordringen. Jeg vil nok se, om Du kan det, je t'en désire. Bonden sagde til sin Søn: jeg vil nok se, om Du kan løfte denne Sten¹⁰⁾. Kongen sagde til Dronningen: jeg vil nok se, om De kan tie. Du sagde til mig, at Du nok vilde se, om jeg turde slaa din Broder. Jeg vil nok se, om Du tør nægte Sandheden af mine Ord⁴⁾. (S samme Betydn.: Je vous mets au désir de toucher ce cœur o. s. v.) 5. Vi dækkede Dig til saaledes at vi lobe Dig (have) en Smule Lust til at aande. Du blev dækket til saaledes at Du kunde aande. 6. Hun har trykket den lille (Pige), saa hun har været nær ved at kvæle hende. Du trykker mig, som Du skulde kvæle mig. 7. Lader os vedtage i Fællesskab den Udsærd vi skulle iagttage. De have nylig aftalt de Forholdsregler¹¹⁾, som

¹⁾ à moins de. ²⁾ interroger. ³⁾ se décider. ⁴⁾ se Nr. 101, 4. ⁵⁾ remercier. ⁶⁾ oversæt: for (de) at have. ⁷⁾ ménager. ⁸⁾ aimable. ⁹⁾ voir. ¹⁰⁾ oversæt: Bonden udfordrede sin Søn til (de) at løfte (lever) Stenen. ¹¹⁾ la mesure.

skulle tages. Han viste¹⁾ dem den Vej²⁾ de skulde følge. Heren³⁾ aabenbarede⁴⁾ Kongen de Ting, som skulde komme. 8. De kappedes om at kjærtegne Børnene. De sreg (crier) omkaps.

Præpositionen à som Forholdsord mellem Verbum og Substantiv.

• Nr. 135.

(Kjendtegn, Betingelse, Maade. — Gr. § 200.)

1. Reconnaître quelqu'un à la voix, à la démarche.
2. At laane af En, emprunter à quelqu'un. At laane til En, prêter à q. Til fem Procent, à cinq pour cent. — Vendre à quinze sous la livre. — Acheter quelque chose à (af) quelqu'un.
3. Voyager à petites journées. — Faire la révérence à la paysanne. — Aller à pied. — Sortir à cheval. — Marcher à reculons.

1. Derfom han havde talt, vilde jeg have kjendt ham paa Stemmen. Denne Stemme, paa hvilken jeg vilde have kjendt ham blandt⁵⁾ Tusinde. Hvorpaa har Du kjendt hende? Jeg har kjendt hende paa hendes Gang. 2. Han havde laant en Sum Penge⁶⁾. Denne Sum, som han havde laant af sin Broder til fem Procent, har han laant⁷⁾ til fire Procent til sin Fætter. Om ogsaa Urtekammeren⁸⁾ solgte Sukkeret⁹⁾ til ti Sous Pundet, vilde jeg intet [deraf] kjøbe af ham. Dette Spil spiller man Fire¹⁰⁾. De to Hære have kjæmpet¹¹⁾ paa lige Vilkaar¹²⁾. 3. Om vi endog saa havde rejst i store Dagsrejser, vilde vi ikke være ankomne i (rette) Tid¹³⁾. Den lille Pige nejebe paa Bondemaner. Jeg vil gaa tilfods. Han red ud af Byen. Krebsene¹⁴⁾ gaa baglænds. Han talte aabenhjertig¹⁵⁾ til dem.

Ann. Præp. à om Afstanden (Gr. § 182). La porte s'ouvre à huit pieds du sol. Elle s'arrêta à un demi-mille du village. Le chien se mit à courir, tantôt d'un côté, tantôt de l'autre, toujours à cinquante pas de sa maîtresse. — Ce grand eslanqué (opløbne Knægt) qui courait à dix pas devant la voiture (R. 1/2 69 p. 246). Le Ngami (Søen N. i Afrika) est à deux mille cinq cents pieds au-

¹⁾ indiquer. ²⁾ la route. ³⁾ la sorcière. ⁴⁾ révéler. ⁵⁾ entre. ⁶⁾ une somme d'argent. ⁷⁾ oversæt: han har laant den. ⁸⁾ épicier. ⁹⁾ le sucre. ¹⁰⁾ oversæt: dette Spil (le jeu), man spiller det Fire. ¹¹⁾ combattre. ¹²⁾ à chances égales. ¹³⁾ à temps. ¹⁴⁾ une écrevisse. ¹⁵⁾ à cœur ouvert.

dessus du niveau de la mer (R. $\frac{1}{4}$ 66 p. 717). (Se trouvant d'un bon nombre de mètres au-dessous de la fenêtre. R. $\frac{1}{5}$ 67 p. 9.) Le digne homme avait soulevé son bonnet de nuit à trois pouces de sa tête (R. $\frac{15}{11}$ 68 p. 388). Le cortège était précédé à vingt pas d'un détachement de cavalerie (précéder i Væstiv med à; fig. Nr. 126, e).

Nr. 136.

Verber med à foran deres Gjenstand. — Gr. § 201.

1. La guerre nuit au commerce et à l'agriculture.
2. La paix remédie aux maux de la guerre.
3. Louis XIII succéda à Henri IV, mais ne lui ressembloit guère.
4. Il faut obéir à la voix de la raison. — Les apprentis n'eurent garde de désobéir à leurs maîtres.

1. Krigen har skadet Handelens og Agerbrugets Interesser¹⁾. Har Krigen ikke skadet Agerbruget? 2. Krigen har rigtignok skadet (oversæt: har skadet, det er sandt) Handelen og Agerdyrkningen, men Freden vil afhjælpe Krigens Under²⁾. Freden har allerede tilbøiel³⁾ afhjølpet dem (se Nr. 65). De Under, som Freden endnu ikke har afhjølpet. 3. Hvem fulgte paa Ludvig XIII, og paa hvem fulgte Henrik IV? Lignede denne sin Forgænger⁴⁾? 4. Lader os adlyde Fornuftens Stemme, og lader os ikke adlyde Eidenstabsens⁵⁾! — Vi toge os vel i Agt for at være dem uhydige. Væredrengen tog sig vel vare for at være uhydlig mod sin Mester.

Nr. 137.

Verber med forskjellig Bemærkelse til forskjellig Styrelse. — Gr. § 202.

1. Les paysans manquaient d'armes. — Il manqua à sa promesse (svigtebe). — Le chasseur a manqué le lièvre. Il a manqué l'heure du dîner. — Le patron manqua tomber à la renverse; eller: le p. manqua de tomber.
2. La chambre servait au colonel de salon et de salle à manger. — Ce domestique sert le colonel depuis quinze ans.
3. Les manières du comte imposaient aux enfants, Grevens Væsen indgjød B. Værefrygt. — Le traître en imposait au comte, Forræderen førte Gr. bag Lyset. — Le gouvernement a imposé (beskattet) les habitants de cette contrée.
4. Ce projet a convenu au roi. — Convenir de sa faute. — Ils sont convenus de vivre ensemble.

¹⁾ les intérêts. ²⁾ le mal. ³⁾ en partie. ⁴⁾ le prédécesseur. ⁵⁾ la passion.

1. Manglebe Bønderne Vaaben? Hvad manglebe de? Hvorfor manglebe de dem? — Hvorfor har De svigtet Deres Løfte? Jeg har ikke svigtet det. — Jeg beklager¹⁾, at Vægeren har skudt fejl af Haren; han selv beklager at være kommen for sild til Middag. — Har Skipperen ikke været nær ved at falde baglænds over? 2. Obersten, hvem Værelset tjente til Dagligtue og til Spisefal. Til hvad tjente Værelset Obersten? Han havde ikke (nogen) særegen²⁾ Spisefal; Dagligtuen tjente ham dertil³⁾. Hvem tjente Værelset til Spisestue? — Hvorlænge havde han tjent Obersten? 3. Grevnen, hvis Væsen imponerede Børnene. Hans Væsen havde imponeret dem. — Jeg var bange for, at han skulde føre ham bag Lyset. Jeg tvivlede ikke om, at det var en Bedrager⁴⁾. Har han ført ham bag Lyset? Han har narret sig selv. — Beboerne af denne Egn vare blevne beskattede af⁵⁾ Regeringen. De have nægtet⁶⁾ at betale⁷⁾ Skatten⁸⁾. 4. Jeg tvivler om, at denne Plan behager ham. Det havde behaget ham at antage⁹⁾ min Plan. — Det var sjældent, at De vedgif Deres Fejl. — Min Broder og jeg vare blevne enige om at leve sammen; men denne Overenskomst¹⁰⁾ havde (kun) været¹¹⁾ kort (peu).

Nr. 138.

Et Ord paa een Gang Objekt for voir, entendre, ouïr, faire, laisser og tillige Subjekt for en paafølgende Infinitiv, som har et Objekt, f. Ex.: On n'en sait que ce que le consul anglais a ouï dire aux indigènes, har hørt de Indfødte sige (R. $\frac{15}{1}$ 68, 224). — Gr. § 204.

1. Ma mère a versé bien des larmes.
2. Le duc a plus d'une fois raconté cette anecdote.
3. Le chien apporta le mouchoir. — La malade prit une potion calmante.
4. Personne ne voyait ses lettres.

1. Jeg har set min Moder sælde mange Taarer. De Taarer, som jeg har set hende sælde. Disse Taarer, hvem har Du set sælde dem? Jeg har set min Moder sælde dem. 2. Vi have mer end een Gang hørt Hertugen fortælle denne Anekdotte. En Anekdotte, som vi have hørt ham fortælle. Jeg har ikke hørt ham fortælle den. — Hvem havde hørt dem

¹⁾ regretter. ²⁾ particulier. ³⁾ Se Nr. 64. ⁴⁾ imposteur. ⁵⁾ par. ⁶⁾ refuser. ⁷⁾ payer. ⁸⁾ un impôt. ⁹⁾ adopter. ¹⁰⁾ la convention. ¹¹⁾ durer.

fige det? Hvad har han hørt dem sige? 3. Han lod Hunden apportere Lommestørklædet. Hunden, hvilken han lod apportere det. Jeg beder Dem om at lade Hunden apportere det. Hun ønsker¹⁾, at De lader den apportere Lommestørklædet. — Hun anbefalede²⁾ dem at lade den syge (Kone) tage en beroligende Mixture. 4. Hun lod³⁾ sin Fader se Brevet. Han lod Ingen se sine Breve. Hvorfor lod han Ingen se dem?

Nr. 139.

1. Mon frère fait tout ce que vous voulez.
2. Le colonel partage ses inquiétudes.
3. Son compagnon observait que le ciel était couvert.
4. Jusqu'à quarante ans, il ne fit rien de considérable.
- (5. Il renonça à ses projets.)

1. De faar min Broder til at gjøre⁴⁾ alt hvad De vil. Min Broder, hvem De har faaet til at gjøre det. Hvad har jeg da (done) faaet ham til at gjøre? 2. Hun fik Obersten og hans Datter til at dele sine Betyrninger. Disse Betyrninger, som hun fik dem til at dele. 3. Han gjorde sin Ledsager opmærksom paa⁵⁾, at Himlen var overtrukket. Han havde gjort hende opmærksom derpaa. Hvad havde han gjort hende opmærksom paa? 4. Indtil han var fyrretyve Aar, saae man ham intet Betydeligt udrette. (5. Man vil se ham opgibe sine Planer.)

Nr. 140.

En Infinitiv med a isledetfor en hel Sætning, f. Gr.: a tout prendre, une bataille n'est pas une chose si terrible. — Gr. § 205.

Il a fait à lui seul toute la besogne.

Sa vie est une chaîne de folies.

1. Entendons-le parler! 2. Voyons son air important! 3. Nous n'en jugerons que sur les apparences. 4. Nous y regarderons de plus près. 5. Comptons de ce moment! 6. Disons vrai! 7. Je ne vous en mentirai pas. 8. Nous n'en douterons pas.

1. Naar man hører ham tale, skulde man sige, at han alene har gjort alt Arbejdet, à l'entendre parler, on dirait qu'il a fait à lui seul toute la besogne (eller kortere: à l'entendre, il a fait à lui seul toute la besogne). — Blot jeg saae ham (rien qu'à le voir), fatte⁶⁾ jeg Alt. 2. Naar man

¹⁾ désirer. ²⁾ recommander. ³⁾ lade i Betydning foranledige: faire; i Betydning tillade: laisser. ⁴⁾ overfæt: De lader min Br. gjøre. ⁵⁾ overfæt: lod sin L. bemærke. ⁶⁾ comprendre.

ser din vigtige Mine, skulde man sige, at Du alene har gjort hele Arbejdet. 3. Naar man kun skal dømme (berom) efter Skindet, er hans Liv en Kjæde af Nydelse¹⁾. 4. Naar man ser nærmere til, har hans Liv været en Kjæde af Gjenvordigheder²⁾. 5. Fra dette Øjeblik at regne var hans Liv en Kjæde af Galskaber. Fra dette Øjeblik af var det ham, som gjorde alt Arbejdet. 6. Sandt at sige er det mig, som alene har gjort alt Arbejdet. 7. Han har løjet. Deres Liv, at jeg ikke skal lyve for Dem, er en Kjæde af Galskaber. — Skal man tro³⁾ Deres Brødre, er det dem, som gjøre alt Arbejdet. 8. Der er ingen Tvivl om, at Grevens Liv har været en Kjæde af Gjenvordigheder.

Nr. 141.

Uden Præposition i Franst — med Præposition i Danst. — Gr. § 208.

1. Le colonel et le capitaine parlaient guerre et chasse.
2. Le cheval a sauté la haie. — L'enfant traversa la prairie en courant.
3. Le navire avait longé la côte.
4. L'autel était surmonté d'une colonne de vingt pieds. — Le lièvre était flanqué de quatre perdreaux.
5. Celui qui descend le cours d'un fleuve finit toujours par arriver malgré ses fausses manœuvres.

1. Jeg tvivlede ikke om, at de talte om Krig og Sagt. Efterat Grevinden havde spist til Middag, passerede hun om Kunst og Musik⁴⁾. Ifledetfor⁵⁾ at snakke om Bal og Musik gave⁶⁾ de unge Piger sig til at tale om Politit⁷⁾. 2. Han frygtede, at Hesten skulde springe over Gærden. Efterat Hesten var sprunget over Gærden, løb den over Engen. Drengen sprang over Muren⁸⁾. Var Hesten ikke sprunget over Grøften⁹⁾? Hannibal¹⁰⁾ gik over¹¹⁾ Alperne¹²⁾. 3. Hun ønskede, at Skibet skulde sejle langs Kysterne. Lyden var gaaet langs Muren. Han løb langs Muren. Bekken¹³⁾ løber langs Havens Mur. 4. En Søjle paa 20 Fod staar oven paa Alteret. Hvad staar oven paa Alteret? Oven paa

¹⁾ la jouissance. ²⁾ une adversité. ³⁾ Se Nr. 105, 2. ⁴⁾ overfæt: Gr., efter at have spist til M. (diner), passerede (causer) Kunst (art) og Musik (musique). ⁵⁾ au lieu de. ⁶⁾ se Nr. 107, 1. ⁷⁾ politique. ⁸⁾ le mur. ⁹⁾ le fossé. ¹⁰⁾ Annibal. ¹¹⁾ franchir qc. ¹²⁾ les Alpes. ¹³⁾ le ruisseau.

Taarnet¹⁾ stod et Spir²⁾. Oven paa Søjlen var der en Kugle³⁾. — De fire unge Agerhøns, som laa ved Harens Sider. Fem Høstakke⁴⁾ stode uden om Avlsgaarden⁵⁾. Jeg nægter ikke, at de, som sejle ned ad en Flod, tilsidst naa Maalet uagtet deres forferte Mandsbrer. Han løb ned ad Trappen⁶⁾ i Firspring (quatre à quatre). Han gif op ad⁷⁾ Stien⁸⁾. Han gif tilsidst ned ad Vassen⁹⁾. Lader os sejle ned ad Aaen¹⁰⁾!

Nr. 142.

Apposition i Fransk — i Dansk til, som el. en Sætning. — Gr. § 209.

1. Il fut couronné roi. — L'avocat s'improvisa général.
2. L'évêque se porta pacificateur dans la querelle.
3. Il trouva son frère tout autre qu'il ne l'avait vu jusque-là.
4. On le disait aussi bon ami que dangereux ennemi.
5. Partis pour être évêques, nous sommes revenus meuniers (Proverbe). — Je partis un des premiers.

1. Han blev salvet¹¹⁾ til Konge. Man kronede dem til Konger. Kronprinsen¹²⁾ udraabtes¹³⁾ til Konge. Min Broder blev viet¹⁴⁾ til Præst¹⁵⁾. — Sagsførerne have paa staaende Fod gjort sig til Generaler. Man gjorde ham paa staaende Fod til General. Gjør Dig paa staaende Fod til Advokat! 2. Har Biskoppen optastet sig til Fredsstifter i Striden? Han har optastet sig til Forsvarer¹⁶⁾ af Retten¹⁷⁾. Jeg stiller mig som Borgen¹⁸⁾ for hans Ærlighed¹⁹⁾. Generalen meldte²⁰⁾ sig som Fange²¹⁾. 3. Du ser mig som en ganske Anden end Du hidtil²²⁾ har kjendt mig. Du har set ham som en ganske Anden end han er. 4. Denne Mand, om hvem I sige, at han er en ligesaa god Ven som en farlig Fjende. Man siger, at han er for ung til (pour) at gifte²³⁾ sig. Jeg indestaar²⁴⁾ Dem for, at hun er en god Kysterste²⁵⁾. 5. Han drog ud som Bisp. Han kom tilbage som Møller. Man havde gjort ham til Bisp. Fra Bisp gjorde han sig til Møller. Han var en af de Første, der drog afsted, og han kom sidst tilbage. Hun vil komme sidst tilbage.

¹⁾ la tour. ²⁾ la flèche. ³⁾ le globe eller la sphère. ⁴⁾ la meule de foin. ⁵⁾ la ferme. ⁶⁾ un escalier. ⁷⁾ monter. ⁸⁾ le sentier. ⁹⁾ le coteau. ¹⁰⁾ la rivière. ¹¹⁾ sacrer. ¹²⁾ prince royal. ¹³⁾ proclamer. ¹⁴⁾ ordonner. ¹⁵⁾ prêtre. ¹⁶⁾ défenseur. ¹⁷⁾ le droit. ¹⁸⁾ garant. ¹⁹⁾ la sincérité. ²⁰⁾ constituer. ²¹⁾ prisonnier. ²²⁾ jusqu'ici. ²³⁾ marier. ²⁴⁾ garantir. ²⁵⁾ écuyère.

Nr. 143.

Absolut Affusativ. Ex.: Il demeura longtemps immobile, la tête appuyée sur sa main. — Gr. § 210.

Il se tenait à la porte.

1. Il avait la tête nue et les bras croisés. 2. Il avait l'épée à la main. 3. Ses yeux étaient fermés et ses bras étaient pendants. 4. Il avait le cœur gros, mais le sourire sur les lèvres.

1. Han staa ved Døren med bart Hoved og Arment overfors. 2. Staa ved Døren med Kaarden i Haanden! 3. De stode ved Døren med lukkede Øjne og hængende Arme. 4. De staa ved Døren med sorgfuldt Hjerte, men med Smil paa Læberne.

Nr. 144.

Et Substantiv med et Participium i Stedet for en Sætning. — Gr. § 211.

Exempler til Nr. 144—146.

1. Da dette var gjort, lagde han sig igjen i Solstinet. 2. Da hendes Fader havde tjent i Rytteriet, havde hun foragt for ethvert andet Vaaben. 3. Endelig, da det allerede var temmelig langt ud paa Matten, og da den sidste Flaske Bordeaux var tømt, tryffede Obersten igjen Lieutenants Haand og bød ham Godnat. 4. Da det var blevet Tid til at sove, traf de to unge Piger sig tilbage. (5. Da hun endnu var et rent Barn, pinte hun sig med at gjøre Vers. 6. Neppe var han staaet op, før den første Gjenstand, der mødte hans Øjne, var hans Fjenders Hus.)

1. Cela fait, il se recoucha au soleil. 2. Son père ayant servi dans la cavalerie, elle avait du mépris pour toute autre arme. 3. Enfin la nuit étant déjà très-avancée, et la dernière bouteille de bordeaux finie, le colonel serra de nouveau la main au lieutenant et lui souhaita le bonsoir. 4. L'heure de dormir étant arrivée, les deux jeunes filles se retirèrent. (5. Tout enfant, elle s'escrimait à faire des vers. 6. A peine levé, le premier objet qui frappa ses yeux, ce fut la maison de ses ennemis.)

7. Le repas fut fini. 8. On prit le café. 9. La jeune demoiselle se mit au piano. 10. La duchesse commença de bâiller. — Le général se trouvait encore indisposé. — Les convives prirent le parti de se retirer.

7. Da Maaltidet var endt, drak man Kaffe. 8. Da Kaffen var drukket, satte den unge Dame sig til Pianofortet. 9. Da den unge Dame havde sat sig til Pianofortet, begyndte Hertuginde at gabe. 10. Da Hertuginde havde gabet to Gange (à deux reprises), og da Generalen tilmed befandt sig ilde tilpas, valgte Gjesterne at gaa hjem.

Nr. 145.

1. Les croisés avaient pris Constantinople (Hunf.). On se partagea l'empire.
2. Le 2 août, elle entendit deux coups de feu. Le jour tombait déjà.
3. Les livres n'existaient guère alors. On savait peu de chose.
4. Le ministre travaillait beaucoup. On ne le voyait guère.
5. Dieu aidera. Le malade guérira.
6. Les récoltes faisaient défaut. Voilà les habitants réduits à la mendicité!
7. Les vivres se sont épuisés. Que leur reste-t-il à faire?
8. Il est prouvé que les grands corps attirent les petits.
9. Le roi était absent. La reine gouvernait l'état.
10. L'ennemi est aux portes. On ne délibère plus, on se dévoue.
11. Les deux gouvernements furent d'accord. Le traité de paix fut rédigé et convenu.

1. Da Constantinopel var tagen, delte Korsfarerne Riget imellem sig. 2. Den 2den August, da Dagen allerede helbede, hørte hun to Skud. 3. Da Bøger knap eksisterede dengang, vidste man (kun) Lidet. 4. Da Ministeren arbejdede meget, saae man ham ikke synderlig. — Les affaires de l'état le préoccupent beaucoup. Da Statens Anliggender meget optage hans Tanke, interesserer¹⁾ han sig ikke stort²⁾ for mine. 5. Med Guds Hjælp vil den Syge komme sig. 6. Naar Høsten slog fejl, vare de bragte til Tiggerstaven. 7. Levnetsmidlerne slap op. Da Levnetsmidlerne vare slupne op, hvad var der (saa) tilbage for ham at gjøre? Naar Levnetsmidlerne slippe op, hvad vil der (da) være tilbage for mig at gjøre? 8. Eftersom (det) er beviist, at de store Regemer tiltrække de smaa.

Med Ubelæbelse af étant.

9. Naar Kongen er fraværende, styrer Dronningen Staten. Naar jeg er fraværende, er det mine Sønder, som styre Huset. Naar de ere fraværende, hvem er det (saa), som styrer Huset? 10. Naar Fienden staar for Portene, raadslaar man ikke mere; man opofrer sig. 11. Da de to Regeringer først³⁾ vare enige, blev Fredstraktaten affattet og vedtagen.

¹⁾ s'intéresser à.   ²⁾ médiocrement.   ³⁾ une fois.

Étro de retour. Det forstaaer sig (il s'ensuit), at saasnart Kongen er kommen tilbage, vil hun slippe (abandonner) Næringens Tøjler (la rêne).

Nr. 146.

Mark Ordstilling. Touche-à-tout courut de toutes ses forces pour chercher quelqu'un qui le secourût, de manière que, l'air ayant excité le feu, il arriva auprès de la première personne ayant déjà une partie de son vêtement en flamme.

George était le plus malheureux des hommes. — Il n'avait rien appris. — Son père ne lui laissait pas de fortune. — Il n'avait pas de quoi subsister. — Ses oncles lui refusaient toute subvention. — Il fut réduit à travailler ou à mendier.

Jørgen var det uheldigste Menneske, dengang (lorsque) han, da hans Fader var død, saae sig nødt til at arbejde for at leve. — Han saae sig nødt til at tigge sit Brød, eftersom (puisque) han, da han Intet havde lært og da hans Fader ikke efterlod ham Formue, ikke havde Noget at leve af. — Det er naturligt, at Jørgen, da han Intet har at leve af og da hans Onkler negte ham al Understøttelse, er nødt til at arbejde. — Han har Intet at leve af, saa at (de manière que) han, da han ikke kan (savoir) arbejde og da hans Onkler negte ham al Understøttelse, er nødt til at tigge sit Brød fra Dør til (en) Dør. — Prendre son parti de qe., at finde sig i Noget. Han fandt sig let (facilement) deri (se Nr. 64). Stjont han, da hans Fader ikke har efterladt ham Formue og da han (selv) Intet har lært, er nødt til at leve paa Andres Bæstning (aux dépens d'autrui), finder han sig ret (assez) fornøjeligt (gaiement) deri. — Da Jørgens Broder saae sine Christensmidler udtømte, udbrød han: „Naa! man maa tage en Beslutning.“¹⁾ — Da det unge Menneske havde grundet (rêver) nogle Øjeblikke (un instant), sagde hans Husvært (le propriétaire) til ham: „Hør (attendez), Hr. Raoul! lær et Haandværk (le métier) og strøb at (lâcher de) leve af Udbyttet (le produit) af Deres Arbejde!“

¹⁾ overfæt: S. S. Broder, seende sine Christensmidler (la ressource) udtømte (épuiser): „Naa! (allons!) udbrød han (s'écria-t-il), det bør at tage en Beslutning (prendre un parti).“

Exempler paa Brugen af Præpositionerne i Almindelighed.

A. Obersten blev staaende ganste forbløffet med sit Pengestykke i Haanden. 2. Han sørger for, at de komme til at fæde bekoemt i Skyggen. 3. At gaa ind i Borgmesterboligen. 4. De spadserede i Omegnen. 5. Colomba var bleven i Byen. 6. At gjøre ondt i Hovedet. 7. Obersten forlod dem hvert Hjelsk. 8. Colomba omfavnede ham flere Gange. 9. Hun saae dem sjerne sig i Galop paa deres smaa Heste. 10. Jeg var ganste befhæftiget med at studere Korsfænst. 11. Damen med det korsfænst Hovedstøj var bleven staaende paa Gaden for at udspørge En. 12. Orso, som sad og drak Kaffe med Obersten. 13. Jeg er forbleven tre Timer i Bildmosen for at vente paa ham. 14. Han havde tilbragt hele Natten med at gnide et af sine Muleskær. 15. Nu kom Turen til den Sorte til at finde den Hvides Forslag affindige og urimelige. 16. Vi ere kun fem eller sex om at stifte Sammensvørgelse. 17. Ved Regimentet har jeg lært at spise hurtig. (18. Vejret stundede mod Storm.) 19. (Han er helt optagen af sine Rejseplaner.) Hun var fuld af smaa Opmærksomheder for sin Broder. 20. De tog jess af hans saa blide Bæsen. 21. De nødte Præsten til at tage Vejen til Skoven. 22. Det er med Rette at man sammenligner Bugten ved Ajaccio med Bugten ved Neapel. 23. Det er for at rette mig efter Horats's Forskrift, at jeg strax er gaaet løs paa Sagens Kjærne. 24. Jeg vil kun gifte mig med en Mand, som har gjort disse tre Ting. 25. Han forstaaer sig ikke paa Ebers Dueller. 26. Obersten forstod Intet af Sagen. 27. Jeg er meget dygtig i (at skyde med) Pistol. 28. Hans Dygtighed i at skyde med Bøsse. 29. Jeg havde en Regning at afgjøre. 30. Jeg har et Brev at levere Dem. 31. Den Fære, som man udsætter sig for ved at give sine Venner skarpe eller spidse Vaaben. 32. Man gjør sig ikke stor Fortrød ved at plasse paa hinanden om Natten. 33. Han er ikke Mand til at lade sin Middagsmad tage fra sig. 34. Denne Forstand (som var) saa let at rokke. 35. At gaa paa Opdagelse efter Orso. 36. Colomba trykkede hende, som hun skulde kvæle hende. 37. Det vilde være grusomt af os. 38. Det er meget flygt af Dem at tale saaledes. 39. Det varede ikke længe, inden Skildvagten kom tilsynne. 40. Jeg lagde mig; men Sønnen var sen til at komme. 41. Han var længe om at sove ind. 42. Han var ved at barbere sig foran et lille Spejl. 43. Han havde en levende Fornøjelse af at tale om Paris. 44. De morede sig med at gjøre ham bange. 45. Tyrefægteren kaster sin Hat paa Jorden og gaar Tyren i Møde. 46. De have enstemmig dømt ham til Døden. 47. Vi drak af den samme Flaske. 48. De to Gadedrenge toge Flugten alt hvad de kunde løbe. 49. Denne Knegt,

à. Le colonel, sa pièce à la main, demeura tout ébahi. 2. Il prend soin qu'elles soient commodément assises à l'ombre. 3. Entrer à la mairie. 4. Ils se promènèrent aux environs. 5. Colomba était restée à la ville. 6. Faire mal à la tête. 7. Le colonel les quittait à chaque instant. 8. Colomba l'embrassa à plusieurs reprises. 9. Elle les vit s'éloigner rapidement au galop de leurs petits ponies. 10. J'étais tout occupée à étudier le corse. 11. La dame au mezzaro s'était arrêtée dans la rue à questionner quelqu'un. 12. Orso, assis à prendre le café avec le colonel. 13. Je suis restée trois heures dans le mâquis à l'attendre. 14. Il avait passé toute la nuit à frotter un de ses mulets. 15. Ce fut le tour du noir à trouver folles et extravagantes les propositions du blanc. 16. Nous ne sommes que cinq ou six à conspirer. 17. Au régiment, j'ai appris à manger vite. (18. Le temps était à l'orage.) 19. (Il est tout à ses projets de voyage.) Elle était aux petits soins pour son frère. 20. Vous vous trompiez à son air si doux. 21. Ils obligèrent le curé à prendre le chemin du bois. 22. C'est avec raison qu'on compare le golfe d'Ajaccio à la baie de Naples. 23. C'est pour me conformer au précepte d'Horace que je me suis lancé d'abord *in medias res*. 24. Je ne me marierai qu'à un homme qui aura fait ces trois choses. 25. Il ne s'entend pas à vos duels. 26. Le colonel ne comprenait rien à l'affaire. 27. Je suis très-adroit au pistolet. 28. Son habileté au tir du fusil. 29. J'avais un compte à régler. 30. J'ai une lettre à vous remettre. 31. Le danger qu'on court à donner des armes coupantes ou perçantes à ses amis. 32. On ne se fait pas grand mal à se tirer de nuit. 33. Il n'est point homme à se laisser prendre son dîner. 34. Cette raison si facile à ébranler. 35. Aller à la recherche d'Orso. 36. Colomba la serrait à l'étouffer. 37. Cela serait cruel à nous. 38. C'est bien mal à vous de parler de la sorte. 39. La sentinelle ne tarda pas à paraître. 40. Je me couchai; mais le sommeil fut long à venir. 41. Il fut longtemps à s'endormir. 42. Il était à se raser devant un petit miroir. 43. Il avait un vif plaisir à parler de Paris. 44. Ils s'amusaient à lui faire peur. 45. Le matador jette son chapeau à terre et marche à la rencontre du taureau. 46. Ils l'ont condamné à mort à l'unanimité. 47. Nous buvions à la même bouteille. 48. Les deux polissons prirent la fuite à toutes jambes. 49. Ce vigoureux coquin, qui vaut mieux à lui seul que

som alene er mere værd end de tre Døde. 50. I risikerer Alle tilhobe kun 1200 Francs, og jeg vover min Hals. 51. Paa smarligt Gjenstyn! 52. Han tilbød endog sine Guldepaanletter, sit Svæver og sin Sabel. 53. Alle, endog Tolken, bleve ubarmhjertigt nedslæbde.

D'après. (At gaa efter En. Svilen kommer efter Arbejdet.) Det er en Tegning, som jeg har gjort efter en berøgtet Røver. 55. Hun havde drejet Nøglen i Døren to Gange om efter Røvernes Befaling. 56. Lænterne vare fabrikerede efter et nyt System.

Avec. Skonnerthen skulde affejle med Aftenluftningen. 58. Om Morgenen ved Daggry var Orso oppe, rede til at afrejse. 59. Deres lasede og lappede Klæder stod i Modsetning til deres glimrende Vaaben. 60. Man sammenlignede hans Sko med Fodsporene i Haven.

de. Røveren, som klemte ham stærkt med den ene Haand, medens han med den anden styrede sin Hest. 62. Foran Optoget bæres et stort Krucifix. 63. Svaret var understrevet af den gamle Barricini. 64. Jeg har for Nytte af hendes Dolk; jeg skjærer dermed Bladen op i en Roman. 65. Hun udbad sig af ham som en Gæst at dø for hans Haand. 66. Hun bemærkede en ung forklædt Kvinde. 67. Hunden satte med et Spring over Muren. 68. Haven var indesluttet af Mure. 69. Hun dækkede sit Ansigt med sit Pommeterklæde. 70. For hendes Medgift vilde jeg købe Skovene og Vinhaverne nedenfor os. 71. De har ikke Noget til at købe Tobak for. 72. Hendes Hud farvede sig med gennemsigtig Rosenrødt. 73. Han talte ham for den Tjeneste, som han viste ham. 74. Tak for Raadet! 75. Lut op, i Djævlens Navn! 76. Denne Ussling, som lemlæste en Hest for at hævne sig for et Dreffigen. 77. De vil blive nødt til at bære mig til Byen. 78. Hun tvang hende til at sætte sig. 79. Obersten var meget urolig for sin Datter. 80. Han skjælvde over alle sine Lemmer. 81. Liget syntes at skjælve med en krampagtig Bevægelse. 82. Han lagde sig saa lang han var. 83. Den Domsældte rejste sig i hele sin Højde. 84. De fulgte tæt efter ham. 85. Da Carl XI levede. 86. Jeg skrev Fortællingen efter Sukommelsen. 87. At indtage sit Forraad af Lust for hele Dagen. 88. Pludselig hørte man en Hests Galop. 89. Lyren indhenter Hesten. 90. For første Gang i sit Liv. 91. Brevet er dateret den 11te Juli. 92. Orso paa sin Side havde hendes Drillierer paa Sinden. 93. Miss Lydia kostede et Blif hen imod ham. 94. Barri-

les trois morts. 50. Vous ne risquez que douze cents francs à vous tous, et moi je risque mon cou. 51. A bientôt! 52. Il offrit jusqu'à ses épaulettes d'or, son fusil et son sabre. 53. Tous, jusqu'à l'interprète, furent impitoyablement massacrés.

d'après. (Marcher après quelqu'un. Le repos vient après le travail.) C'est un croquis que j'ai fait d'après un fameux bandit. 55. Elle avait fermé la porte à double tour, d'après l'ordre des bandits. 56. Les chaînes étaient fabriquées d'après un système nouveau.

avec. La goëlette devait partir avec la brise du soir. 58. Le matin avec l'aube Orso était levé, prêt à partir. 59. Leurs habits déchirés et couverts de pièces contrastaient avec leurs armes brillantes. 60. On compara ses souliers avec les empreintes de pas dans le jardin.

de. Le bandit, qui d'une main le serra fortement, tandis que de l'autre il dirigeait sa monture. 62. La procession était précédée d'un grand crucifix. 63. La réponse était signée de M. Barricini père. 64. Je fais grand usage de son stylet; j'en coupe les feuillettes d'un roman. 65. Elle lui demanda comme une faveur de périr de sa main. 66. Elle remarqua une jeune femme vêtue de noir. 67. Le chien franchit le mur d'un bond. 68. Le jardin était fermé de murs. 69. Elle se couvrit le visage de son mouchoir. 70. De sa dot j'achèterais les bois et les vignes en bas de chez nous. 71. Vous n'avez pas de quoi vous acheter du tabac. 72. Son teint se colorait d'un rose transparent. 73. Il le remercia du service qu'il lui rendait. 74. Merci du conseil! 75. Ouvrez la porte, de par le diable! (o: de la part du diable; se Nr. 67, a). 76. Ce lâche qui mutilait un cheval pour se venger d'un soufflet. 77. Vous allez être obligé de me porter à la ville. 78. Elle la força de s'asseoir. 79. Le colonel était fort inquiet de sa fille. 80. Il tremblait de tous ses membres. 81. Le cadavre parut trembler d'un mouvement convulsif. 82. Il se coucha tout de son long. 83. Le condamné se redressa de toute sa hauteur. 84. Ils le suivaient de près. 85. Du vivant de Charles XI. 86. J'écrivis le récit de mémoire. 87. Faire sa provision d'air de toute la journée. 88. Tout d'un coup on entendit le galop d'un cheval. 89. Le taureau gagne le cheval de vitesse. 90. Pour la première fois de sa vie. 91. La lettre était datée du 11 juillet. 92. Orso, de son côté, avait ses railleries sur le cœur. 93. Miss Lydia jeta un coup d'œil de son

cinierues Spadseregang er paa den modsatte Side. 95. Mateo tog atter Vejen til sit Hus. 96. Han saae til alle Sider med sin Riffert. Ud hvad Kant gif han? 97. Da Obersten mente, at det var hans Pligt som Mand at søge at berolige Kvinder, fremfattede han ogsaa sin Forklaring. 98. Maaſte vilde de ikke mere tilhøre denne Verden. 99. Frøkenen vil gjøre min Datter stor Glæde ved at slutte sig til os. 100. De vil ikke gjøre ild i at give Agt paa Deres Ord. 101. Hans (Dr. Straufs's) Meningsfæller kaldte ham et *enfant terrible*, som havde sat Alt paa Spil ved at røbe Familiens Hemmelighed. 102. Disse Tyre komme ofte meget langvejs fra. 103. Man har et Ordsprog, et Ordsprog, der efter min Mening er aldeles falst. 104. Soldaterne skryttede frem med Raabene: Kejseren leve!

Dans. I England omfavner man ikke hinanden paa Gaden. 106. I min Ungdom. 107. Gendes Broder var falden paa Trappen. 108. Hvor er De saaret? I Kroppen eller Lemmerne? — I Armen. 109. De vendte i Tavshed tilbage til deres Hus. 110. Der er vistnok (Sever) blandt disse tre, som tilhører della Rebbia. 111. Dette Udtryk „Bandit“ tages i Betydningen Landsforviist. 112. Hun talte ofte til ham i Løbet af den følgende Dag. 113. Han blev afsat fra sit Embede i de hundrede Dage. 114. To eller tre Mænd, som ved Lejlighed vilde have skudt paa kristne Menneſker. 115. Han kastede Anker i et Øjeblik, da Krydserne ikke passede paa denne Del af Kysten. 116. Vi ville om kort Tid faa et andet Bryllup. 117. Hun drat af sin Haand. 118. En Mand kom tilsyne paa Stien.

En. Alle de Slags Bildt, som vrimle paa Korsika. 120. Holder De af at skyde, saa rejs til Korsika! 121. Paa dette Sted var Jorden bedækket med hvidlig Afte. 122. Paa Havet bliver man hurtigere Ven end i Berdenslivet. 123. De skal komme til at ligge i Fængsel. 124. Han prøvede paa at rejse sig op paa Benene. 125. I 1812 forlangte han at blive udnævnt til Borgmester. 126. Den Mine, som han havde i Spidsen for sin Afdeling. 127. Jeg lugter Krudt i Luften. 128. Den gamle Mand med grønne Brillen. 129. Kvinderne i Graad. 130. Blomstrende Jasminer og Orangetræer. 131. Han lovede det i sit og i Brandolaccios Navn. 132. Han oppebiede i Tavshed Enden paa den Nerveanspændelse, som hun syntes betagen af. 133. Bruden var betagen af strækkelige Krampetræninger. 134. Vi ere overlegne i Antal, To mod En. 135. De tør ikke møde mig Ansigt til Ansigt.

côté. 94. La promenade des Barricini est du côté opposé. 95. Mateo reprit le chemin de sa maison. 96. Il regardait de tous les côtés avec sa lunette. De quel côté allait-il? 97. Croyant qu'il était de son devoir d'homme de chercher à rassurer des femmes, le colonel proposa son explication aussi. 98. Peut-être ne seraient-ils plus de ce monde. 99. Mademoiselle fera grand plaisir à ma fille de se joindre à nous. 100. Vous ne ferez pas mal de faire attention à vos paroles. 101. Ceux qui pensaient comme lui le traitaient d'enfant terrible qui avait tout compromis en révélant le secret de la maison (R 1/2 72 p. 530). 102. Ces taureaux viennent souvent de très-loin. 103. On a un proverbe, proverbe, suivant moi, de toute fausseté. 104. Les soldats s'élançèrent avec des cris de *Vive l'empereur!*

dans. En Angleterre on ne s'embrasse pas dans la rue. 106. Dans ma jeunesse. 107. Son frère était tombé dans l'escalier. 108. Où êtes-vous blessé? Dans le corps ou dans les membres? — Au bras. 109. Ils rentrèrent en silence dans leur maison. 110. Il y en a certainement un dans ces trois-là qui appartient à della Rebbia. 111. Ce terme de bandit se prend dans le sens de banni. 112. Elle lui parla souvent dans la journée suivante. 113. Il fut destitué dans les cent jours. 114. Deux ou trois hommes qui, dans l'occasion, auraient tiré sur des chrétiens. 115. Il mouilla dans un moment où les croiseurs ne surveillaient point cette partie de la côte. 116. Nous aurons dans peu un autre mariage. 117. Elle buvait dans sa main. 118. Un homme parut dans le sentier.

en. Toutes les espèces de gibier qui fourmillent en Corse. 120. Si vous aimez à tirer, allez en Corse! 121. En ce lieu la terre était couverte de cendres blanchâtres. 122. En mer on devient ami plus vite que dans le monde. 123. Vous irez coucher en prison. 124. Il essayait de se lever en pieds. 125. En 1814, il demandait à être nommé maire. 126. L'air qu'il avait en tête de son peloton. 127. Je sens de la poudre en l'air. 128. Le vieillard en lunettes vertes. 129. Les femmes en pleurs. 130. Des jasmins et des orangers en fleur. 131. Il le promit en son nom et en celui de Brandolaccio. 132. Il attendait en silence la fin de la crise nerveuse à laquelle elle semblait en proie. 133. La mariée était en proie à d'horribles convulsions. 134. Nous sommes en force, deux contre un. 135. Ils n'osent me rencontrer en face.

136. Doktor i Theologi. 137. Denne omtalte Tomaso. 138. En Lieutenants Pung, naar han er paa halv Sold, er ikke synderlig spækket. 139. Et smukt Hus af tilhugne Sten. 140. Han takkede i gode Udtryk. 141. Bygninger opførte af Granit. 142. Obersten udtrykte sig meget slet paa Italiensk. 143. Der opstod en Knurren, som snart forvandlede sig til en Storm af Bebrejdelser og Skjældsord. 144. Jeg vil oversætte Sangen paa Engelsk og lade den sætte i Musik. 145. Hun lod Billedstøtten smelte til en Klofte. 146. Matroserne gavede sig til at kneble ham. 147. I visse Familier blev Sønnen bestandig Korporal efter Faderen. 148. Bestandig stærkere og stærkere! 149. Den unge Mand berørte sin Pande til Svar paa Skipperens Teg. 150. Hun forlangte en Skilling i Betaling. 151. Jeg holder ikke af at se min Søster give sig til Stue for Pubstikum. 152. Jeg har lovet Dem at gjøre Dem en „Serenata“ paa 75 Vers. 153. I Hast. 154. En eller anden Bygning, der var under Opførelse. 155. De forstaa Dem paa Juveler. 156. Virkningen var for en stor Del tabt. 157. Omegnen om Byen, som jeg vidste var rig paa Mindesmærker fra Oldtiden og fra Middelalderen. 158. Han gav sig til at improvisere et Vers til Ære for de Nygifte. 159. Han satte det høje Knæ til Jorden. 160. Endelsen paa *accio* tages sædvanlig i en foragtelig Betydning.

Par. Han blev modtagen med Hujen og Trusler. 162. Dolken er bleven skænket en af min Moders Bedsteforældre af Kong Theodor. 163. Han var af sine Forældre bestemt til Kirken. 164. Sumpene ere nu afløste af en smuk Planteskole. 165. Han fulgtes af en lille Høndehund. 166. Med denne Flok Spejdere foran sig drog han ind i Landsbyen. 167. Det er maasse passende at forklare, hvad man skal forstaa ved dette Ord: Laarn. 168. Spydet ender i en Jernspids. 169. En spids Hue, som endte i en Slags Duff. 170. At kalde paa En ved Navn. 171. Hun greb Hesten ved Manken. 172. Amtmanden begyndte med nogle forslidte Undskyldninger. 173. Jeg begynder med at give Lømmelen et Drefigen. 174. Det var af Hærlighed til ham, at hun vilde bede Gennæmterne om Raade for ham. 175. Jeg kjeber mig, og af denne Grund tillader jeg Dem at skrive meget vidtløftigt til mig. 176. Mange Familier hade hinanden af gammel Bane. 177. Til Lykke har hun først kjendt Faren, da den alt var forbi. 178. En Rejse til Hest i Støv og Sol. 179. Vil De sende et Bud i det Vejr det er? 180. Hvor jeg beklager de stakkels Røvere i dette Uvejr! 181. En

136. Docteur en théologie. 137. Ce Tomaso en question. 138. La bourse d'un lieutenant en demi-solde n'est pas trop bien garnie. 139. Une belle maison en pierres de taille. 140. Il remercia en bons termes. 141. Des bâtiments construits en granit. 142. Le colonel s'exprimait fort mal en italien. 143. Un murmure s'éleva, qui bientôt se changea en un orage de reproches et d'injures. 144. Je traduirai la chanson en anglais et je la ferai mettre en musique. 145. Elle fit fondre la statue en cloche. 146. Les matelots se mirent en devoir de le garotter. 147. Dans certaines familles on fut caporal de père en fils. 148. Toujours de plus fort en plus fort! 149. Le jeune homme toucha son front en réponse au signe du patron. 150. Elle exigea un sou en paiement. 151. Je n'aime point à voir ma sœur se donner en spectacle au public. 152. Je vous ai promis de vous faire une *serenata* en soixante et quinze couplets. 153. En hâte. 154. Quelque bâtiment en construction. 155. Vous vous connaissez en bijoux. 156. L'effet était en grande partie perdu. 157. Les environs de la ville, que je savais riches en monuments antiques et du moyen âge. 158. Il se mit à improviser un couplet en l'honneur des nouveaux époux. 159. Il mit en terre le genou droit. 160. La terminaison en *accio* se prend d'ordinaire dans un sens de mépris.

par. Il fut accueilli par des huées et des menaces. 162. Le poignard a été donné à un des grands parents de ma mère par le roi Théodore. 163. Il était destiné par ses parents à l'Eglise. 164. Les marécages sont remplacés aujourd'hui par une belle pépinière. 165. Il était suivi par un petit chien barbet. 166. Précédé par cette troupe d'éclaireurs, il entra dans le village. 167. Il est peut-être à propos d'expliquer ce qu'il faut entendre par ce mot *tour*. 168. La lance est terminée par une pointe de fer. 169. Un bonnet pointu terminé par une espèce de houppes. 170. Appeler quelqu'un par son nom. 171. Elle saisit le cheval par la crinière. 172. Le préfet débuta par quelques excuses banales. 173. Je commence par donner un soufflet à mon vilain. 174. C'était par amour pour lui qu'elle allait demander sa grâce aux Génies. 175. Je m'ennuie et, par cette raison, je vous permets de m'écrire très-longuement. 176. Bien des familles se haïssent par vieille habitude. 177. Par bonheur, elle n'a connu le danger que lorsqu'il était déjà loin. 178. Un voyage à cheval par la poussière et le soleil. 179. Vous voulez envoyer un messenger par le temps qu'il fait? 180. Que je plains les pauvres bandits par cet orage!

smuk April Morgenstund kjørte de ud af Pisa. 182. Jeg mødte undervejs en høj Mand. 183. Siig mig, ad hvad Vej Gianetto er gaaet! — Han er gaaet ad denne Sti. 184. Efter hans Befaling var en Seng bleven lavet til. 185. Efter et guddommeligt Bud. 186. Ifølge Folkets Befaling. 187. En stor krøllet (Knekt), som jeg vilde kaste til Jorden med et Naveslag. 188. De vil selv (kunne) dømme derom. 189. De ser det af Datoen paa hans (Brev). 190. Hun bønfaaldt ham ved alt hvad der var ham helligst. 191. De ville sværge ved deres Helgens Navn. 192. Ved Gud! vi vil ikke blive i hans banfattede Land. 193. Skaaret i Stykker. 194. Det spanske Folk kan Romancerne om de tolv Jevninge udenad. Gradvis. (Maanedsvis. Tyve Gange om Dagen.)

Pour. Denne Figur, som De maaste tager for en Glaske. 196. Orso fandt kun et Sul til Svar. 197. De har igaar fhaendt paa mig for min ufylbdige Stjemt. 198. En saadan Hevn af en lignende Bevæggrund er ikke enestaaende. 199. Grunden til at man har Fjender. 200. Hans Haardhed imod denne Fyrstinde. 201. Det er især Deres Søster, som er god imod os. 202. Hesten frygtede for sit andet Dre. 203. At rejse i sine Forretninger. 204. Den Bøf, om hvilken han laa i Proces. (205. Det blev et Unde, som ledte til et Gode.) 206. Colomba havde gjort nogen Modstand mod at sætte sig til Vords. 207. Han er doven med at sfrive. 208. Deres Slægtning, til hvem vi have et Brev. 209. Han vil levere Dig et Brev til min Broder. 210. Kun jeg kan improvisere. 211. Det vil koste (meget) at tage denne Pokkers Skanse. 212. Er det Fastelavn, siden Du fører det (Hjelet) saadan om? 213. Han skulde indrette sig paa at sejle langs Dens Kyster. 214. Hvad Orso angaar, han var øjensynlig en Smule ilde tilpas. 215. Det er til Bedste for Dig, min Datter, jeg taler. 216. Beroliget med Hensyn til sig selv tænkte hun paa den skakkels Saarede. 217. Orso var altsor forstyrret til at henvende den mindste Bebrejdelse til hende. 218. Hun havde sagt til sig selv, at naar man alligevel skal dø, er det bedre at have et Njebliks Lykke iforvejen.

Sur. Soldaterne vare opstillede i syv Geledder. 220. Matrosen sang en Klagesang paa en ensformig Melodi. 221. Colomba rettede alle sine Bevægelser efter sin Broders. 222. Hun havde givet efter paa et Blik af sin Broder. 223. Paa et Tegns af Theologen var Brandolaccio fuffet med ham ind i Krattet. 224. Ovenpaa denne gode Xante stod han op. 225. Paa dette menneskefjærlige Duffe sov jeg ind.

181. Par une belle matinée d'avril, ils sortirent de Pise. 182. Je rencontraï par le chemin un grand homme. 183. Dis-moi par où est passé Gianetto. — Il a pris par ce sentier. 184. Par son ordre un lit avait été préparé. 185. Par un ordre divin. 186. Par l'ordre du peuple. 187. Un grand frisé, que je jetterais par terre d'un coup de poing. 188. Vous en jugerez par vous-même. 189. Vous le voyez par la date de la sienne. 190. Elle le supplia par tout ce qu'il avait de plus sacré. 191. Ils jureront par le nom de leur saint. 192. Par Dieu! nous ne demeurerons pas dans son diable de pays. 193. Coupé par morceaux. 194. Le peuple espagnol sait par cœur les romances des Douze Pairs. Par dégrés. (Par mois. Vingt fois par jour.)

Pour. Cette figure, que vous prenez peut-être pour une bonteille. 196. Orso ne trouva qu'un soupir pour réponse. 197. Vous m'avez boudée hier pour mes innocentes plaisanteries. 198. Une pareille vengeance pour un motif analogue n'est pas sans exemple. 199. Le motif pour lequel on a des ennemis. 200. Sa dureté pour cette princesse. 201. C'est votre sœur surtout qui est bonne pour nous. 202. Le cheval craignait pour son autre oreille. 203. Voyager pour ses affaires. 204. Le ruisseau pour lequel il était en procès. (205. Ce fut un mal pour un bien.) 206. Colomba avait fait quelque résistance pour se mettre à table. 207. Il est paresseux pour écrire. 208. Votre parente, pour laquelle nous avons une lettre. 209. Il te remettra une lettre pour mon frère. 210. Il n'y a que moi pour improviser. 211. Il en coûtera bon pour l'avoir, cette fameuse redoute. 212. Sommes-nous en carnaval pour le promener de la sorte? 213. Il s'arrangerait pour raser les côtes de l'île. 214. Pour Orso, il était évidemment un peu mal à son aise. 215. C'est pour toi, ma fille, que je parle. 216. Rassurée pour elle-même, elle pensait au pauvre blessé. 217. Orso était trop alarmé pour lui adresser le moindre reproche. 218. Elle s'était dit que, mourir pour mourir, il valait mieux avoir auparavant un instant de bonheur.

Sur. Les soldats étaient formés sur six rangs. 220. Le matelot chantait une complainte sur un air monotone. 221. Colomba réglait tous ses mouvements sur ceux de son frère. 222. Elle avait cédé sur un regard de son frère. 223. Sur un signe du théologien, Brandolaccio s'était enfoncé avec lui dans le maquis. 224. Sur cette bonne pensée il se leva. 225. Sur ce souhait charitable, je

226. Som Sagerne nu stod, blev Obersten myrdet. 227. Hans Kone gif i Hælene paa ham. 228. Den Rejsende fortryder at have taget saamange Penge med sig. 229. Hun lovede sig at notere dette Træk i sin Dagbog. 230. Hun sælger Cigarer i Bastia ved Havnen. 231. Vi drog ud af vort Ly for at gaa imod Skansen. 232. Tyren gif løb paa Manden. 233. At rejse sig op i en siddende Stilling. 234. Landsbyens Beboere stod i Dørene. 235. Et Dreftigen, som faar ham til at snurre to Gange rundt. 236. Vinduet vendte ud imod Gaarden. 237. At hegne sig paa En. 238. Han skændte paa Officeren for hans Manøvre. (At undskyldte sig med sine gode Hensigter.) 239. De ere overmattede af dette Skue. 240. Han endte i en alvorlig og dyb Tone. 241. At gjøre Regning paa En. 242. Han gjennemskjød Papirstrumpen tre Gange af fire.

Til at lære udenad.

Gil Blas.

Fødsel, Opdragelse og første Hændelser.

Efter at min Fader Blas de Santillane længe havde haaret Baaben i det spanske Monarkis Tjeneste, | trak han sig tilbage til den By, | hvor han var født. Han ægtebe der en simpel borgerlig Pige, | som ikke mere var i sin første 5. Ungdom, | og jeg kom til Verden ti Maaneder efter deres Bryllup. De tog derpaa til Oviedo, | hvor de bleve nøbte til at tage Tjeneste: | min Moder blev Kammerpige, og min Fader Livtjener. Da de ikke havde anden Formue end deres 10. Søn, | vilde jeg have løbet Fare for at blive temmelig slet opdraget, | hvis jeg ikke der i Byen havde haft en Onkel, der var Domherre. Han hed Gil Perez. Han var en ældre Broder til min Moder og min Gudsfader. Forestil Dem en lille Mand, | halvjerde Fod høj, | overordentlig tyk, | med Hovedet siddende dybt nebe mellem Skuldbrene: | saadan var 15. min Morbroder.

Han tog mig til sig lige fra min Barndom | og paa- tog sig min Opdragelse. Jeg syntes ham saa opvakt, | at han besluttede at uddanne min Mand. Efter selv at have lært mig de første Begyndelsesgrunde, | satte han mig 20. under Doktor Godinez' Ledelse, | som gif for den bedste Lærer i Oviedo. Jeg nyttede saa vel den Undervisning, |

m'endormis. 226. Sur ces entrefaites, le colonel fut assassiné. 227. Sa femme marchait sur ses talons. 228. Le voyageur se repent d'avoir pris tant d'argent sur lui. 229. Elle se promit de noter ce trait sur son journal. 230. Elle vend des cigares, à Bastia, sur le port. 231. Nous sortîmes de notre couvert pour marcher sur la redoute. 232. Le taureau s'acharna sur l'homme. 233. Se lever sur son séant. 234. Les habitants du village étaient sur le pas de leurs portes. 235. Un soufflet qui le fait tourner deux fois sur lui-même. 236. La fenêtre donnait sur la cour. 237. Se venger sur quelqu'un. 238. Il querella l'officier sur sa manœuvre. (S'excuser sur ses bonnes intentions.) 239. Ils sont blasés sur ce spectacle. 240. Il finissait sur un ton grave et bas. 241. Compter sur quelqu'un. 242. Il perçait le papier trois fois sur quatre.

Gil Blas.

Naissance, éducation et premières aventures.

Blas de Santillane, mon père, après avoir longtemps porté les armes pour le service de la monarchie espagnole, | se retira dans la ville | où il avait pris naissance. Il y épousa une petite bourgeoise | qui n'était plus dans sa première jeunesse, | et je vins au monde dix mois après leur 5. mariage. Ils allèrent ensuite demeurer à Oviedo, | où ils furent obligés de se mettre en condition: | ma mère devint femme de chambre, et mon père écuyer. Comme ils n'avaient pour tout bien que leurs gages, | j'aurais couru risque d'être assez mal élevé, | si je n'eusse pas eu dans 10. la ville un oncle chanoine. Il se nommait Gil Perez. Il était frère aîné de ma mère, et mon parrain. Représentez-vous un petit homme | haut de trois pieds et demi, | extraordinairement gros, | avec une tête enfoncée entre les deux épaules: | voilà mon oncle. 15.

Il me prit chez lui dès mon enfance, | et se chargea de mon éducation. Je lui parus si éveillé, | qu'il résolut de cultiver mon esprit. Après m'avoir enseigné lui-même les premiers éléments, | il me mit sous la direction du docteur Godinez, | qui passait pour le plus habile professeur 20. d'Oviedo. Je profitai si bien des instructions | qu'on me

5. som man gav mig, | at jeg efter fem til sex Aars Forløb
forstod lidt af de græske Forfattere | og meget vel de latinske
Digtere. Jeg lagde ogsaa Bind paa Tænkelen, | som lærte
mig at drøfte alleslags Ting. Jeg holdt saa meget af Ord-
kamp, | at jeg standfede de Forbigaaende, | bekjendte eller
ubekjendte, | for at forelægge dem Stridsæmner.

Jeg henvendte mig stundom til Folk, | hvem Intet var
tjærere, | og man skulde da se os stifte Ord! Hvilke Sag-
ter! | Hvilke Ansigter vi skar! | Hvilke Bredninger! | vore
10. Dine vare fulde af Raseri, | og vore Munde stummende: |
man maatte snarere tage os for Besatte end for Filosofer.

Jeg erhvervede mig alligevel derved i Byen Ny som
Lærd. Min Morbroder blev henrykt derved, | fordi han
15. anstillede den Betragtning, | at jeg snart vilde ophøre at
være ham til Byrde.

„Naa, Gil Blas, | sagde han en Dag til mig, | din
Barndoms Tid er forbi. Du er allerede sytten Aar, | og
nu er Du jo bleven en dygtig Fyr: | man maa tænke paa
20. at skaffe Dig frem. Jeg er tilfjends at sende Dig til Univer-
sitetet i Salamanca: | med den Forstand, som jeg ser, at Du
har, | vil det ikke fejle, at Du vil finde en god Stilling.
Jeg vil give Dig nogle Dufater | til at gjøre den Rejse, |
tilligemed mit Muldyr, | som nok er ti til tolv Pistoler
25. værd; | Du skal sælge det i Salamanca, | og Du skal bruge
Pengene til at leve for, | indtil Du har faaet en Plads.“
Han kunde Intet foreslaa mig, | som var mig behageligere; |
thi jeg var nær ved at dø af Lyst til at se mig om.

Efter at have sagt ham mit Farvel, | gif jeg hen og
30. omfavne min Fader og min Moder, | som ikke sparede paa
Formaninger til mig. De formanede mig til at bede til
Gud for min Morbroder, | til at leve som en ærlig Mand, |
til ikke at indlade mig paa nogen Slags Daarligheder, | og |
fremfor Alt | til ikke at tage Næstens Gode. Derpaa gav
35. de mig deres Betsignelse. Strax besteg jeg mit Muldyr | og
red ud af Byen.

Se nu er jeg da ude af Oviédo, paa Vejen til Peña-
flor, midt ude paa Landet, og Herre over mine Handlinger,
over et daarligt Muldyr og over fyrretyve gode Dufater,
40. uden at regne nogle (spanste) Dteffillinger.

donna, | qu'au bout de cinq à six années j'entendais un peu
les auteurs grecs, | et assez bien les poètes latins. Je
m'appliquai aussi à la logique, | qui m'apprit à raisonner
beaucoup. J'aimais tant la dispute, | que j'arrêtai les
passants, | connus ou inconnus, | pour leur proposer des 5.
arguments.

Je m'adressais quelquefois à des gens | qui ne deman-
daient pas mieux; | et il fallait alors nous voir disputer!
Quels gestes! | quelles grimaces! | quelles contorsions! | nos
yeux étaient pleins de fureur, | et nos bouches écumantes: 10.
| on nous devait plutôt prendre pour des possédés | que
pour des philosophes.

Je m'acquis toutefois par là, dans la ville, la réputation
de savant. Mon oncle en fut ravi, | parce qu'il fit réflexion
| que je cesserais bientôt | de lui être à charge. 15.

«Or çà, Gil Blas, | me dit-il un jour, | le temps de
ton enfance est passé. Tu as déjà dix-sept ans, | et te
voilà devenu habile garçon: | il faut songer à te pousser.
Je suis d'avis de t'envoyer à l'université de Salamanque: | 20.
avec l'esprit que je te vois, | tu ne manqueras pas de
trouver un bon poste. Je te donnerai quelques ducats |
pour faire ton voyage, | avec ma mule, | qui vaut bien
dix à douze pistoles; | tu la vendras à Salamanque, | et tu 25.
emploieras l'argent à t'entretenir | jusqu'à ce que tu sois
placé.» Il ne pouvait rien me proposer | qui me fût plus
agréable; | car je mourais d'envie de voir le pays.

Après lui avoir fait mes adieux, | j'allai embrasser mon
père et ma mère, | qui ne m'épargnèrent pas les remon- 30.
trances. Ils m'exhortèrent à prier Dieu pour mon oncle, |
à vivre en honnête homme, | à ne me point engager dans
de mauvaises affaires, | et, | sur toutes choses, | à ne pas
prendre le bien d'autrui. Puis ils me donnèrent leur
bénédiction. Aussitôt je montai sur ma mule, | et sortis 35.
de la ville.

Me voilà donc hors d'Oviédo, sur le chemin de Peña-
flor, au milieu de la campagne, maître de mes actions, d'une
mauvaise mule et de quarante bons ducats, sans compter
quelques réaux. 40.

Det Første jeg gjorde var at lade mit Muldyr gaa efter Behag, det vil sige i Skridtgang. Jeg lagde det Lømmen paa Halsen, og idet jeg trak mine Dukater op af min Lomme, begyndte jeg at tælle og atter at tælle dem i min Hat.

5. Jeg havde aldrig set saa mange Penge; jeg kunde ikke blive træt af at betragte dem og tage dem i Haanden. Jeg talte dem maasse for tyvende Gang, da mit Muldyr pludselig rejste Hovedet og spidsede Øren og blev staaende midt paa Landevejen. Jeg tænkte, at der var Noget der gjorde det
10. bange; jeg saa efter, hvad det kunde være: jeg opdagede paa Jorden en omvæltet Hat, paa hvilken der sad en Rosenfrands med store Perler, og til samme Tid hørte jeg en hvelsig Stemme, som udtalte disse Ord: Velbyrdige Forbigaaende! vær saa god at have Medlidenshed med en stakkels Invalid;
15. kast, om Dem behager, nogle Sølvfillinger i denne Hat; De vil blive lønnet derfor i den anden Verden. Jeg drejede strax Øjnene til den Side, hvorfra Stemmen kom; jeg saae ved Foden af en Busk tyve eller tredive Stridt fra mig en Slags Soldat som paa to korslagte Stokke lænede Enden
20. af en Mustebonner, som forekom mig længere end et Spyd, og hvormed han lagde an paa mig. Ved dette Syn standsede jeg brat: jeg glemte hurtig mine Dukater, jeg tog nogle Ottefillinger frem, og idet jeg nærmede mig Hatten, der var stillet ud til at modtage de skrækindjagne Troendes Kjærligheds-
25. gave, kastede jeg dem deri, den ene efter den anden, for at vise Soldaten, at jeg opførte mig nobelt. Han var tilfreds med min Gæmildhed og gav mig ligesaa mange Velsignelser, som jeg gav Spark i Siden paa mit Muldyr for at komme hurtig bort fra ham; men det forbandede Dyr trofede (ord-
30. ret: bedrog) min Taalmodighed og gif ikke derfor hurtigere; den lange Vane, som det havde til at gaa Stridt for Stridt under min Morbroder, havde labet det aflægge Brugten af Galop.

- Jeg tog ikke af dette Eventyr et synderligt gunstigt
35. Bærfel for min Rejse. Jeg sagde til mig selv, at jeg endnu ikke var i Salamanca, og at jeg gjerne kunde gjøre et (endnu) værre Møde. Min Onkel syntes mig (at have været) meget uforfigtig ved ikke at have givet mig imellem Hænderne paa en Mulæselbriver. Det var viselig det som
40. han burde have gjort, men han havde tænkt, at naar han

La première chose que je fis fut de laisser ma mule aller à discrétion, c'est-à-dire au petit pas. Je lui mis la bride sur le cou, et, tirant de ma poche mes ducats, je commençai à les compter et recompter dans mon chapeau.

Je n'avais jamais vu tant d'argent; je ne pouvais me lasser de le regarder et de le manier. Je le comptais peut-être pour la vingtième fois, quand tout à coup ma mule, levant la tête et les oreilles, s'arrêta au milieu du grand chemin. Je jugeai que quelque chose l'effrayait; je regardai ce que ce pouvait être: j'aperçus sur la terre 10. un chapeau renversé, sur lequel il y avait un rosaire à gros grains, et en même temps j'entendis une voix lamentable qui prononça ces paroles: «Seigneur passant, ayez pitié, de grâce, d'un pauvre soldat estropié; jetez, s'il vous plaît, quelques pièces d'argent dans ce chapeau: 15. vous en serez récompensé dans l'autre monde.» Je tournai aussitôt les yeux du côté que partait la voix; je vis au pied d'un buisson, à vingt ou trente pas de moi, une espèce de soldat qui, sur deux bâtons croisés, appuyait le bout d'une escopette qui me parut plus longue 20. qu'une pique, et avec laquelle il me couchait en joue. A cette vue, je m'arrêtai tout court; je serrai promptement mes ducats, je tirai quelques réaux, et, m'approchant du chapeau disposé à recevoir la charité des fidèles effrayés, je les jetai dedans l'un après l'autre, pour mon- 25. trer au soldat que j'en usais noblement. Il fut satisfait de ma générosité, et me donna autant de bénédictions que je donnai de coups de pied dans le flanc de ma mule, pour m'éloigner promptement de lui; mais la maudite bête, trompant mon impatience, n'en alla pas 30. plus vite: la longue habitude qu'elle avait de marcher pas à pas sous mon oncle lui avait fait perdre l'usage du galop.

Je ne tirai pas de cette aventure un augure trop favorable pour mon voyage. Je me représentai que je 35. n'étais pas encore à Salamanque, et que je pourrais bien faire une plus mauvaise rencontre. Mon oncle me parut très-imprudent de ne m'avoir pas mis entre les mains d'un muletier. C'était sans doute ce qu'il aurait dû faire; mais il avait songé qu'en me donnant sa mule, mon 40.

gav mig sit Muldyr, vilde min Rejse koste mindre; og derpaa havde han mere tænkt end paa de Farer, som jeg kunde være udsat for paa Rejen. Saaledes, for at høde paa hans Fejl, besluttede jeg, hvis jeg havde det Held at komme til 5. Penjaslor, der at sælge mit Muldyr og at tage Lejlighed med Mulæselbriveren [for at rejse] til Astorga, hvorfra jeg vilde begive mig til Salamanca med [den] samme Lejlighed. Skjønt jeg aldrig havde været udenfor Oviedo, var jeg ikke uvidende om Navnet paa de Byer, som jeg skulde passere 10. igjennem; jeg havde ladet mig underrette derom for min Afrejse.

Jeg ankom lykkelig til Penjaslor: jeg holdt ved Porten til et Gæstgiversted, som saae ret godt ud. Jeg var ikke stegen af, før Værten kom og modtog mig meget høflig. Han løste selv min Badsæk af, læssede den paa sine Skuldre og 15. førte mig til et Værelse, medens en af hans Karle bragte mit Muldyr i Stalden. Denne Vært, den største Sladderhant i Asturien, og ligesaa hurtig til uden Nødvendighed at fortælle sine egne Anliggender som nysgjerrig efter at vide Andres, fortalte mig, at han hed Andreas Corcuelo, at han 20. havde tjent lang Tid i Kongens Hære i Egenstaa af Skjærsant, og at han for fem Fjerdingaar siden havde forladt Tjenesten. Han sagde mig endnu en Uendelighed af andre Ting, som jeg meget godt kunde have undværet at høre. Da han efter denne fortrøelige Meddelelse troede sig berettiget til at 25. forlange Alt af mig, spurgte han mig, hvorpaa jeg kom, hvor jeg vilde hen, og hvem jeg var. Hverpaa jeg maatte svare Stykke for Stykke, fordi han ledsagede hvert Spørgsmaal, som han gjorde mig, med et dybt Buf, idet han bad mig med en saa ærbødig Mine at undskylde hans Nysgjerrighed, 30. at jeg ikke kunde værge mig mod at tilfredsstille den. Dette førte mig ind i en lang Samtale med ham, og jeg fortalte ham al den Fremgang, som jeg havde haft i mine Studeringer; dernæst talte jeg til ham om den Plan og om de Grunde som jeg havde til at stille mig ved mit Muldyr og til at 35. tage Lejlighed med Mulæselbriveren, hvilket han billigede meget, (og det) ikke i Korthed; thi han forestillede mig desangaaende alle de fortrødelige Uheld, som kunde hændes mig paa Rejen; han berettede mig endog flere uhyggelige Historier om Rejsende. Jeg troede, at han ikke vilde holde 40. op igjen. Han holdt dog op, idet han sagde mig, at dersom

voyage coûterait moins; et il avait plus pensé à cela qu'aux périls que je pouvais courir en chemin. Ainsi, pour réparer sa faute, je résolu, si j'avais le bonheur d'arriver à Peñaslor, d'y vendre ma mule, et de prendre la voie 5. du muletier pour aller à Astorga, d'où je me rendrais à Salamanque par la même voie. Quoique je ne fusse jamais sorti d'Oviédo, je n'ignorais pas le nom des villes par où je devais passer; je m'en étais fait instruire avant mon départ. 10.

J'arrivai heureusement à Peñaslor: je m'arrêtai à la porte d'une hôtellerie d'assez bonne apparence. Je n'eus pas mis pied à terre, que l'hôte vint me recevoir fort civilement. Il détacha lui-même ma valise, la chargea sur ses épaules, et me conduisit à une chambre, pendant 15. qu'un de ses valets menait ma mule à l'écurie. Cet hôte, le plus grand babillard des Asturies, et aussi prompt à conter sans nécessité ses propres affaires que curieux de savoir celles d'autrui, m'apprit qu'il se nommait André Corcuelo; qu'il avait servi longtemps dans les armées du 20. roi en qualité de sergent, et que, depuis quinze mois, il avait quitté le service. Il me dit encore une infinité d'autres choses que je me serais fort bien passé d'entendre. Après cette confidence, se croyant en droit de tout exiger de moi, il me demanda d'où je venais, où 25. j'allais, et qui j'étais. A quoi il me fallut répondre article par article, parce qu'il accompagnait d'une profonde révérence chaque question qu'il me faisait, en me priant d'un air si respectueux d'excuser sa curiosité, que je ne pouvais me défendre de la satisfaire. Cela m'engagea 30. dans un long entretien avec lui, et je lui racontai tout le succès que j'avais eu dans mes études; puis je lui parlai du dessein et des raisons que j'avais pour me défaire de ma mule et pour prendre la voie du muletier; 35. ce qu'il approuva fort, non succinctement; car il me représenta là-dessus tous les accidents fâcheux qui pouvaient m'arriver sur la route; il me rapporta même plusieurs histoires sinistres de voyageurs. Je croyais qu'il ne finirait point. Il finit pourtant, en me disant que, 40.

jeg vilde sælge mit Muldyr, kjendte han en stikkelig Hestepranger, som vilde købe det. Jeg bevidnede ham, at han vilde gjøre mig en Fornøjelse ved at sende Bud efter ham: han gif selv paa Stedet skyndsomt derhen.

5. Han kom snart tilbage, ledsaget af sin Mand, som han forestillede mig, og hvis Ketsksenhed han roste meget. Vi gif alle Tre ind i Gaarden, hvor man bragte mit Muldyr. Man lod det passere frem og tilbage foran Hesteprangeren, som gav sig til at undersøge det fra Fødderne indtil Hovedet.
10. Han undlod ikke at sige meget Ondt om det. Jeg tilstaar, at man ikke kunde sige meget Godt om det; men om det saa havde været Pavens Muldyr, vilde han have fundet at udsætte paa det. Han forsikrede da, at det havde alle Verdens Dyder, og for bedre at overbevise mig derom, krævede han
15. Bærten til Bidne derpaa, som uden Tvivl havde sine Grunde til at være enig deri. „Nu vel!“ sagde Hesteprangeren kolbt til mig, „hvormeget har De istinde at forlange for dette stygge Dyr der?“ Efter den Lovtale, som han havde holdt over det, og hans Velbyrdighed Corcuels Bevidnelse, hvem
20. jeg ansaa for en redelig Mand og en god Kjender, vilde jeg have givet mit Muldyr for Intet: derfor sagde jeg til Hestehandleren, at jeg forlod mig paa hans Ærlighed, at han kun havde at vurdere Dyret samvittighedsfuldt, og at jeg vilde holde mig til Burderingen. Da svarede han mig, idet
25. han spillede den ærefjære Mand, at naar jeg berørte hans Samvittighed, tog jeg ham fra hans svage Side. Det var virkelig heller ikke fra hans stærke Side; thi istedetfor at lade Burderingen gaa op til ti eller tolv Pistoler, som min Onkel, udnstaae han sig ikke ved at fastsætte den til tre Dukater,
30. hvilke jeg modtog med ligesaa megen Glæde, som om jeg havde vundet ved denne Handel.
- Efterat jeg havde stilt mig saa fordelagtigt ved mit Muldyr, førte Bærten mig hen til en Mulæselbriver, som den næste Dag skulde rejse til Astorga. Denne Mulæselbriver sagde
35. mig, at han vilde rejse før Dag, og at han skulde passe at komme og vække mig. Vi bleve enige om Prisen, saavel for Lejen af et Muldyr som for min Kost; og da Alt var aftalt imellem os, vendte jeg tilbage til Gjestgiverstedet med Corcuels, som undervejs gav sig til at fortælle Mulæselbriverens Historie.
40. Han fortalte mig alt hvad man sagde om ham i Byen. Ende-

si je voulais vendre ma mule, il connaissait un honnête maquignon qui l'achèterait. Je lui témoignai qu'il me ferait plaisir de l'envoyer chercher: il y alla sur-le-champ lui-même avec empressement.

Il revint bientôt accompagné de son homme, qu'il 5. me présenta, et dont il loua fort la probité. Nous entrâmes tous trois dans la cour, où l'on amena ma mule. On la fit passer et repasser devant le maquignon, qui se mit à l'examiner depuis les pieds jusqu'à la tête. Il ne manqua pas d'en dire beaucoup de mal. J'avoue qu'on 10. n'en pouvait dire beaucoup de bien: mais quand ç'aurait été la mule du pape, il y aurait trouvé à redire. Il assurait donc qu'elle avait tous les défauts du monde: et, pour mieux me le persuader, il en attestait l'hôte, qui sans doute avait ses raisons pour en convenir. »Eh 15. bien! me dit froidement le maquignon, combien prétendez-vous vendre ce vilain animal-là?« Après l'éloge qu'il en avait fait, et l'attestation du seigneur Corcuels, que je croyais homme sincère et bon connaisseur, 20. j'aurais donné ma mule pour rien: c'est pourquoi je dis au marchand que je m'en rapportais à sa bonne foi; qu'il n'avait qu'à priser la bête en conscience, et que je m'en tiendrais à la prisée. Alors, faisant l'homme d'honneur, il me répondit qu'en intéressant sa con- 25. science je le prenais par son faible. Ce n'était pas effectivement par son fort; car, au lieu de faire monter l'estimation à dix ou douze pistoles, comme mon oncle, il n'eut pas honte de la fixer à trois ducats, que je reçus avec autant de joie que si j'eusse gagné à ce 30. marché-là.

Après m'être si avantageusement défait de ma mule, l'hôte me mena chez un muletier qui devait partir le lendemain pour Astorga. Ce muletier me dit qu'il partirait avant le jour, et qu'il aurait soin de me venir réveiller. 35. Nous convînmes de prix, tant pour le louage d'une mule que pour ma nourriture; et quand tout fut réglé entre nous, je m'en retournai vers l'hôtellerie avec Corcuels, qui, chemin faisant, se mit à raconter l'histoire du muletier. Il m'apprit tout ce qu'on en disait dans la ville. 40.

lig skulde han til at bedøve mig paany med sin paatrængende Sladder, hvis ikke heldigvis en meget net Mand var kommen og havde afbrudt ham, idet han tiltalte ham med megen Høflighed. Jeg lod dem (være ene) sammen og fortsatte min Vej, 5. uden at ane, at jeg havde den mindste Del i deres Samtale.

Jeg forlangte (Noget) at spise til Aften, saasnart jeg kom til Hotellet. Det var en mager Dag¹⁾: man tillavede mig Æg. Da Æggefagen, som man lavede til mig, var i Stand til at sættes frem for mig, satte jeg mig ganske ene 10. ved et Bord. Jeg havde endnu ikke spist det første Stykke, før Værtten traadte ind, fulgt af den Mand, som havde standset ham paa Gaden. Denne Kavalier bar en lang Kaarde, og kunde være tredive Aar. Han nærmede sig mig med en travl Mine: „Velbaarne Hr. Studiosus“, sagde han til 15. mig; „jeg har nylig erfaret, at De er Hans Velbaarenhed Hr. Gil Blas af Santillane, Dviebos Pryd og Filosofiens Fattel. Er det ogsaa muligt, at De er denne Højlærde, denne Stjønmand, hvis Ry er saa stort i dette Land? De veed ikke“, vedblev han, henvendende sig til Værtten og til 20. Værtinden, „De veed ikke, hvad De ejer; De har en Skat i Deres Hus: De ser i denne unge Adelsmand Verdens ottende Vidunder.“ Derpaa tilføjede han, idet han drejede sig imod mig, og idet han slog sine Arme om min Hals: „Undskyld min Henrykkelse; jeg er ikke Herre over den Glæde, 25. som Deres Nærværelse volder mig.“

Jeg kunde ikke svare ham paa Stedet, fordi han holdt mig saa fastnuget, at jeg ikke havde Aandedrættet frit; og det var først efterat jeg fik Hovedet løsgjort fra Omfavnelsen, at jeg sagde til ham: „Højlærde Herre, jeg troede ikke 30. mit Navn kjendt i Penasflor.“ „Hvorledes, kjendt!“ svarede han i den samme Tone; „vi holder Bog over alle store Mænd i tyve Miles Omkreds. De gaar her for et Vidunder, og jeg tvivler ikke om, at Spanien en Dag skal bestinde sig lige- 35. saa stolt af at have frembragt Dem som Grækenland af at have set sine Vise fødes.“ Disse Ord fulgtes af en ny Omfavnelse, som jeg atter maatte døje med Fare for at friste Anteus's²⁾ Skjæbne. Havde jeg blot haft nok saa lidt Erfaring,

¹⁾ En Dag da det er forbudt Katholikerne at spise Kjød.

²⁾ En Kæmpe der blev kvalt af Herkules.

Enfin il allait de nouveau m'étourdir de son babil importun, si par bonheur un homme assez bien fait ne fût venu l'interrompre en l'abordant avec beaucoup de civilité. Je les laissai ensemble, et continuai mon chemin, sans soupçonner que j'eusse la moindre part à leur entretien. 5.

Je demandai à souper dès que je fus dans l'hôtellerie. C'était un jour maigre¹⁾: on m'accommoda des œufs. Lorsque l'omélette qu'on me faisait fut en état de m'être servie, je m'assis tout seul à une table. Je n'avais pas 10. encore mangé le premier morceau, que l'hôte entra, suivi de l'homme qui l'avait arrêté dans la rue. Ce cavalier portait une longue rapière, et pouvait bien avoir trente ans. Il s'approcha de moi d'un air empressé: «Seigneur écolier, me dit-il, je viens d'apprendre que vous êtes le seigneur Gil Blas de Santillane, l'ornement d'Oviédo et le 15. flambeau de la philosophie. Est-il bien possible que vous soyez ce savantissime, ce bel esprit dont la réputation est si grande en ce pays-ci? Vous ne savez pas, continua-t-il en s'adressant à l'hôte et à l'hôtesse, vous ne savez pas ce que vous possédez; vous avez un trésor 20. dans votre maison: vous voyez dans ce jeune gentilhomme la huitième merveille du monde.» Puis, se tournant de mon côté et me jetant les bras au cou: «Excusez mes transports, ajouta-t-il; je ne suis point maître de la joie que votre présence me cause.» 25.

Je ne pus lui répondre sur-le-champ, parce qu'il me tenait si serré, que je n'avais pas la respiration libre, et ce ne fut qu'après que j'eus la tête dégagée de l'embrassade que je lui dis: «Seigneur cavalier, je ne croyais pas mon nom connu à Peñasflor. — Comment, connu! reprit-il 30. sur le même ton; nous tenons registre de tous les grands personnages qui sont à vingt lieues à la ronde. Vous passez ici pour un prodige; et je ne doute pas que l'Espagne ne se trouve un jour aussi vaine de vous avoir produit, que la Grèce d'avoir vu naître ses sages.» Ces 35. paroles furent suivies d'une nouvelle accolade, qu'il me fallut encore essayer, au hasard d'avoir le sort d'Antée.²⁾ Pour

¹⁾ Jour où il est défendu aux catholiques de manger de la viande.

²⁾ Géant qui fut étouffé par Hercule.

wilbe jeg ikke have ladet mig narre af hans Ytringer eller af hans Overdrivelses; jeg skulde nok have indset af hans overdrevene Smigrerier, at det var en af disse Snyltegjæster, som man finder i alle Byer, og som, saasnart en Fremmed 5. ankommer, skaffe sig Afgang til ham for at fylde deres Bug paa hans Bekostning; men min Ungdom og min Forfængelighed lode mig dømme ganske anderledes om ham. Min Beundrer syntes mig en meget skikkelig Mand, og jeg indbød ham til at spise til Aften med mig. „Na! meget gjerne“, 10. udbød han, „jeg er min Stjerne (o: Lykkestjerne) altsor ta-nemmelig over, at den har ladet mig møde den berømte Gil Blas af Santillane, til ikke at nyde min egen Lykke det længste jeg kan. Jeg har ikke stor Madlyst“, vedblev han; „jeg vil sætte mig til Bords blot for at holde Dem (med) Selskab, og 15. jeg vil spise nogle Stykker af Forekommenhed.

Talende saaledes satte min Lovpriser sig ligeoverfor mig. Man bragte ham en Kuvert. Han kastede sig strax over Egge- 20. fagen med saa megen Graadighed, at han syntes ikke at have spist i tre Dage. Af den forekommende Mine han gif tilbærts med, saae jeg nok, at den snart vilde være besørget. Jeg bestilte en anden, der blev ladet saa hurtig, at man satte den paa Bordet ligesom vi bleve færdige, eller snarere ligesom han blev færdig med [at spise] den første. Han gif dog frem med en altid lige (stor) Hurtighed, og uden at gaa glip af 25. et Bid overkom han at give mig Lovtaler paa Lovtaler, hvilket gjorde mig meget tilfreds med min lille Person. Han drak ogsaa meget ofte; snart var det paa mit Bel- 30. gaende, snart paa min Faders og min Moders, hvis Lykke han ikke noksom kunde prise, at de havde saadan en Søn som mig. Med det samme skjænkede han Vin i mit Glas og tilskyndede mig til at drikke med ham. Jeg svarede ikke ilde paa de Staaaler, han bød mig; hvilket tilligemed hans Smigrerier lidt efter lidt satte mig i saa godt Lune, at jeg, da jeg saae vor anden Eggefage halv spist, spurgte Værten, om han ikke 35. havde Fisk at give os. Hans Velbaarenhed Corcuelo, der efter alt Udseende var i Forstaaelse med Snyltegjæsten, svarede mig: „Jeg har en prægtig Orred; men den vil blive dyr for dem, der vilde spise den; det er et altsor lækkert Stykke for Dem“. — „Hvad kalder De altsor lækkert?“ sagde da min 40. Smigrer med hævet Røst; „det er ikke Deres Mening, min

peu que j'eusse eu d'expérience, je n'aurais pas été la dupe de ses démonstrations ni de ses hyperboles; j'aurais bien connu, à ses flatteries outrées, que c'était un de ces parasites que l'on trouve dans toutes les villes, et qui, dès qu'un étranger arrive, s'introduisent auprès de lui pour 5. remplir leur ventre à ses dépens; mais ma jeunesse et ma vanité m'en firent juger tout autrement. Mon admirateur me parut un fort honnête homme, et je l'invitai à souper avec moi. „Ah! très-volontiers, s'écria-t-il; je sais trop bon gré à mon étoile de m'avoir fait rencontrer l'illustre 10. Gil Blas de Santillane pour ne pas jouir de ma propre fortune le plus longtemps que je pourrai. Je n'ai pas grand appétit, poursuivit-il; je vais me mettre à table pour vous tenir compagnie seulement, et je mangerai quelques morceaux par complaisance.“ 15.

En parlant ainsi, mon panégyriste s'assit vis-à-vis de moi. On lui apporta un couvert. Il se jeta d'abord sur l'omelette avec tant d'avidité, qu'il semblait n'avoir mangé de trois jours. A l'air complaisant dont il s'y prenait, je vis bien qu'elle serait bientôt expédiée. J'en ordonnai 20. une seconde, qui fut faite si promptement, qu'on la servit comme nous achevions, ou plutôt comme il achevait de manger la première. Il y procédait pourtant d'une vitesse toujours égale, et trouvait moyen, sans perdre un coup de dent, de me donner louanges sur louanges; 25. ce qui me rendait fort content de ma petite personne. Il buvait aussi fort souvent; tantôt c'était à ma santé, et tantôt à celle de mon père et de ma mère, dont il ne pouvait assez vanter le bonheur d'avoir un fils tel que moi. En même temps il versait du vin dans mon verre, et 30. m'excitait à lui faire raison. Je ne répondais point mal aux santés qu'il me portait; ce qui, avec ses flatteries, me mit insensiblement de si belle humeur, que, voyant notre seconde omelette à moitié mangée, je demandai à l'hôte s'il n'avait pas de poisson à nous donner. Le 35. seigneur Corcuelo, qui, selon toutes les apparences, s'entendait avec le parasite, me répondit: „J'ai une truite excellente; mais elle coûtera cher à ceux qui la mangeront: c'est un morceau trop friand pour vous. — Qu'ap- pelez-vous trop friand? dit alors mon flatteur d'un ton 40.

Ben: viid, at De ikke har noget for Godt til hans Velhaarenhed Gil Blas af Santillane, som fortjener at trakteres som en Prins".

Jeg blev glad ved at han havde taget Værtens sidste Ord 5. op; og han kom mig heri kun i Forkjøbet. Jeg følte mig fornærmeth over dem, og jeg sagde stolt til Corcuelo: „Bring os Deres Orred, og bryd Dem (bare) ikke om Resten.“

Værten, hvem Intet var kjærere, gav sig til at tillade den og var ikke sen med at sætte os den paa Bordet. Ved 10. Synet af denne ny Ret saae jeg en stor Glæde straae i Djnene paa Snyltegæsten, som lod en ny Forekommenhed komme tilsyne, det vil sige, at han faldt Fissen an, ligesom han havde faldet Eggene an. Han blev dog nødt til at give tabt for ikke at faa et Tilfælde; thi det sad ham lige op i 15. Halsen. Efter at have spist og druffet alt hvad han orkede, fik han omsider i Sinde at gjøre Ende paa Komedien. „Velhaarne Gil Blas“, sagde han til mig, idet han stod op fra Bordet, „jeg er altfor tilfreds med den gode Beværtning, De har givet mig, til at forlade Dem uden at give Dem en 20. vigtig Advarsel, som De synes mig at have Trang til. Vær for Fremtiden paa Post imod Lovtaler, stol ikke paa Folk, som De ikke kjenner! De vil kunne møde Andre, der ligesom jeg ville more sig over Deres Lettroenhed og maasse drive det endnu videre; lad Dem ikke narre af dem, og anse Dem 25. ikke, paa deres Ord, for Verdens ottende Vidunder.“ Udtalende disse Ord lo han mig op i Djnene og gik sin Vej.

Af Le Sage, bearbejdet for Ungdommen af Petour og Dibler.

Anekdoter.

1. Nogle Dagdrivere, som gik paa Landevejen, fik Dje paa en Bonde, som gik og saade. „Frist Mod, min Ven!“ streg de til ham, „vi skal snart høste Frugten af dit Arbejde.“ — „Det har I Ret i“, svarede Bondemanden; „for det er Champ, jeg saar.“

2. En Storkstensfejerdreng gjorde sig til af, at han havde set sin Landsherre meget nær ved, og at denne endog havde talt til ham. „Og hvad sagde han da til Dig?“ spurgte En. — „Han sagde: Gaa, din Slubbert!“

3. En Pariser, der lige var kommen fra Paris, stod og beundrede Loireflodens Brede. „Det er en kjen Flod af en Provinsflod at være“, sagde han.

de voix élevé: vous n'y pensez pas, mon ami: apprenez que vous n'avez rien de trop bon pour le seigneur Gil Blas de Santillane, qui mérite d'être traité comme un prince.“

Je fus bien aise qu'il eût relevé les dernières paroles de l'hôte; et il ne fit en cela que me prévenir. Je m'en 5. sentais offensé, et je dis fièrement à Corcuelo: „Apportez-nous votre truite, et ne vous embarrassez pas du reste.“

L'hôte, qui ne demandait pas mieux, se mit à l'appêter, et ne tarda guère à nous la servir. A la vue de ce nouveau plat, je vis briller une grande joie dans les 10. yeux du parasite, qui fit paraître une nouvelle complaisance; c'est-à-dire qu'il donna sur le poisson comme il avait donné sur les œufs. Il fut pourtant obligé de se rendre, de peur d'accident; car il en avait jusqu'à la gorge. Enfin, après avoir bu et mangé tout son souf, il 15. voulut finir la comédie. „Seigneur Gil Blas, me dit-il en se levant de table, je suis trop content de la bonne chère que vous m'avez faite, pour vous quitter sans vous donner un avis important dont vous me paraissez avoir besoin. Soyez désormais en garde contre les louanges, défiez-vous 20. des gens que vous ne connaissez point. Vous en pourrez rencontrer d'autres qui voudront, comme moi, se divertir de votre crédulité, et peut-être pousser les choses encore plus loin: n'en soyez point la dupe, et ne vous croyez point, sur leur parole, la huitième merveille du monde.“ 25. En achevant ces mots, il me rit au nez, et s'en alla.

Anecdotes.

1. Des vauriens passant sur la grande route aperçurent un paysan occupé à ensemençer. „Courage! mon ami, lui crièrent-ils; bientôt nous recueillerons le fruit de ton travail. — Vous avez raison, répliqua le paysan, car je sème du chanvre.“

2. Un petit ramoneur se glorifiait d'avoir vu de très-près le souverain de son pays, et de ce que celui-ci lui avait même adressé la parole. „Et que vous a-t-il donc dit? demanda quelqu'un. — Il a dit: *Va-t-en, maraud!*“

3. Un Parisien, nouvellement sorti de Paris, admirant la largeur de la Loire, dit: „Voilà une belle rivière pour une rivière de province.“

Sammenhængende Oversættelsesstykker.

Tegnsætningen (Interpunktionen) i det Følgende er den i Fransk brugelige.

Muhamed.

Muhamed (*Mahomet*) fødtes [i, en] 570 i en af Arabiens (*l'Arabie*) første Familier. Berøvet sin Fader da han var 2 Maaneder gammel, og sin Moder da han var 6 Aar, blev han taget i Huset (*recueillir*) af sin Bedstefader og derefter undergivet sin Onkels Abou-Talebs Formynderskab. (Da han var) uden Formue, gav han sig til at være Kameldriver (*se Nr. 142, 5*), rejste meget, navnlig i Syrien, hvor han forbandt sig med en Munk fra Bostra og en jødisk Rabbiner (*rabbim*) som lode ham kjende deres hellige Bøger, det gamle og det ny Testament. Han kjæmpede med Tapperhed i en Krig mellem Araberstammer, og erhvervede ved sin Retskaffenhed Tilnavnet Al-Almin (den paalidelige Mand). En rig og fornem Enke, Khadidjah, tog ham i sin Tjeneste for at styre hendes Handelsaffærer, og han varetog (*servir*) hendes Tarv saa vel at hun af Taknemlighed ægtede ham. Fra den Tid af (*dès lors*) blev han Herre over en Formue, som tillod ham at hengive sig til sine Tanker mere end til sine Forretninger. Dog, indtil hans fyrretyvende Aar (*se Nr. 139, 4*), ser man ham intet Betydeligt udrette; kun trak han sig hvert Aar tilligemed sin Familie tilbage paa Bjerget Hira, og der tilbragte han, i Ensomhedens Ro, hele Nætter fordybet i Betragtninger[ne]. Arabien var dengang hengiven til Afgudsdyrkelsen. Muhamed, som var bleven slaaget af Storheden i det christelige og jødiske Dogme om en eneste Gud (oversæt: om Guds Enhed), besluttede (*vouloir*) at sønderbryde disse Afgudsbilleder, og, som han sagde, føre sine Medborgere tilbage til Abrahams sande Gudsdyrkelse. For at give sine Lærdomme mere Myndighed paa-stod han at han modtog Guds Befalinger ved Engelen Gabriels Mellemkomst. Han betegnede sin nye Religion med (*sous*) Navnet Islam, som vil sige Hengivenhed i Guds Villie.

I (Aaret) 611 udtalte han sig (*se Nr. 100, 4*) om sine Planer til Khadidjah, til sin Fætter Ali, til sin Frigivne Zeid, til sin Ven Abou-Bekre. De troede paa ham og Andre efter dem. En Dag

sagde han til dem: •Hvem af Eder vil være min Broder, min Befuldmægtigede (*lieutenant*), min Vikar?• Man taug. Ali udbød med en frygt Discipels Kraft og en Ørkenbeboers Vildhed: •Det er mig, som skal være denne Mand; Guds Apostel, jeg skal staa Dig bi, og dersom Nogen staaer Dig imod, skal jeg slaa (*briser*) hans Tænder ind, skal jeg rive hans Øjne ud, skal jeg sprætte (*fendre*) hans Bug op og skal jeg knække hans Ben.• Det af Muhamed begyndte Foretagende var meget farligt. Abou-Taleb skjælvde for sin Neveu og bønfuldt ham om at opgive sin Plan. •Om man saa kom til mig, svarede Muhamed, med Solen i den ene Haand og Maanen i den anden, vilde jeg ikke vige tilbage.•

Muhamed havde Poesiens Gave. Han dikterede ifølge Øjeblikkets Indtryk og Kræv, Kapitlerne af Koranen (*le Coran*) som hans Skriver skrev paa Palmeblade og Faareben. Disse Skriftsprog (*le verset*) vare sikkerlig kun Opdigtelser, i hvad der angaar Englen Gabriels foregivne Aabenbareelser; men, fulde af ophøjede Tanker, skrevne i et kraftigt, rent, harmonisk Sprog, henrykte de Araberne. Omar, (en) grum Krieger, løb en Dag med Kaarden i Haanden for at dræbe Muhamed; en af hans Slægtninge standser ham og siger til ham at han vilde gjøre bedre i først at rense sit eget Hus, thi hans Søster Fatime læste den foregivne Profets Skriftsprog: han løber tilbage til hende og overrasker hende læsende med hans Svoger. •Hvad skjule I der under Eders Klæder?• udbryder han, og han saarer hende med sin Kaarde. Dog, ved Synet af sin Søsters Blod, holder han inde; han griber Skriftsprogene, kaster Øjnene derpaa, beundrer, iler hen til Profeten og erklærer sig for hans Discipel (*se Nr. 142*).

I Mekka (*à la Mecque*), gjorde man en levende Opposition mod de nye Lærdomme. For at undslippe de Forfølgelser hvoraf han der truedes, flygtede Muhamed fra denne By i Aaret 622. Muselmændene have gjort dette Aar til det første af den Tidsregning (overs.: Muselm. (musulman) have gjort af dette Aar det første af den T., uue år) hvoraf de endnu betjene sig; man kalder det Hegiraens (*l'hégire*) eller Flugtens Aar. De ere altsaa, i deres Beregning (*la supputation*) af Tiden, 622 Aar (*se Nr. 126, 4*) tilbage for os. Iøvrigt regne de efter Maaneaar (der ere) elleve Dage (*se Nr. 20*) kortere end vort Solaar. Vort Aar 1860 svarer saaledes for dem til Aaret 1277.

Efterat være tyet til Medina, begyndte Muhamed sin Prædiken med Sværdet. Med 314 Mand, drog han ud for at overrumple en Karavane fra Mekka. Man kjæmpede ved Béder. Muselmændene.

vaklede (*flechir*): fra sin Trone af Træ, hvorfra Muhamed betragtede Kampen, sprang han op paa en Hest, og kastende en Haandfuld Sand (ud) i Luften udraaber han: »Gid vore Fjenders Aasyn maa bedækkes med Skam!«¹⁾ Hans Tropper som fik nyt Liv (*ranimer*) vandt en Sejr som blev af [en] stor Virkning for hans Sag (*la cause*).

Han blev dog nogen Tid efter overvunden ved Bjerget Ohud og belejret i Medina. Det lykkedes ham at fjerne sine Modstandere (se Nr. 30, s) ved at kaste Splid[en] (*la division*) imellem dem. Fra dette Øjeblik af (se Nr. 140, s) vare hans Fremskridt hurtige.

I (Aaret) 629, valfartede han til Mekka og foretog der saa talrige Omvendelser at han, det følgende Aar, kunde drage derind med 10 000 Mand, og nedstyre alle Temples Afgudsbilleder. Fra det Øjeblik af blev han frygtet som Arabiens religiøse Overhoved, og han traadte i Forbindelse (*la relation*) med de udenlandske Stater. Kongen af Persien sønderrev hans Breve: »Gid hans Kongerige saaledes maa blive sønderrevet!« udbød Muhamed. Heraklius modtog hans Budskab bedre: dog udbød Krigen med Grækerne i Syrien (*de Syrie*). Man saae der Muselmændenes (*le musulman*) fanatiske Tapperhed: Djafar, Abou-Talebs Søn, som havde faaet begge Hænderne afhuggede, knugede endnu Islamismens Banner imellem sine lemlæstede Arme og fik fortil (*par devant*) 52 Saar. Muhamed troede et Øjeblik at han vilde blive nødt til atter selv at kæmpe. Iført sin grønne Kjole hvis Farve er forbleven hans Efterkommeres, og ridende paa sit hvide Muldyr, drog han afsted i Spidsen for 10 000 Ryttere og for 20 000 Fodfolk. Men Fjenden fremstillede sig ikke

I Begyndelsen af Aaret 632, begav han sig til Mekka, fulgt af 114 000 Muselmænd for der at fuldbyrde den store Pilgrimsfart, El-Haddj. Efter at være kommen tilbage (se Nr. 82, 1) til Medina, følte han Døden komme, lod sig føre hen til Moskeen (*la mosquée*), og fremsagde den offentlige Bøn, dernæst spurgte (han) med høj Røst i Mængdens Nærværelse om han havde forurettet Nogen, om han skyldte (Nogen) Noget. En gammel Kone krævede (*réclamer*) tre Drachmer. Han lod dem give til hende og takkede hende fordi (se Nr. 134, s) hun hellere havde mindet ham om hans Gjæld henede end i Himlen. Han døde den 8de Juni 632

¹⁾ oversættes: Fra sin Trone af Træ, hvorfra (*d'où*) han betragtede Kampen, sprang M. (op) paa en Hest, og kastende en Haandfuld Sand i Luften (*les airs*): »Gid vore Fjenders Aasyn, udraaber han, maa bedækkes med Skam (*la confusion*)!«

Hans Lære ligger hel og holden i disse Ord: »Gud alene er Gud, og Muhamed er hans Profet.« Denne eneste Gud, siger Koranen, er bleven aabenbaret for Menneskene igjennem en Række af Profeter af hvilke Muhamed er den sidste og den fuldkomneste. Muhamed erkjendte at Kristus (*le Christ*) havde haft Miraklernes Gave, men han selv tilstod at han ikke havde faaet den.

Koranen tilsteder Sjælens Udødelighed, Legemernes Opstandelse og et tilkommende Livs Glæder og Lidelser. Ifølge Islamismens Lærere, afhøre (*interroger*) to sorte Engle med blaa Øjne dem som dø; Englen Gabriel vejer deres Handlinger i en Vægtskaal (der er) stor nok til at rumme Himlen og Jorden. De Gjenopstandne føres hen til Broen Al-Sirat, (der er) tyndere end et Haar og smallere (*effile*) end Eggen af en Kaarde. De Skyldige kunne ikke gaa over den; de falde (ned) i Helvede som udstrækker sig nedenunder, og hvor de mindst Forbryderske paa Fødderne have Ildsko, som bringe deres Hjerner til at koge som Kjædler.

De sande Troende, derimod, overskride Afgrunden saa hurtigt som Lynet og gaa hen at bebo Haverne i den syvende Himmel eller Paradiset. Der finde de evig grønne Lunde, Lysthuse af Perlemor og af Rubiner, klare Vand som løbe hen over det gule Rav, over Diamanter og Smaragder, rige Silketæpper, Blomster, Røgelse og udsøgte Maaltider. Saadant er det sandelige Paradis som Muhamed stillede frem (*proposer*) for Massen af de troende Muselmænd; men oven over alt dette satte han de aandelige Glæder: »Den af Gud mest Begunstigede vil være den som skal se hans Ansigt Aften og Morgen, (en) Salighed som skal overgaa alle Sandsernes Nydelser, som Oceanet overgaa en Dugdraabe.«

Dette og det følgende Stykke efter Duruy.

Det første Korstog (1095—1099).

Jerusalem var faldet i Hænderne paa en vild Tyrkerhorde, og istedetfor den Tolerance som Kaliferne i Bagdad og Cairo (*le Caire*) viste (*user de*) med Hensyn til Pilegrimmene, bleve disse overøste med Ydmygelser og Forhaanelser; det var kun med store Farer at man nærmede sig til de hellige Steder. Eneboeren Peter (*Pierre l'Ermite*) lod Frankrig gjenlyde af Beretningen om disse Elendigheder, og Folket, grebet af en from Begejstring, væbnede sig overalt for at rive Christi Grav ud af de Vantros Hænder. Kirkeforsamlingen (*le concile*) i Clermont, forsamlet 1095 under den franske

Pave Urban II's Forsæde, prædikede Korstoget; Antallet af dem som, i dette og i det følgende Aar, fæstede paa deres Bryst det røde Klædes Kors, Tegn(et) paa deres Deltagelse i det hellige Foretagende, beløb sig (*monter*) til mer end en Million (*se Nr. 97, s*).

Der kom Mennesker fra de fjerneste Lande. •Man saae lande i Frankrigs Havne, siger en gammel Historieskriver, Folk, som, da de ikke kunde gjøre sig forstaaelige (oversæt: lade sig forstaa), lagde Fingrene over hverandre i Form af (et) Kors for at vise, at de vilde tage Del i den hellige Krig. • De Fattigste vare de utaalmodigste. Stolende paa Gud alene droge de først afsted (*se Nr. 142, s*), under (å) Raabet Gud vil det! uden Forberedelser, næsten uden Vaaben. Kvinder, Børn, Oldinge, ledsagede deres Ægtefæller, Fædre, Sønner, og man hørte de Mindste, siddende paa Karrer (*le chariot*), som Stude trak, raabe, saasnaart de saae et Slot eller en By: •er det ikke Jerusalem?• En Avant-Garde paa 15 000 Mand, som Alle tilhobe (*se pag. 104, so*) kun havde 18 Heste, aabnede Marschen under Befaling af en fattig normannisk Ridder, Walter Pengeløs (*Gautier Sans avoir*). Peter Eremit fulgte med 100 000 Mand. En anden Trop sluttede Marschen, ført af den tyske Præst Gottschalk. De droge gennem Tyskland, myrdende paa Vejen de Jøder som de traf, plyndrende overalt for at forskaffe sig Levnetsmidler, og udøvende alle Slags Voldsgjærninger. Et stort Antal af Korsfarerne døde paa Vejen. I Ungarn (*Hongrie*), greb Befolkningen (til) Vaaben imod dem og dræbte Mange af dem. Der kom kun et lille Antal af dem til Constantinopel. Kejser Alexis, skjønt selv truet af Tyrkerne, skyndte sig det bedste han kunde med (*n'eut rien de plus pressé que . .*) at befri sig for disse Hjelptropper ved at faa (*faire passer*) dem over til Asien. De faldt Alle for (*sous*) Tyrkernes Sværd paa (*dans*) Sletten ved (*de*) Nicæa (*Nicée*), og deres Ben tjente senere til at befæste de paafølgende (*second*) Korsfareres Lejr.

Imedens denne dumdristige Avantgarde nedhuggedes, væbnede de Adelige sig, (og) droge derpaa ud i et Antal (*au nombre*), siger man, af 100 000 Riddere og 600 000 Fodfolk, ad forskellige Veje og under forskellige Anførere. Det fælles Mødested var Constantinopel. Kejseren skjælvede for at de skulde faa i Sinde (*vouloir*) at begynde deres Korstog med at bemægtige sig den store Stad. Nogle tænkte (*songer*) virkelig derpaa; men Godefroy af Bouillon satte sig derimod. Han gik endogsaa ind paa (*consentir à*) forud (*d'avance*) at hyde (*faire hommage à*) Kejser Alexis for alle de Lande(s Vedkommende) som han monne erobre. Hvad han havde indrømmet,

vovede Ingen at nægte (*se Nr. 59, Anm.*). Da de aflagde (*préter*) Eden, havde En af dem, Grev Robert af Paris, den Dristighed at stige op ad Tronens Trin og uden Omstændighed (*sans façon*) sætte sig ved Siden af Østerlandets Hersker. Grev Balduin (*Baudouin*) trak ham tilbage ved Armen, idet han gjorde ham opmærksom paa at det ikke var Skik at man saaledes satte sig ved Kejsers Side. •Jo vist (*vraiment*), svarede Ridderen, se (til) den Bondeknoлд (*rustre*) som sidder (ned) medens saamange berømmelige Krigshøvdinge (*capitains*) staa (op). •Kejseren lod sig disse Ord oversætte, og da de Andre havde trukket sig tilbage, tog han denne hovmodige Ridder til Side (*à part*) og spurgte ham hvem han var. •Jeg er Franskmand, svarede han, og af den berømmeligste Byrd. I mit Land, er der, hvor tre Veje støde sammen, en gammel Kirke hvor hvemsomhelst der har Lyst til at slaas gaar hen at bede til Gud og at afvente sin Modstander. Men jeg har ventet forgæves, Ingen har vovet at komme. •Alexis blev ikke beroliget før han havde faaet lige indtil den sidste af disse Kamphaner (*batailleur*) over til Asien.

Den første By som de traf paa var Nicæa. Korsfarerne belejrede den. Efter heftige Kampe, stod den i Begreb med at overgive sig, da de Grækere som befandt sig i Korsfarernes Hær fik (*persuader qc à q*) Indbyggerne til at hejse Alexis's Banner. Dækkede af Kejserdømmets Farver, vare disse uantastelige (*inattaquable*). Opbragte over denne Troløshed, fjernede Korsfarerne sig og gik dybere ind (*s'enfoncer*) i Lilleasien (*dans l'Asie Mineure*). De udstode skrækelige Lidelser i denne tørre Egn, hvor Alt, endogsaa Vand(et) (*se pag. 105, 52. 53*), fattedes dem. De fleste Heste omkom, og man saae Riddere ride paa Æsler og Stude. Paa (*en*) en eneste Dag døde 500 Mennesker af Tørst.

Korsfarerne ankom først den 18de Oktober 1097, foran den store By Antiochia (*Antioche*), som en stærk Mur forsynet med 450 Taarne forsvarede. Her maatte de atter udstaa skrækelige Savn og Lidelser; Hungersnøden tvang (*obliger*) Belejrerne til (*de*) at spise Tidsler og døde Dyr; Nogle spiste Muselmænd. De bleve liggende (*rester*) syv Maaneder foran Fæstningen (*la place*), og de vilde være blevne liggende der meget længere hvis ikke en Forræder som befandt sig i den belejrede By havde hjulpet dem (oversæt: uden en Forræders Hjælp, *assistance*). I (*par*) en stormfuld Nat, da (*où*) Blæstens og Tordenens Larm døvede (*assourdir*) Skildvagnerne, bestog de Christne Murene med Rebstiger som man

kastede til dem fra Fæstningen, og styrtede sig ind i Byen under Skrigene Gud vil det! Korsfarerne gjenfandt i Byen de Lidelser som de havde udstaaet ved Foden af dens Mure; thi de bleve igjen (*à leur tour*) belejrede af 200 000 Tyrker under Anførsel af Kerboga, Kalifen af Bagdads Befuldmægtigede. Snart vare Pesten og Hungersnøden paa een Gang (*à la fois*) i Staden Mange Korsfarere opgave Haabet (*désespérer*) om nogensinde at se Jerusalem og vendte tilbage til Evropa. De Andre, opretholdt (*soutenir*) af deres Mod, forbleve: deres Tro frelste dem. En Præst fra Marseille kom og erklærede (*se Nr. 103, 1*) Hærens Anfører at Sankt Andreas (*saint André*) havde aabenbaret ham, i en Drøm, at det Spyd som har gjennemboret Christi Side var under Kirkens Højalter (*le maître autel*), og at det vilde give de Christne Sejren. Man graver, man finder Spyd, Begejstringen bemægtiger sig Korsfarerne; de marschere mod Kerboga og hugge (*tailler*) hans Hær i Stykker.

Istedetfor strax at gaa mod (*sur*) Jerusalem, spildte de endnu 6 Maanedere i Antiochia, hvor Pesten decimerede dem. Da de endelig droge afsted, vare de neppe 50 000; et vist Antal havde, rigtig nok, sat sig fast i de forskjellige Byer som Korstoget var gaaet igjennem. De droge langs Middelhavets Bred, for at holde sig i Forbindelse med Genuesernes (*un Genoïs*) og Pisanernes (*un Pisan*) Flaader, som bragte dem Levnetsmidler. Begejstringen voxede efterhaanden som de nærmede sig den hellige By og droge gjennem de ved Evangeliets Beretninger helligede Steder. Endelig, da de havde overskredet den sidste Høj, viste Jerusalem sig for deres Øjne. Jublen var umaadelig. De udstrækkte Armene, kaste sig paa Knæ og kysse Jorden.

Denne By, (en) Gjenstand for saamange Ønsker (*le vœu*), gjaldt det nu om at tage. Den forsvaredes af Kalifen af Cairo's Soldater hvilken havde erobret den fra (*sur*) Tyrkerne. Korsfarerne led endnu meget under dens Mure. Asiens Sommersol brændte Jorden, Bækken Cedron var udtørret, Brøndene tilkastede (*combler*) eller forgiftede af Fjenden. For at hæve (*relever*) Hærens Aand, foretog (*faire*) man en højtidelig Procession omkring Byen: alle Korsfarerne standsede paa Oliebjerget (*la montagne des Oliviers*) og kastede sig der til Jorden (*se prosterner*). Den 15de Juli 1099, ved Daggry, foretoges (*livrer*) en almindelig Storm. Tre store Taarne paa Ruller (*roulant*) nærmede sig Murene; men, efter en Dags Kamp, var Intet endnu udrettet: det var først den næste Dag, efter nye Lykkesomvexlinger (*la vicissitude*), at Korsfarerne endelig sejrede. Tancred

(*Tancrede*) og Godefroy vare de Første som sprang ind i Fæstningen. Man maatte kjæmpe i Gaderne og tage med Storm (*forcer*) Omars Moske, hvor Muselmændene forsvarede sig. Et skrækkeligt Blodbad paa (*de*) Muselmænd og Jøder oversvømmede Byen med (*de*) Blod: i Moskeen gik det Hestene lige til Bringen (oversæt: Hestene havde deraf lige til Bringen). Man afbrød Nedsablingen for at gaa, med bare Fødder (*se Nr. 143*) og uden Vaaben, hen at knæle ved den hellige Grav (*au saint sépulcre*); men den begyndte derpaa atter og varede en Uge.

Godefroy valgtes enstemmig (til) Konge af Jerusalem. Men han modtog kun Titlen Forsvarer og Baron af den hellige Grav, nægtende at bære Guldkrone der hvor Kongernes Konge havde baaert Tornekrone. Sejren ved Ascalon, som han kort Tid efter vandt over en ægyptisk (*égyptien*) Hær, sikrede Korsfarernes Erobring. Men allerede vare de Christne trætte af saamange Møjsommeligheder; de høje Herrer (*seigneur*) længtes (*se Nr. 83, 4*) efter at gjense deres Hjem (*le foyer*). Der blev ikke synderlig mer end 300 Riddere tilbage hos Godefroy. Glemmer aldrig, sagde grædende de som bleve tilbage til dem som droge afsted, glemmer aldrig Eders Brødre som I lade (blive) tilbage i Landflygtigheden; naar I ere komne tilbage til Evropa, saa indgiver (*inspirer*) de Christne Ønsket om at besøge de hellige Steder som vi have befriet; opmuntrer Krigerne til at komme og bekjæmpe de vantrø Nationer med os! Men Evropa kjølnedes da det saae saa faa Mennesker komme tilbage fra et saa kjæmpemæssigt (*gigantesque*) Tog, og 50 Aar henrandt (*s'écouler*) inden et nyt Korstog blev foretaget for at hjælpe Kongeriget Jerusalem.

*Partant pour la Syrie,
le jeune et beau Dunois
venait prier Marie
de bénir ses exploits:
«Faites, Reine immortelle,
disait-il en partant,
que j'aime la plus belle
et sois le plus vaillant!»*

*Il trace sur la pierre
ce serment de l'honneur,
et va suivre à la guerre
le comte, son seigneur.
Au noble vœu fidèle,
il dit en combattant:
Amour à la plus belle,
honneur au plus vaillant!*

*«Je te dois la victoire,
Dunois! — dit le seigneur —
puisque tu fais ma gloire,
je ferai ton bonheur.
De ma fille Isabelle
sois l'époux à l'instant,
car elle est la plus belle,
et toi le plus vaillant.»*

*A l'autel de Marie
ils contractent tous deux
cette union chérie
qui seule rend heureux.
Chacun dans la chapelle
disait en les voyant:
«Amour à la plus belle,
honneur au plus vaillant!»*

Brudstykke af et Brev fra en preussisk Soldat.

Alle de udmævede Datider gjenføres ved Passé indéfini (ma lettre a été interrompue o. s. v.). Passé défini anvendes slet ikke i dette Stykke.

I Omegnen af Meudon den 21. Oktober 1870.

... Mit Brev afbrødes af en Granat (*un obus*) som kom og sprang (*se Nr. 103, 1*) under mit Arbejdsbord uden endog (*même*) at gøre mig en Rift. Vi maatte illsomt flytte, og vi have nylig (*se Nr. 103, 1*) sat Bo (*s'installer*) med Major Hummel og 3 Kammerater i et nyt Kvarter (*le logis*), hvor vi ville være bedre dækkede mod Skytset (*le canon*) i (*de*) Mont-Valérien. Det er et kjønt lille Hus, skjult (*tapi*) i en tæt (*tauffu*) Skovkant (*un coin de bois*) og ligesaa andagtsfuldt (*recueilli*) som et Kapel. Det beboes af en gammel Enkefrue (*dame veuve*) og hendes to Børnebørn. Børnenes Moder er nylig død, Faderen er gaaet i Krigen og slaas, troer jeg, i Loire-Hæren. Vor Ankomst foraarsagede en stor Forførdelse i Huset, hvor man uden Tvivl smigrede sig med at slippe for Krigsmaalæg (*la réquisition*); men man skal snart lære at Intet undslipper vor Aarvaagenhed. Vi begyndte med at fælde alt Krat (*tous les bosquets*) omkring Huset, af (*de*) Frygt for Overrumplinger, og ligeledes de store Træer for at lave Barrikader. Den gamle Dame gråd da hun saae de smukke Elmetræer og Egetræerne falde, og den lille Dreng, som kan være ti Aar i det højeste, foer løs paa os da han saae sin Bedstemoder græde. Det var ikke meget vanskeligt, som Du kan tænke, at afvæbne denne Stridsmand (*champion*), hvis Raseri morede os meget. Den lille Pige, en lyshaaret En (*une blonde*) paa 7 til 8 Aar, er af en sjælden Skjønhed; hun blev sidende hele Dagen paa en Stol, holdende i sine Arme en dejlig lyshaaret Dukke ligesom den som Lieschen ønsker (sig). Hver Gang en af os nærmede sig, gøs hun; jeg morede mig over hendes Forskrækkelser. — Dersom Du vilde kysse mig, sagde jeg til hende, vilde jeg ikke tage din Dukke. — Hun opløftede et frygtsomt Blik imod mig. Det var morsomt at se den Kamp som foregik (*se livrer*) i hendes Sjæl imellem hendes Kjærlighed til sin Datter og hendes Had til Preusseren. Hendes smaa rystende Hænder klappede feberagtig hendes Dukes lyse Paryk, hendes Kinder bleve afvexlende blege og røde. Tilsidst bestemte hun sig dog og rakte sin Kind henimod mig med en besluttet Mine. I det Øjeblik da jeg bukkede mig for at kysse hende, (jeg veed ikke hvorledes det gik

til) befandt begge hendes Hænder sig i (*sur*) mit Ansigt og jeg fik det bedste og mest uventede Ørefgen, hvorpaa hun løb sin Vej grædende. Hadet havde været stærkere end Kjærligheden. Rig-tignok fik hun sin Dukke med sig (*emporter*); men Skjærsanten (*sergent*) Jakob rev den fra hende og knuste dens (*se Nr. 64*) Hoved imod Muren, for at lære Børnene i (*de*) dette Land at respektere de tyske Soldater.

Efter P. Albane.

Récréations linguistiques (Proverbes, expressions qui font image, aphorismes). *Qui veut tuer son chien l'accuse de rage. Les cordonniers sont les plus mal chaussés. Où il n'y a rien le roi perd ses droits. Tout ce qui reluit n'est pas d'or. Tout est bien qui finit bien. Tel maître, tel valet. A insolent, inso-5. lent et demi* (een Uforstammethed fremfalder 1½ Uforst.; ≠ à *corsaire* [o: Angriber], *corsaire et demi*). *Donnant, donnant* (Stige for Stige). *Les bons comptes (Afrejtinger) font les bons amis. A laver la tête d'un More (Morian) on perd la lessive* (Rub). *Qui trop embrasse, mal étreint* (≠ man skal ikke gabe højere 10. end man kan bide). *Le mieux est l'ennemi du bien* (o: man for-dørver tit noget Gødt ved at ville gøre det bedre). *Quand on est pauvre, il faut bien manger de la vache enragée. Faute de grives on mange des escargots* (Art spijelig Snegl). *On n'a de lous plein la poche qu'à la condition d'avoir de 15. bêtises plein la tête. Le mérite à pied, la sottise en carosse, ainsi va le monde. Quand le loup se fait lièvre, on le mange. L'orgueil est toujours talonné de la ruine et de la honte. N'est pire sourd que celui qui ne veut pas entendre. A parti pris point de conseil. La justice est la bienfaisance des rois. Cha-20. cun pour soi, et Dieu pour tous. Du cuir d'autrui faire large courroie. Faire d'une pierre deux coups. Se faire le saint de son sermon* (tale vidt og bredt om sig selv). *Faire l'âne pour avoir le son* (Klid; ≠ gjøre sig til Hund for at faa et Bøn). *Adopte vos projets. Pépouse vos intérêts. Marier l'utile à l'agréable. 25. Un soulier veuf de sa semelle. Le gilet du nègre, en divorce avec son pantalon, laissait voir une bande de peau noire. Il embrassa le métier de soldat. Vieillards anecdotiers. Le sentier glissant de la plaisanterie. Ce tableau est un vrai incendie de couleurs. L'art de martyriser un piano. Écorcher les 30. oreilles. Vous serez comme coq en pâte* (som Blommen i et Æg). *Je me sentis rougir jusqu'aux oreilles et mes jambes furent de*

- coton pendant une seconde. Avoir la chair de poule (Kuldegysning). Je pris la clef des champs (løb min Bøj). Il eut un pied de nez (fit en lang Næse). Cheminer au bras d'une heureuse pensée. Une grande fête se donnait en mon intérieur, bal et
5. musique. Elle avait la bouche en cœur (i Hjerteform) et le visage illuminé à „giorno“ (o: à jour). La pudeur, cet épiderme de "âme. Déjeuner à la fourchette. Déjeuner sur le pouce. Dîner, à fond (solidt). Qui dort dîne. Manger du bout des lèvres (nippe). Boire sec (o: uden at komme Vand i Munden). Je l'invitai
10. à dîner avec moi à la fortune du pot. Coucher à la belle étoile (sove under aaben Himmel). Le plancher des vaches (Sømandsubtryk for Sandjorden). Le vin des grenouilles (≠ „Gaafevin“ o: Vand). Le sac aux oublis („Glemmebogen“). Comparaison n'est pas raison. Femme de marin, femme de chagrin. Le
15. couteau de Jeannot: il en change le manche, il en change la lame, et prétend toujours que c'est le même couteau. On ne se baigne pas deux fois dans le même fleuve. Une averse (Stylregn) de compliments. Nous lâchons la bride à une conversation vagabonde. Il distillait chaque mot, il adonisait chaque
20. phrase. Je désirerais connaître votre nom afin de pouvoir baptiser le charmant souvenir que j'emporte de vous. La générale vint apporter quelques grimaces de condoléance. De quoi nous servirait d'être femmes si nous avions besoin de regarder pour voir? L'esprit de Mademoiselle de Bourbon peut seul faire
25. douter si sa beauté est la plus parfaite chose du monde (Viture). L'esprit sert à tout, et ne suffit à rien. Violante! je vous quitte, je cède la place à votre folie. Vous avez brillé par votre absence (nemlig ved at være). Mot d'un homme d'esprit en sortant d'une société: Comme je me serais ennuyé si je
30. n'avais été là. Il n'y a que les muets qui ne disent jamais de sottises. Galopant près de mon père, je m'enivrais d'espace, de liberté. Billeber paa Hurtigheden: dévorer l'espace; brûler le pavé; aller ventre à terre.
- Où sont les neiges d'antan (af! hvor er den Sne, som såldt ligge;
35. Villon)? Revenons à nos moutons (til Sagen! L'avocat Pathelin!)! Quand la vertu s'est enfuie des cœurs, elle se réfugie sur les lèvres (Rousseau). J'admets tous les genres (Mader, Arter), excepté le genre ennuyeux (Voltaire). Le cœur a des raisons que la raison n'accepte pas (Pascal). Il est plus facile de trouver des
40. Capucins (Kapucinermunke, d. v. f. Sabrobre, Riffeduffer) que des

raisons (Pascal). Le beau est ce qui plaît à la vertu éclairée (Jos. de Maistre). J'aime le peuple, mais je l'aime à distance (Henri Heine). Les plus grands hommes ont les pieds aussi bas que les autres, quoiqu'ils aient la tête plus élevée. Dieu seul n'a pas besoin de juger les hommes selon leurs actions. Manger 5. son blé en herbe (h., Grønføder; o: at forringe et Gode ved at nyde det for tidlig; Rabelais). Il est des pertes triomphantes à l'envi de victoires (der gives Næderlag, hvori der er ligesaa megen Sejrsjubel som i Sejre; Montaigne). Le grammairien Dumarsais (1776 —1756) disait au lit de mort: „je m'en vais ou je m'en vas, car 10. l'un et l'autre se dit ou se disent.“ En 1835, M. Bernard se décida à monnayer ses lingots (o: strive Bøger). (M. Renan a) ces lumières du style, „lumina discendi“, qui sont dans une page ce qu'est la lumière dans un paysage. Les saisons sont les climats voyageurs. Les vives émotions nous font une autre santé. Il 15. dévoieffe Pierre pour coiffer Paul; il emprunte à droite et à gauche. Lavons notre linge sale en famille, et n'appelons personne! La matinée fait la journée. Le matin est l'âge d'or de la journée. A douze ans, le sommeil est encore un dieu. Les vieillards ont le sommeil fragile. Si ce sabreur (drabelig Karl; 20. „Suggu“) a beaucoup fait brûler de poudre, il n'en a pas inventé le plus petit grain. Barbu comme un bouc et chauve comme une citrouille. Transparent comme un écolier. On demandait un jour à Sidyes: „Qu'avez-vous fait pendant la terreur?“ — Ce que j'ai fait, répondit-il, j'ai vécu.“ Ludvig XIV til 25. Sofmanden: „Quel âge avez-vous donc, vous?“ — Sofmanden: „Je n'en sais rien, j'ai l'âge que Votre Majesté voudra.“ Et Bers af Boileau, anvendt paa Ludvig XIV: Ami de la vertu plutôt que vertueux. Mot du duc de Feuillade: Il n'y a si bonne famille qui n'ait son pendu. Figure régulière d'Endymion bri- 30. tannique, à laquelle il ne manque rien pour être belle; le malheur est qu'on a oublié d'éclairer la lanterne. Soyez aimé, vous serez toujours innocent. Si Dieu a fait l'homme à son image, l'homme le lui a bien rendu (r., gjort Gjengjæld; Chateaubriand). Si Tacite a prêté quelques perversités à Tibère, c'est 35. bien le cas de dire (er her god Anledning til at sige) qu'on ne prête qu'aux riches. Un pays sans eaux, c'est comme un salon sans glaces. Monsieur C. fait la pluie et le beau temps chez le

1) Terrorismen, Røvelsherredømmet under den franske Revolution.

- général (ex Pott' og Pande). *Il passa une nuit blanche* (laa vaagen). *Ne pensons pas que les gens dégoûtés sont les seules gens de goût. Occuper toutes les trompettes de la renommée. Il n'y a de bon marché à la guerre que la victoire. Histrions que le ciel n'a point daigné initier au secret de la comédie où il figurent. Il y a un démon jaloux qui altère sur mes lèvres toute parole de tendresse et lui donne une inflexion d'ironie* (O. Feuillet). *On est surtout baron pour ses domestiques, ils ont l'éclaboussure* (Gadesfandt) *du titre, et cela les flatte* (V. Hugo). *Cette triste horloge qui fait entendre, au milieu de tous nos plaisirs, le bruit des mâchoires du vieux Saturne. Les Barri tentèrent de se rapprocher des Choiseul; ceux-ci se hérissèrent* (veje Børster; le hérisson). *L'oncle Benjamin, partant par la tangente* (Tangent til en Cirkel), *dissertait à perte de vue* (i det Uendelige) *sur l'équilibre européen.*
15. *Le capitaine arbora le plus aimable sourire de sa collection. Elle avait des sourires pensifs et des attitudes penchées. Se tasser dans un fauteuil. Jouer quelqu'un sous jambe* (humbse En). *Les raisons qui militent en faveur de votre opinion. Sa mémoire littéraire était peu meublée. Il avait fermé sa porte à*
20. *double tour, et lorsque je suis arrivé: visage de bois. Il fait plus de bruit que de besogne* ($\neq$ „Biel Geschrei und wenig Woll“). *Effacer les signes étymologiques d'une langue, c'est effacer ses titres* (Dokument, Adkomstbevis) *généalogiques et gratter son écusson* (Saabenskjold; Ampère). *Il n'est pire eau que l'eau qui dort.*
25. *A fille qui se tait le diable parle. La mer calme à ce moment-là, mais agitée jusque dans le repos, comme la conscience du juste. Seul, on se croit maître de sa destinée, mais la vue de deux ou trois personnes qui surviennent nous rend toutes nos chaînes.*

Ordbannelse. Nogle Ordfamilier.

AGIR, handle (Latin: agere). Action, f., og acte, m., Hand-ling, Gjerning (action vertueuse, dydig Handling; acte de charité. Barmhertigheds-gjerning). Acteur, Stuespiller; Sunti. actrice. Actif, virksom. Activer, bringe Liv i (activer la flamme). Activité, f., Travlhed. Agent, Agent. Agence, f., Agentur. Inaction, f., Uvirksomhed. Inactif, uirksom. Inactivité, f., Drøsløshed.

Agiter, bevæge, ryste (agiter la bouteille). Agitation, Bevægelse, Røre (l'agitation de la mer). Agile, bevægelig, rørig. Agilité, f., Bevægelighed, Raskhed (l'agilité des bras). Actuel, virkelig, nuværende (le roi actuel; la loi actuelle). Actualité (cette comédie est d'une saisissante actualité: stemmer med Djevliftets Forhold).

BOUCHE, f., Mund. Bouchée, f., Mundfuld. Boucher, tilstoppe. Bouchon, m., Prop. Déboucher, 1. tage Proppen af, 2. strøme ud af en Snevring (l'infanterie déboucha d'un chemin creux). Débouché, m., Barasætning. Emboucher, sætte for Munden (emboucher la trompette). Embouchure, f., 1. Mundstykke (paa et blæsende Instrument), 2. Flodmunding. S'aboucher avec quelqu'un, tales ved med En.

COURIR, løbe. Cours, m., Løb, Kurus (un cours d'eau; le cours de la vie; un cours d'histoire). Coureur, løber. Courrier, Skud, Kurer. Courant, m., Strøm. Course, f., Løb (une course de chevaux). Coursier, m., Ganger (hest). Précurseur, Forløber

FIL, m., Traad. Le fil de l'épée, Kaardens Eg. Le fil de l'eau, Strømmen. Filer, 1. spinde, 2. gaa lige ud. Fileur, Spinder; Sunti. fileuse. Filot, m., et Nat. Filament, m., Plante-træv. Filature, f., Spinderi (filature de soie). Filière, f., Hæsteb til et forfærdige (trætte) Metastraade. Une étoile qui file: Stjernefald. Filez, muscadel ($\neq$ pil af, Grønært!) La file, Rætte, Råd (marcher à la file). Défiler, defilere (gaa En for En, eller lige ud). Défilé, m., Bjergpas. Défilement, m., Defilering. Enfiler des perles, trætte Perler paa en Snor. Enfiler une aiguille, træde en Synaal. Nous enfilâmes (løb igjennem) la porte. Enfiler l'escalier, løbe ned ad Trappen. Profil, m., Profil (un profil d'escalier).

GRÉ, m., Behag, Lykke, Lune. Le navire voguait au gré d'une brise légère, Skibet sejlede for en let Brise. De gré ou de force, il faut rester, man maa blive, enten man vil eller ej (= bon gré mal gré, il faut rester). Il a agi de son plein gré, han har handlet ganske efter eget Lykke. Se Nr. 111, s. Malgré, uagtet, trods. Maugréer, brumme, muffe. Agréer, 1. optage vel (agréer q. pour gendre), 2. behage (ce mariage aurait agréé à toute la famille). Agréable, behagelig. Agrément, m., Behagelighed. Désagréable, ubehagelig. — Grâce, f., 1. Ynde (de bonne grâce, nydeligt, villigt, modfat de mauvaise grâce), 2. Naade. Gracieux, yndig, naadig. Gracier, benaade. Gracieuser, behandle venlig. Disgrâce, f., 1. Unaade, 2. Uheld. Disgracieux, ussæn.

MONTER, stige op, bringe op. **Mont**, *m.*, Bjerg (le mont Vésuve). **Montagne**, *f.*, Bjerg. **Montagneux**, bjergfuld. **Montagnard**, Bjergbo. **Monticule**, *m.*, Bakke. **Promontoire**, *m.*, Forbjerg. **Montée**, *f.*, 1. Opstigning, 2. lille Bakke. **En amont**, op ad Bakke (modsat en aval, ned ad B.). **Montant**, *m.*, en opstaaende Stang, Opstander. **Le montant de la somme**, Summens Beløb. **Monter à cheval**, 1. stige til Hest, 2. ride. **Monture**, *f.*, Ridebyr. **Démonter un cavalier**, kaste en Rytter af.

SENTIR, føle, lugte, smage. **Se Nr. 101, 1.** **Sens**, *m.*, 1. Sandt (les cinq sens), 2. Forstand (un homme de sens; le sens commun), 3. Betydning (le sens d'un mot; ce mot se prend au sens figuré), 4. Retning (dans tous les sens; sens dessus dessous, hulter til bulter; en sens invers). **Non-sens**, *m.*, Meningsløshed, Konfens (= contre-sens). **Sensuel**, sanskelig. **Sensualité**, *f.*, Sandfælgbed. **Sensible**, følelig, følsom. **Insensible**, insensibelt, ufølsom, umærkelig. **Sensibilité**, *f.*, Følsomhed. **Sensiblerie**, *f.*, Føleri. **Sensitive**, *f.*, Mimosa. **Sentiment**, *m.*, Følelse. **Sentimental**, følelsesfuld. **Sentimentalité**, *f.*, Følelsesfuldhed. **Sensé**, forstandig. **Insensé**, uvandt. **Forcé** (af *forc.*, udenfor, og sens), raskende. **Senteur**, *f.*, Duft. **Sensation**, *f.*, Sandfornemmelse (faire sensation, gjøre Opfagt). **Sentence**, *f.*, 1. Tantesprog, 2. Dom. **Sentencieux**, som taler i Tantesprog.

SERVIR, 1. tjene, 2. dække Bord. **Serviteur**, Tjener; **Sunt. servante**. **Service**, *m.*, 1. Tjeneste, 2. Anretning. **Serf**, **Træl**. **Servage**, *m.*, Fidegenskab. **Servitude**, *f.*, Trældom. **Servile**, slavis. **Servilité**, *f.*, Trællesind. **Serviable**, tjenstagtig. **Sergent** (det latinske *serviens*), 1. Betjent, 2. Stjersant. **Asservir**, trælbinde. **Asservissement**, *m.*, Underkuelse. **Desservir**, tage af Bordet. **Dessert**, *m.*, Desfert.

TIRER, trække, styde. **Tir**, *m.*, Stykning (tir au cadran, Skive). **Tireur**, Stytte. **Tirailleur**, plasse. **Tirailleur**, Stytte i spredt Fagting, Blanter. **Tiraillement**, *m.*, Trækten; Riven og Skiden. **Tiroir**, *m.*, Skuffe (i et Bord o. d.). **Tirage**, *m.*, Trækning (le tirage de la loterie; le tirage des vaches, Maltning). **Tirade**, *f.*, en Kampe. **Tire-bouchon**, *m.*, Proptrækker. **Tire-bottes**, *m.*, Støvleknagt. **Retirer**, trække tilbage. **Retraite**, *f.*, Tilbagetog. **Rétracter**, tilbagekalde sine Ord. **Rétractation**, *f.* — **Attirer**, tiltrække. **Attraction**, *f.*, Tiltrækning. **Attrait**, *m.*, Tillokkelse, Yndighed.

VENGER, hævne. **Vengeance**, *f.*, Hævn. **Vengeur**, Hævner; **Suntj. vengeresse**. **Vindictif**, hævngjerrig (Latin *vindicare*, hævne).

At iagttage ved Aftalen.

le manche, Skaf.
le chou, Raal.
lécher, slikke.
le choix, Valg.
chantant, syngende.
je cache, jeg skjuler.
le champ, Mark. }
le chant, Sang. }
la chaîne, Kænt. }
le chêne, Egetræ. }
le chapeau, Hat.

le chien, Hund.
le rocher, Klippe.
la chance, Mulighed.

je mange, jeg spiser.
la joue, kind.
léger, let.
la joie, Glæde.
j'entends, jeg hører.
la cage, Bur.
Jean, Johan.
gens, Foll.

la gêne, Plage.

le jabot, Kalvefryds.

sien, sin.
le rosier, Rosenbush.
la science, Videnskab.

je visse, jeg struer.

cheveux lisses, glatte Haar.
j'eusse, jeg havde (*Subj.*).
russe, russisk.
vous savez, I vide.
ils sont, de ere.
tresse, Fletning.
casse, Dphold.

je vise, jeg sigter.
(Je vide, jeg tømmer.)
ils lisent, de læse.
j'use, jeg bruger.
ruse, list. (rude, raa.)
vous avez, I have.
ils ont, de have.
treize, tretten.
seize, seksten.
(je cède, jeg viger.)

baisser, at sænke.
basse, lav (Sunt.).
race, Race, Slægt.
casse, knækker.
cousin, Bude.
le poisson, Fisk.

baiser, at kysse.
base, Grundlag.
rase, barberer.
case, Hytte.
cousin, Fætter.
le poison, Gift.

manchon, Muffe.

mangeons, lader os spise! mention, Dmtale.
nageons, lader os svømme! nation, Nation.

cochon, Svin.

caution, Borgen, Kaution.

Indhold.

	Side.
Artillerne. Navneords og Tillægsords Flertals- og Funktiondannelse	1—15
Delingsartikel Nr. 2, 4, 16, 17. — Særegen Brug af bestemt Artikel Nr. 21, 19, 108, 1, 120, 1, 111, 1, 144, a, s, 101, 1, 114, 15, 135, s, 40, 2, 128, 7, 129, s, 38, s, 4, 103, 2, 107, s, 107, 2, 127, 2, 78, s, 138, 1, 51 a, b, 99, 11, 56, 75. — Uden Artikel Nr. 105, 1, 114, s, 134, 2, 136, 4, 124, s, 109, 4, 115, 18, 145, s, 106, s, 130 a2, 125, 4, 102, s, 25, s, 111, 2, 135, s, 141, 1, 122, s, 16 Note 2.	
Verbernes regelmæssige Bøjning	16—35
Sammenfattede Tider i Sandform Nr. 27—30. — Tidform Nr. 31—33. — Pronominalform Nr. 31—40. — Nægteform Nr. 41—43. — Spørgeform Nr. 44—51. — (Prædikatsvb. til Subjekter af forskt. Person Nr. 58, s; til relativt Pron. Nr. 57, 1).	
Stedordene	35—53
Biordene. Sammenligningsgraderne. Talordene	54—58
Uregelmæssige Verber	58—77
Tenir Nr. 102; 134, 7; 130 a, 1; 143; 124, 4. Préve- nir Nr. 103, 7; 122, 6. Convenir Nr. 137, 4; 145, 11. Faire Nr. 106; 115, 2; 135, 3; 114, 6, 15; 125, 6 Note 15; 116, 2; 97, 8 145, 6; 43, 7; 138, 4 Note 3.	
Subjunctif	77—85
Særegen Brug af Bindeordet que: Num. 2 og 3 til Nr. 117 (Nr. 122, b; 132; 133). Ne uden tilsvarende Nægtelse i Danst Nr. 124 (Nr. 91; 97, 3; 142, 3; 43, 1, 4).	
De som Forholdsord mellem Verbum og Hovedord	86—92
(Mellem Hovedord og Hovedord Nr. 6; 7; 9; 10; mellem Tillægsord og Hovedord Nr. 18; 20. Pronominale Verber med de Nr. 39; med à Nr. 40).	
À som Forholdsord mellem Verbum og Hovedord	93—97
(Mellem Hovedord og Hovedord Nr. 8; mellem Tillægsord og Hovedord Nr. 19).	
Udelabelse af Forholdsord i Franst	97—99
(Foran Superlativer i Apposition Nr. 92. Ved Angivelse af Pris Nr. 82, 3; af Tid 38, 1).	
Participe présent Nr. 29; 114—115. Participe isfædtesfor en Sætning Nr. 144—146. Participe passé retter sig efter et forudgaaende Objekt Nr. 54; 35; (73, 2).	
Imparfait og Passé défini Nr. 28; 99, 1; 100, 5; 103, 1; 104, 4; 111, 1; 112, 4. — P. indéfini Side 136.	
Condit. Nr. 25, 3; 105, 2; 111, 4; 110, 6; 122 b, c; 113, 1 Note 6.	
Ordstilling Nr. 12—15, 25, 26, 28 Noter, 41, 43, 44, 49, 59 Ann., 61, 63, 75, 77 Ann., 80, 83 Ann., 146, 77, 5.	
Udvidet Udtryksmaade med c'est Nr. 50; 80; 117, 4; 132—133. Forkortet Udtryksmaade Nr. 134; 140; 142, 4, 5; 139, 4; 42, 2.	
Exempler paa Forholdsordenes Brug i Almh.	102—112
Stykker til at lære udenad	112—127
Sammenhængende Oversættelsesstykker og Tillæg	128—143